

Petsitting

to wielka rzecz

edition of
dog
000
000
000
000

Najbardziej kompleksowy przewodnik po petsittingu

petsy

Wstęp

Olga
Pietruszewska

Wiemy, że opieka nad naszymi czworonożnymi przyjaciółmi to wspaniałe doświadczenie, ale i ogromna odpowiedzialność. Dobry petsitter dba zarówno o podstawowe potrzeby pupila, jego stan emocjonalny, bezpieczeństwo, ale i o komfort opiekuna.

Jakich umiejętności i kwalifikacji wymaga opieka nad zwierzęciem? Jak przygotować się do opieki nad nieznanym pupilem? Na jakie sytuacje być gotowym i jak postępować?

W tym ebooku postaramy się odpowiedzieć na nurtujące Cię pytania i wiele innych, abyście mogli czerpać satysfakcję i radość z zawodu jakim jest petsitting.

Naszym celem jest ułatwienie Ci wejścia w cudowny świat opieki nad zwierzakami oraz zaopatrzyć Cię w narzędzia i kompetencje niezbędne do jej pełnienia. Dowiesz się jak rozpocząć swoją przygodę jako petsitter – jakie usługi świadczyć, jakich cech i umiejętności potrzebujesz. Przeprowadzimy Cię przez rozmowy z klientami, pomożemy świadomie wprowadzić nowego podopiecznego do Twojego domu, oraz podpowiemy jak powinny przebiegać wizyty domowe i spacer.

Przygotowaliśmy dla Ciebie dużą ilość wskazówek jak rozumieć psie i kocie emocje, sygnały i mowę ciała, aby zapewnić zwierzakowi spokojny i przyjemny czas; jak unikać potencjalnych kłopotów i jak radzić sobie z problemami behawioralnymi.

Niezależnie od tego czy mieliście już swoje zwierzęta lub podejmowaliście się opieki nad pupilami znajomych lub rodziny, ten ebook zaopatrzy Was w wiedzę i pomoże stać się profesjonalist(k)ami petsittingu.

Poza ogromem wiedzy znajdziecie tutaj również gotowe formatki do pobrania, które ułatwią Wam pracę, kontakt z klientami oraz realizację zleceń.

Możliwość komunikacji i zrozumienia zwierzaków jest magiczną umiejętnością i mamy nadzieję, że dzięki temu ebookowi czeka Was wiele wspaniałych zleceń, a może i nowe przyjaźnie. Liczymy, że coś co z początku wydawało się może jedynie dodatkowym zajęciem stanie się pasją i drogą rozwoju. Zapraszamy do rozpoczęcia przygody z petsittingiem!

petsy

petsy

Petsitting to wielka rzecz

Najbardziej kompleksowy przewodnik o petsittingu

DOG EDITION

2023

www.petsy.pl

Autorzy

Olga Pietruszewska | @petsy

Certyfikowana Psia Behawiorystka, Zoopsycholożka, Chief Petsitter w petsy

Justyna Anioła - Woźniak | @petsy

Zootechniczka, Zoopsycholożka, Trenerka Psów, Pierwsza Petsitterka w petsy

Magdalena Rutkowska | @zoocial

Lekarka weterynarii

Miłosz Pawlak | @zoocial

Redaktor Naczelny Zoocial.pl oraz student medycyny weterynaryjnej

Wsparcie

Natalia Machalica – korekta

Iga Woytynowska – skład

Partnerzy

zoocial

SUPUPPY

Psitwór

HEMPSY

Wstęp – Olga Pietruszewska	2
Zanim zostaniesz petsitterem, czyli co warto wiedzieć o petsittingu – Justyna Anioła	6
Kilka słów o petsittingu	8
1. Kim jest petsitter	8
2. Wymagane cechy charakteru, kompetencje i doświadczenie	9
3. Petsitting a styl życia – praca na pełen etat czy dodatkowe zajęcie?	9
4. Jakie usługi świadczy petsitter	9
Podstawy pet biznesu	11
1. Korzyści z dołączenia do dedykowanej platformy	11
2. Profil, który przyciąga klientów	14
3. Weryfikacja profilu petsittera	17
4. Jak ustalać cennik	17
5. Przydatne akcesoria – w co warto się zaopatrzyć	19
6. Jak się reklamować (grupy, jak działa reflink)	20
7. Co wpływa na pozycjonowanie w wyszukiwarce	21
Wywiad z opiekunem	22
1. O co warto zapytać	22
2. Spotkanie zapoznawcze – dlaczego warto je zrobić	24
3. Zasady dobrej komunikacji	25
4. Wiedz kiedy i jak odmówić	27
5. Trudne sytuacje – jak rozmawiać z opiekunem	28
Opieka nad psem – Olga Pietruszewska	30
Podstawowe potrzeby wynikające z gatunku	32
1. Potrzeby niezbędne (stałe) – potrzeby fizjologiczne oraz bezpieczeństwo	33
2. Potrzeby niezmiennie (względnie stałe)	33
3. Potrzeby wymagane osobniczo (zmiennie)	34
Mowa ciała i sygnały wysyłane przez psa	34
1. Elementy biorące udział w psiej mowie ciała	35
2. Sygnały uspokajające i dystansujące	36
Nowy podopieczny a pies rezydent	42
1. Jak prawidłowo przeprowadzić zapoznanie nowego podopiecznego z psem rezydentem?	42
2. Jakich zasad przestrzegać w domu podczas opieki?	45
Nowy podopieczny a dzieci	46
Jak przygotować mieszkanie na przyjęcie psa	48
Jak zaplanować dobry spacer	49
Pierwsza doba z nowym podopiecznym	51
Przykłady zabaw i aktywności w zależności od typu psa	52
1. Psy pierwotne	53
2. Charty	54
3. Stróże	55
4. Psy do towarzystwa	56
5. Psy gończe	57
6. Psy myśliwskie	58
7. Teriery	59
8. Psy typu bull	60
9. Psy zaganiające	61
10. Kundelki	62
Problemy behawioralne – jak postępować/ jak przeprowadzić wywiad z opiekunem	63
1. Lęk separacyjny	63
2. Ciągnięcie na smyczy	65
3. Załatwianie się w domu	66
4. Nadmierna wokalizacja	67
5. Skakanie i podgryzanie	69
6. Sygnały dystansujące i agresywne	70
7. Obrona zasobów	72

Pierwsza pomoc i podstawowe informacje zdrowotne – lek. wet. Magdalena Rutkowska i Miłosz Pawlak	73
Skręt żołądka – jak go rozpoznać? – lek. wet. Magdalena Rutkowska	76
1. Skręt żołądka – czynniki ryzyka	76
2. Objawy – jak rozpoznać wystąpienie skrętu żołądka?	77
3. Jak zapobiegać skrętowi żołądka?	77
4. Pierwsza pomoc	77
Wymioty/biegunka – jak pomóc zwierzęciu? – lek. wet. Magdalena Rutkowska	78
1. Co może być przyczyną wymiotów i biegunki?	78
2. Jak mogą wyglądać te objawy?	78
3. Jak zapobiegać?	78
4. Jak pomóc w domu?	79
5. Opieka zdrowotna	79
Oparzenia – lek. wet. Magdalena Rutkowska	79
1. Jak rozpoznać? Jak wyglądają?	79
2. Zapobieganie oparzeniom łap psa podczas spaceru	80
3. Oparzone łapki – objawy i leczenie	80
4. Inne rodzaje oparzeń	80
Zatrucia – czym się objawiają, co robić? – lek. wet. Magdalena Rutkowska	81
1. Przykłady trujących substancji	81
2. Objawy zatrucia	81
3. Zatrucie – co robić?	82
4. Zatrucie pokarmowe – czego nie podawać i jak pomóc?	82
5. Produkty spożywcze zakazane dla zwierząt	83
6. Leki zakazane dla zwierząt	83
7. Najbardziej trujące dla zwierząt rośliny domowe	83
Niecodzienne sytuacje – co się może wydarzyć i jak na to reagować? – lek. wet. Magdalena Rutkowska	84
1. Zadławienie	84
2. Omdlenie	84
3. Padaczka	85
4. Potrącenie przez samochód	85
5. Ugryzienie przez psa	85
Udar cieplny u pupila – Miłosz Pawlak	86
1. Rozwój udaru cieplnego	86
2. Objawy udaru cieplnego	86
3. Przede wszystkim profilaktyka	87
4. Pierwsza pomoc w przypadku udaru cieplnego u psa	87
Apteczka dla pupila – co powinno się w niej znaleźć? – Miłosz Pawlak	88
Kłosa w sezonie wakacyjnym – Miłosz Pawlak	91
1. Dlaczego stanowią problem?	91
2. Jak zlokalizować wbitego kłosa?	91
3. Co zrobić z wbitym kłosem?	91
Kleszcz na pokładzie! Czyli co robić, jeśli na pupilu znajdziemy pajęczaka? – Miłosz Pawlak	92
1. Jakie choroby i w jaki sposób przenoszą kleszcze?	92
2. Jak usunąć kleszcza?	92
Użądlenie przez osę lub pszczołę – Miłosz Pawlak	93
1. Objawy użądlenia	93
2. Pierwsza pomoc	93
Podstawowe parametry życiowe psa i kota – Miłosz Pawlak	94
1. Prawidłowa temperatura wewnętrzna ciała	94
2. Prawidłowa liczba oddechów	95
3. Prawidłowe tętno	95
Do pobrania	105
1. Kwestionariusz przed przyjęciem pupila – ankieta dla opiekuna psa	105
2. Checklisty dla opiekuna	106
3. Wywiady	110

Zanim zostaniesz petsitterem, czyli co warto wiedzieć o petsittingu

Justyna Anioła-Woźniak

Justyna

Anioła - Woźniak

Zootechniczka, zoopsycholożka, trenerka psów, petsitterka, zwolenniczka pracy poprzez budowanie relacji z uważnością na potrzeby emocjonalne zwierząt. W wolnych chwilach poszerza swoją wiedzę o użycie alternatywnych metod wspierających trening behawioralny. Prywatnie mama Mokki i Kimchi oraz opiekunka psów w gminnym przytulisku.

Kilka słów o petsittingu

Kim jest petsitter?

Obecnie nie ma wymogu wykształcenia niezbędnego do pracy jako opiekun zwierząt domowych chciałoby się więc powiedzieć, że petsitter to osoba, która kocha zwierzęta. Jest to oczywiście prawdą, ale sama miłość do zwierząt nie wystarczy żeby nazwać się petsitterem. Osoba, która zawodowo zajmuje się opieką nad zwierzętami musi posiadać podstawową wiedzę z zakresu etologii, żywienia, pielęgnacji, pierwszej pomocy etc. Samo słowo petsitter jest też określeniem dość ogólnym, odnoszącym się do wszystkich gatunków zwierząt domowych. Jednak nie zawsze petsitter podejmie się opieki nad każdym pupilem. Należy pamiętać, że opieka nad różnymi gatunkami zwierząt potrafi znacznie się od siebie różnić. Najczęściej występującym podziałem petsittingu jest catsitting oraz dogsitting. I właśnie na tych dwóch grupach petsitterów się skupimy.

Wymagane cechy charakteru, kompetencje i doświadczenie

“Ręka do zwierząt” to niezaprzeczalny atrybut petsittera, ale jest to umiejętność z którą jedni się rodzą, a inni muszą w sobie wytrenować. Żeby dobrze dogadywać się ze zwierzętami potrzebne są cechy takie jak cierpliwość, wyrozumiałość, empatia, spokój, uważność etc. Należy jednak pamiętać, że zanim zaczniemy budować więź z pupilem najpierw musimy stworzyć relację z jego opiekunem, dlatego dobry petsitter powinien być też osobą lubiącą kontakt z ludźmi, otwartą, opiekuńczą, odpowiedzialną i wzbudzającą zaufanie.

Zdobywanie doświadczenia potrzebnego w pracy petsittera wbrew pozorom nie jest takie trudne. Jeśli masz swoje zwierzęta i jesteś świadomym opiekunem, znającym i spełniającym ich potrzeby to właściwie doświadczenie zostało zdobyte! Natomiast jeśli jesteś osobą, która wcześniej nie miała okazji zajmować się zwierzętami, ale czujesz przyjemność z obcowania w ich towarzystwie, warto jest się najpierw doedukować. Miej na uwadze, że potrzeby psów i kotów różnią się od siebie znacząco. Zastanów się, który z gatunków jest bliższy Twojemu sercu i zacznij zdobywać wiedzę na jego temat. Możesz zacząć od ogólnie dostępnych, sprawdzonych źródeł jak artykuły na naszym blogu czy webinary prowadzone przez Olgę na Facebooku Petsy.

Petsitting a styl życia – praca na pełen etat czy dodatkowe zajęcie.

Właściwie nie ma tu jednej dobrej odpowiedzi. Jeśli interesuje Cię jedynie dodatkowy zarobek np. za wyprowadzanie psów, spokojnie możesz połączyć to z pracą zawodową i traktować nawet jako pewnego rodzaju aktywną przyjemność po dniu spędzonym w biurze. Na podobnej zasadzie możesz podjąć się też opieki nad kotami w domu opiekunów. Jeśli przyjmiesz zlecenie blisko swojej pracy lub miejsca zamieszkania możesz wykonać taką usługę “przy okazji” swoich codziennych obowiązków.

W taki sam sposób da się wpleść petsitting do swojego grafiku jeśli pracujesz zdalnie lub masz elastyczny czas pracy i możliwość wyrwania się w ciągu dnia.

Mając taką dyspozycyjność warto rozważyć też czy oprócz opieki dochodzącej nie podjąć się opieki dziennej lub nocnej w swoim domu. Z łatwością możesz jednak zmienić petsitting w swoje przewodnie zajęcie, stanowiące zarazem główne źródło dochodu. Zastanów się nad strategią – najwięcej zleceń dla dogwalkera będzie pojawiało się w czasie kiedy opiekunowie zwierząt sami są w pracy. Dlatego jeśli chcesz potraktować wyprowadzanie psów zawodowo, największe zapotrzebowanie na Twoje usługi będzie w tygodniu, w godzinach 10–16 kiedy to opiekun nie jest w stanie sam poświęcić czasu swojemu pupilowi.

Jeśli jednak planujesz skupić się na usłudze noclegowej lub kilkudniowej opiece w domu opiekuna, największym zainteresowaniem będą cieszyły się wszystkie święta i weekendy. Oczywiście łatwo jest przekalkulować, że bardziej opłacalne będzie branie pod opiekę kilku zwierzątek w tym samym terminie, jednak wtedy traktowanie petsittingu jako zajęcia dodatkowego jest praktycznie niemożliwe. Opieka nad kilkoma zwierzętami w tym samym czasie będzie wymagała od Ciebie ogromnej uważności i pochłonie Cię tak bardzo, że nie zauważysz kiedy minie etatowe 8 godzin, a pamiętaj że branie zwierzątek na nocowanie do swojego domu wiąże się z odpowiedzialnością przez cały czas trwania usługi.

Jakie usługi świadczy petsitter

Nocleg w domu petsittera / w domu opiekuna zwierzaka

Nocleg w domu petsittera jest najpopularniejszą i najczęściej rezerwowaną usługą. Opiekunowie zwierząt korzystają z takiej opcji kilka razy w roku podczas wyjazdów weekendowych lub dłuższych urlopów. Zdarzają się również

Jakie usługi świadczy petsitter

zapytania o regularną współpracę, jeśli opiekun często wyjeżdża np. w delegacje i potrzebuje znaleźć petsittera, który będzie w stanie zająć się jego zwierzakiem cyklicznie przez kilka dni w miesiącu.

Rzadziej spotykaną wersją takiej opieki jest nocleg w domu opiekuna. Taka propozycja pojawia się najczęściej jeśli w domu jest pies i kot lub zwierząt jest więcej. Koty z natury raczej nie przepadają za zmianą otoczenia, dlatego większość opiekunów nie decyduje się oddawać ich na noc w obce miejsce. Podobna sytuacja może wystąpić w przypadku psa, jeśli zwierzę reaguje emocjonalnie lub lękowo, łatwiej będzie mu znieść rozłąkę z opiekunami kiedy zostanie w swoim codziennym środowisku.

Niezależnie od tego w którym domu odbywa się nocleg, jest to opieka całodobowa, w skład której w zależności od potrzeb zwierzaka wchodzi; karmienie i wymiana wody, sprząkanie, spacer, zabawa, trening, aktywności węchowe/umysłowe, pielęgnacja oraz zadbanie o odpowiednią regenerację zwierzaka.

Spacer

Jest to usługa skierowana do opiekunów psów. Standardowy spacer trwa ok. 30–60 minut i odbywa się w okolicy miejsca zamieszkania zwierzaka. Składają się na niego zaspokojenie potrzeb fizjologicznych, swobodne węszenie oraz zabawa. Jednak wachlarz możliwości w przypadku spacerów jest właściwie nieograniczony. Jeśli jesteś zmotoryzowany możesz zaoferować zabranie psa na dłuższy spacer w spokojniejsze miejsce, gdzie będzie miał możliwość swobodnej eksploracji terenu z dala od innych psów czy ludzi (pamiętaj o długiej linie!) Po wcześniejszym ustaleniu tego z opiekunem możesz zabrać psa do psiego parku gdzie np. zrobicie trening na torze przeszkód lub pozwolisz mu na interakcję z jego psiumplami. Takie urozmaicenia są ważne zwłaszcza kiedy podejmujesz się długotrwałej współpracy – zwiększą one Twoją atrakcyjność w oczach opiekuna i pozwalają Ci na zbudowanie wartościowej relacji ze swoim podopiecznym.

Wizyty domowe

Jest to usługa najczęściej rezerwowana dla kotów, które nie najlepiej znoszą zmianę otoczenia. Opiekunowie próbując uniknąć dodatkowego stresu związanego z rozłąką decydują się na opiekę dochodzącą.

Jakie usługi świadczy petsitter

Większości kotom łatwiej będzie zaakceptować brak stałego towarzystwa niż czasową zmianę miejsca zamieszkania. Takie zlecenia trwają zazwyczaj od kilku dni do nawet kilku tygodni i odbywają się nawet kilka razy dziennie. Podczas wizyty należy m.in. sprzątnąć kuwetę, wymienić wodę, nakarmić zwierzaka, pobawić się z nim oraz zadbać o odpowiednią pielęgnację. Harmonogram wizyt może być różny w zależności od potrzeb danego pupila oraz ustaleń dokonanych z jego opiekunem.

Zdarzają się również wizyty domowe u psów, są to jednak częściej sytuacje pojedyncze, kiedy np. opiekun musi dłużej zostać w pracy lub nie będzie go w domu przez jeden dzień.

Opieka dzienna

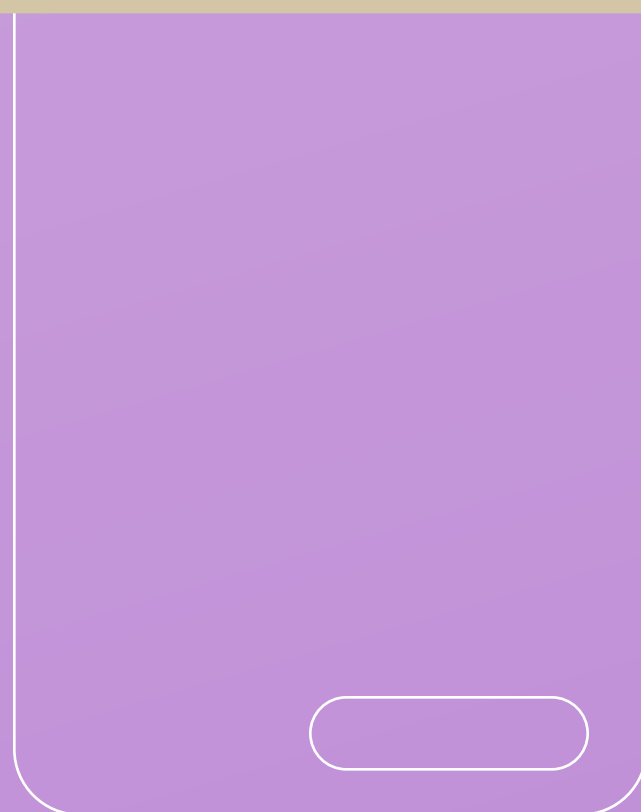
Jeśli opiekun zwierzaka długo pracuje lub nie ma w ciągu dnia czasu na dodatkowy spacer czy karmienie, może zdecydować się na opiekę dzienną. Najczęściej taka opcja jest przez opiekunów wybierana jeśli zwierzak jest bardzo towarzyski i nie znosi dobrze zostawania samemu (również w sytuacji lęku separacyjnego). Podobnie jak w przypadku noclegu, usługa ta może odbywać się w domu petsittera lub w domu zwierzaka. Trwa ona zwykle od kilku do kilkunastu godzin.

Podstawy pet biznesu

Korzyści z dołączenia do dedykowanej platformy

Zapewne zastanawiasz się teraz jak w ogóle zacząć prowadzenie swojego pet biznesu. Opcji jest kilka w zależności od Twoich preferencji. Możesz otworzyć firmę i działać na swoich zasadach tworząc własną markę. Jeśli jednak nie czujesz się gotowy na podjęcie ryzyka związanego z zostaniem przedsiębiorcą możesz rozejrzeć się za ofertami pracy w firmach oferujących usługi petsittingu czy hotelikach dla zwierząt w Twojej okolicy. Jest też opcja pomiędzy tymi dwiema – możesz dołączyć do dedykowanej platformy, która pomaga opiekunom zwierzaków znaleźć odpowiedniego dla nich petsittera. Taka możliwość gwarantuje wiele korzyści, a jednocześnie pozwala na dużą elastyczność bo nadal to Ty decydujesz ile czasu poświęcisz na pracę i kiedy oraz w jakiej formie będziesz się nią zajmować.

Dołączenie do platformy łączy się z szeregiem zalet i udogodnień ułatwiających pracę petsittera oraz przyspieszających zdobywanie nowych zleceń.

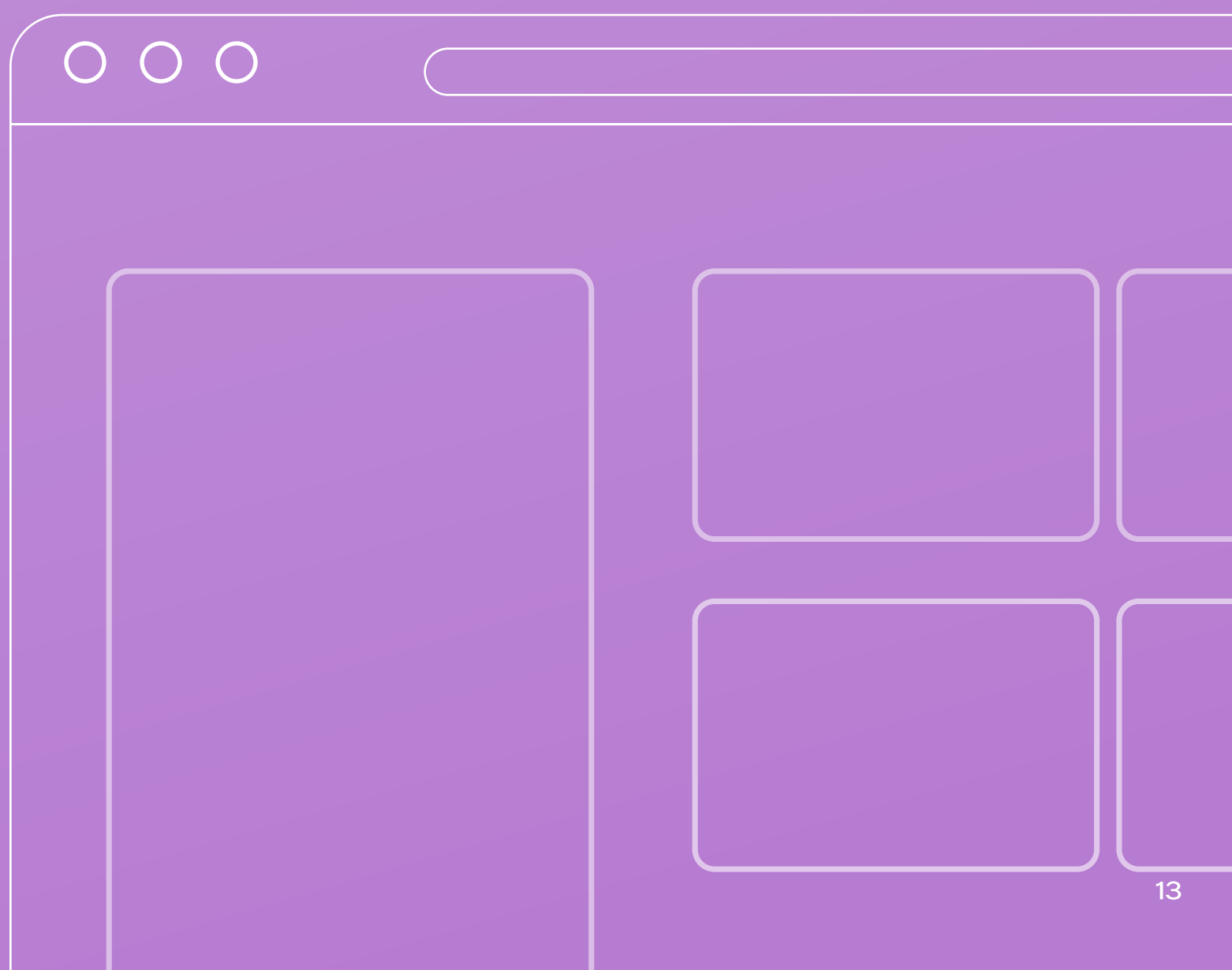

- ✦ Stałe promowanie w mediach społecznościowych sprawia, że grono opiekunów zwierząt, którzy korzystają z rezerwowania usług petsitterów na platformie ciągle rośnie. Umożliwia to bez większego wysiłku dostęp do coraz szerszej grupy odbiorców i ciągle zdobywanie nowych klientów.
- ✦ W Petsy zależy nam na pozyskiwaniu osób, które odpowiedzialnie podchodzą do powierzonych im zadań, wykonują je z pełnym zaangażowaniem i oddają temu całe serce. Aktywność kont jest cyklicznie monitorowana co pozwala unikać sytuacji kiedy Twój profil "ginie w tłumie".
- ✦ Możliwość edycji dedykowanego linku do profilu daje opcję stworzenia oryginalnego, łatwego do zapamiętania adresu, którym możesz w prosty sposób dzielić się z osobami szukającymi petsittera lub aktywnie promować swój profil w sieci.
- ✦ Przed opłaceniem zlecenia możesz indywidualnie edytować cenę każdego zapytania, co daje możliwość dostosowania kwoty do konkretnej sytuacji, jeśli np. zwierzak ma dodatkowe potrzeby lub zapytanie dotyczy opieki nad więcej niż jednym zwierzęciem.
- ✦ Petsy udostępnia narzędzia, które mają na celu ułatwienie i pomoc w organizacji pracy; kalendarz, dostęp do aktualnych i archiwalnych zleceń oraz dedykowane czaty z opiekunami zwierząt. Możliwości platformy są stale rozwijane i udoskonalane w odpowiedzi na realne zapotrzebowanie petsitterów.
- ✦ Jeśli udostępniasz na swoich social mediach treści o zwierzętach, którymi opiekujesz się za pośrednictwem Petsy, oznacz nas, a my udostępnimy relację u siebie. W ten sposób podbijamy Twoje zasięgi, a dodatkowo rozszerzamy świadomość na czym polega zawód petsittera.
- ✦ Platforma nie pobiera opłat okresowych za publikację konta w serwisie, założenie go również jest darmowe.

- ✦ Udostępniamy osobną zakładkę do monitorowania zarobków; daje to możliwość wypłaty środków w dowolny momencie. Dodatkowo cały czas masz dostęp do historii swoich transakcji.
- ✦ Zabezpieczamy transakcje na wypadek rezygnacji ze zlecenia przez opiekuna; masz możliwość wybrania jednej z opcji polityki anulowania oferowanej przez Petsy.
- ✦ Po dołączeniu do społeczności Petsy otrzymujesz dostęp do zamkniętej grupy petsitterów na Facebooku, gdzie zamieszczamy zlecenia dotyczące długotrwałej współpracy oraz dodatkowe materiały edukacyjne.

Petsy udostępnia szereg materiałów edukacyjnych potrzebnych do zdobycia niezbędnej wiedzy, zarówno w formie wpisów na blogu jak i webinarów oraz spotkań z ekspertami w rozmaitych zwierzęcych tematach.

- ✦ Samodzielnie zarządzasz wszystkimi zapytaniami; nikt nie decyduje za Ciebie których zleceń masz się podjąć.
- ✦ Wszystkie konta petsitterów, którzy wyrażą zainteresowanie dołączeniem do społeczności Petsy, są sprawdzane przed publikacją i dostosowywane do naszych standardów.
- ✦ Na pokładzie Petsy znajduje się behawiorystka, która służy pomocą jeśli podczas opieki napotkasz trudności związane z zachowaniem zwierzaka.
- ✦ Platforma daje także możliwość promowania kont petsitterów w social mediach Petsy; jeśli na Twoim profilu nie pojawi się wystarczająca liczba zapytań możesz zwrócić się do nas o pomoc w promowaniu swojego konta.

Profil, który przyciąga klientów

Galeria zdjęć

Galeria ma za zadanie stworzyć atrakcyjne wizualnie tło Twojego profilu. Powinny znaleźć się w niej minimum trzy zdjęcia, przedstawiające zwierzaki którymi miałeś okazję się opiekować lub Ciebie w interakcji z nimi. Pamiętaj, żeby sprawdzić jak galeria prezentuje się po dodaniu zdjęć i w razie potrzeby zmienić ich kolejność lub dostosować rozmiar tak, żeby zachować estetyczny wygląd swojego konta.

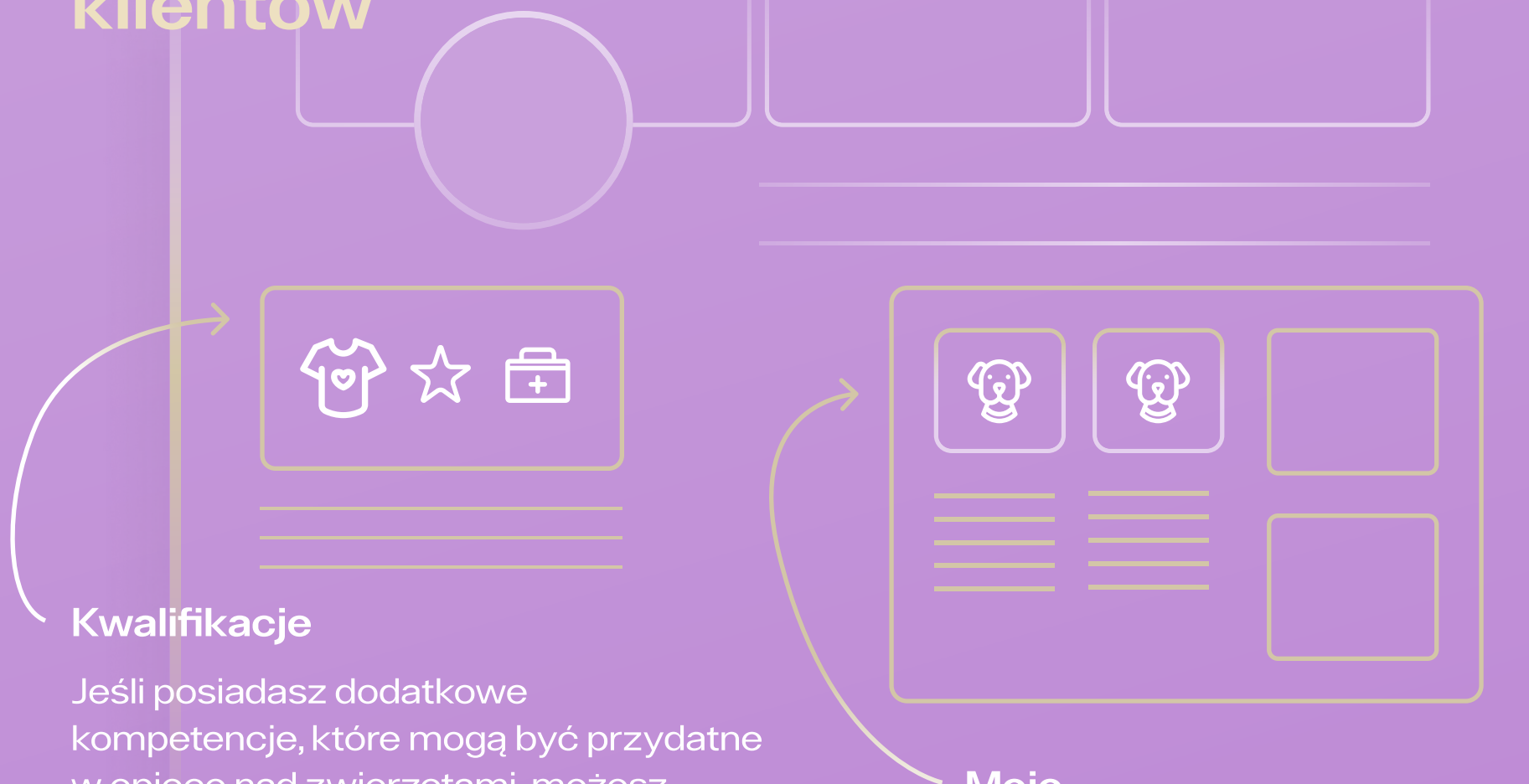
Zdjęcie Profilowe

To bardzo ważne, żeby zdjęcie profilowe skupiało się na Twojej twarzy, po to aby opiekunowie mogli Cię zobaczyć. Jeśli nie masz takiego zdjęcia możesz wykorzystać też fotografię przedstawiającą całą Twoją sylwetkę lub w towarzystwie zwierzaka, ważne jednak żeby było ono wystarczająco wyraźne. Nie może być to zdjęcie, na którym stoisz bokiem lub tyłem, ani zdjęcie przedstawiające samego zwierzaka. Jeśli opiekun nie będzie mógł zobaczyć Twojej twarzy nie wzbudisz w nim potrzebnego zaufania i nie zachęcisz go tym samym do odwiedzenia Twojego profilu.

Opisy

Pamiętaj – najważniejsze jest pierwsze wrażenie! Jeśli opiekun nie znajdzie w Twoim opisie treści, które są dla niego ważne, nie zdecyduje się na wysłanie zapytania. Opis powinien być treściwy, czyli zawierać wszystkie najważniejsze informacje i jednocześnie być przystępny dla odbiorcy. Jeśli opiekun nie będzie w stanie zrozumieć treści lub przeczytać całego opisu, zmniejszy to Twoją szansę na otrzymanie zapytania.

Profil, który przyciąga klientów

Kwalifikacje

Jeśli posiadasz dodatkowe kompetencje, które mogą być przydatne w opiece nad zwierzętami, możesz zaznaczyć je w swoim profilu. Pamiętaj, że wiąże się to z koniecznością dostarczenia nam odpowiednich dokumentów potwierdzających ich nabycie. Wymogi jakie musi spełniać taki dokument zostały uwzględnione w "Zasadach społeczności Petsy". Wszystkie oznaczenia dodatkowych kompetencji muszą zostać przez nas zaakceptowane.

Dodatkowe informacje

Na profilu możesz oznaczyć także dodatkowe informacje dotyczące miejsca, w którym zwierzę zamieszka oraz jego tymczasowych współlokatorów. Niektóre z nich mogą wydawać się błahę z Twojego punktu widzenia. Należy jednak uzupełnić je z należytą starannością i oczywiście zgodnie z prawdą. Czasami zwierzę może mieć lęk np. przed dziećmi, mężczyznami czy innymi gatunkami zwierząt. Ważne dla opiekuna mogą być też informacje o dodatkowych zabezpieczeniach w Twoim mieszkaniu czy elementach infrastruktury, które mogą ułatwić zwierzęciu poruszanie się jak np. winda.

Moje zwierzęta

Dodanie profilu swojego pupila jest szybką drogą do poinformowania opiekunów o tym, że w domu przebywa inny zwierzak. Nie każdy pies czy kot odnajdzie się w towarzystwie, dlatego jest to bardzo istotna informacja dla opiekunów szukających petsittera. Jeżeli na co dzień w Twoim domu mieszkają jakieś zwierzęta, jesteś zobowiązany poinformować o tym opiekuna jeszcze przed przyjęciem zlecenia. Tworząc profil swojego zwierzęcia masz też możliwość podania jego preferencji – możesz opisać jego usposobienie, charakter oraz w towarzystwie jakich zwierząt czuje się najlepiej. Dodaj też znaczki, które pasują do Twojego pupila oraz jego zdjęcie – pamiętaj żeby sprawdzić czy jest ono dobrze wykadrowane i w razie potrzeby odpowiednio je przytnij.

Co warto uwzględnić w opisach?

- + **doświadczenie** – może miałeś już okazję opiekować się zwierzakami, których wcześniej nie znałeś? Liczą się oczywiście również pupile znajomych czy rodziny; jeśli masz lub miałeś swoje zwierzaki jest to równie cenna informacja dla opiekuna.
 - + **w jakim trybie pracujesz/uczysz się** – czy petsitting jest Twoim sposobem na życie czy tylko dodatkowy zajęciem – ważne jest uwzględnienie ile faktycznie czasu masz na zajmowanie się zwierzakiem: na spacer, zabawę, pielęgnację. Jeśli regularnie wychodzisz z domu do biura, na siłownię lub inne zajęcia, a pod Twoją nieobecność zwierzak będzie zostawał sam, koniecznie uwzględnij to podając orientacyjny czas.
 - + **co Cię wyróżnia** – może jest jakiś zwierzęcy temat, którym się fascynujesz i stale poszerzasz w nim wiedzę; ukończyłeś jakieś kursy lub szkolenia; współpracowałeś z lokalnym schroniskiem lub fundacją działającą na rzecz zwierząt lub możesz pochwalić się osiągnięciami, które udało Ci się wypracować z własnym zwierzakiem.
 - + **preferencje** – możesz uwzględnić też swoje osobiste preferencje względem zwierzaków np. poziomu aktywności czy rozmiaru; taka informacja pomoże też opiekunowi i przyspieszy proces poszukiwania petsittera, a pytania które dostaniesz będą lepiej dopasowane do Twoich możliwości.
 - + **lokalizacja** – opiekun może sugerować się także tym w jakiej okolicy mieszkasz, czy jest gdzie wyjść na spacer oraz czy infrastruktura mieszkania jest odpowiednia dla jego zwierzaka. Warto wspomnieć czy masz osobny pokój, w którym bardziej nieśmiały pupil będzie mógł spokojnie zaadaptować się do sytuacji, czy okna lub balkon są odpowiednio zabezpieczone, a jeśli mieszkasz na piętrze to czy istnieje możliwość skorzystania z windy.
 - + **co możesz zaoferować** – zwierzak zwierzakowi nierówny, jeśli lubisz aktywnie spędzać czas, a Twoją ulubioną formą relaksu jest codzienna wędrowka po lesie – wspomnij o tym! Jeśli natomiast preferujesz spokojniejsze zwierzaki, które zadowolą się kilkoma 20 minutowymi spacerami i wspólnym czasem na kanapie – nic straconego! Takie zwierzaki też szukają petsitterów.
- Pamiętaj żeby treści, które zamieszczasz w opisie były zgodne z prawdą. Koloryzowanie swojego doświadczenia czy umiejętności może spowodować, że znajdziesz się w sytuacji, która okaże się dla Ciebie zbyt trudna, przez co możesz narazić zwierzaka na niebezpieczeństwo, a siebie na dodatkowe szkody materialne lub nawet zdrowotne.**

Weryfikacja profilu petsittera

Przed opublikowaniem każdy profil petsittera jest sprawdzany pod kątem zawartości najistotniejszych dla klienta informacji. Jeśli jakieś treści nie zostały na profilu uwzględnione zespół wsparcia Petsy wysyła do petsittera wiadomość z niezbędnymi poprawkami. Wszystkie treści, które petsitter zamieszcza na swoim profilu muszą być możliwe do zweryfikowania i zgodne z Regulaminem oraz Zasadami społeczności Petsy.

Petsitterzy, których profile pomyślnie przejdą proces sprawdzania, zostają poddani obowiązkowej weryfikacji. Jest to rozmowa wprowadzająca, podczas której rewidowane są umiejętności i wiedza petsittera pod kątem włączonych usług oraz chęci opieki nad bardziej wymagającymi pupilami np. agresywnymi czy lękowymi. Dodatkowo nowi petsitterzy mają okazję zapoznać się z funkcjonalnościami i możliwościami, które oferuje platforma oraz zadawać pytania odnośnie pracy petsittera.

Zespół Petsy edukuje petsitterów na co powinni zwrócić uwagę przyjmując zlecenia, jak przeprowadzić wywiad z opiekunem oraz jakich sytuacji można spodziewać się podejmując decyzję o opiece nad różnymi typami zwierząt. Jeśli podczas rozmowy członek zespołu wsparcia Petsy będzie miał jakiegokolwiek wątpliwości odnośnie kompetencji petsittera do podjęcia opieki nad danym typem pupili – może wymagać od niego wprowadzenia dodatkowych zmian na profilu. Dodatkowo zespół Petsy ma podgląd do wszystkich zapytań, które otrzymują petsitterzy i może na bieżąco prosić ich o wprowadzanie aktualizacji profilu, a także wyłączyć konto jeśli petsitter nie dostosuje się przestanych wymagań.

Jak ustalać cennik

Decydującym czynnikiem ustalania ceny usługi jest lokalizacja. Zainteresowanie usługami petsitterskimi jest znacznie większe w dużych miastach i również tam opiekunowie są skłonni wydać więcej pieniędzy na opiekę nad pupilem. Jednak na ustalenie finalnego wynagrodzenia wpływ ma jeszcze kilka czynników;

Jak ustalać cennik?

- + **doświadczenie** – może miałeś już okazję opiekować się zwierzakami, których wcześniej nie znałeś? Liczą się oczywiście również pupile znajomych czy rodziny; jeśli masz lub miałeś swoje zwierzaki jest to równie cenna informacja dla opiekuna.
- + **liczba zwierząt pod opieką** – liczba zwierząt pod opieką; większość opiekunów będzie skłonna zapłacić więcej jeśli ich pupil zostanie pod indywidualną opieką.
- + **udogodnienia** – jeśli mieszkasz przy lesie lub masz duży, dobrze ogrodzony ogród będzie to sporym atutem dla większości opiekunów psów. Jeśli w domu masz zainstalowane kociostrady lub dostęp do drapaków zainteresujesz tym kociarzy, a każde takie udogodnienie może wpływać na cenę Twojej usługi

Różnice w cenie pojawią się też w zależności od rodzaju świadczonej usługi. Najtańszą z nich będzie spacer, który najlepiej wyceniać w czasie zachowując zasadę, że im jest on dłuższy tym w przeliczeniu cena dla klienta jest korzystniejsza. Na tej samej zasadzie wycenia się wizyty domowe, które z założenia są nieco droższe gdyż wiążą się z dodatkową odpowiedzialnością za mienie opiekuna.

Umawiając tego typu usługi należy wziąć pod uwagę również konieczność dojazdu i poświęcony temu czas. Najrozsądniej przyjmować zlecenia blisko miejsca zamieszkania co umożliwi przyjęcie większej ich liczby.

- + **szkolenia** – jeśli jesteś certyfikowanym petsitterem, trenerem, behawiorystą, lekarzem lub technikiem weterynarii śmiało możesz od początku ustalić wyższą stawkę. Bierz pod uwagę, że opiekunowie, którzy są skłonni więcej zapłacić to często osoby bardzo świadome, z dużą uważnością dbające o komfort swoich zwierząt, dlatego też wraz z ceną oraz Twoimi kwalifikacjami będą rosła ich oczekiwania. Dodatkowe umiejętności są niezwykle ważne dla opiekunów, którzy mają jakąś trudność w relacji ze swoim zwierzakiem i są np. w trakcie pracy behawioralnej. Jeśli natomiast pupil przyjmuje leki lub wymaga zmiany opatrunków, opiekunowie chętnie szukają weterynarzy czy techników weterynarii, dla których nie będzie to problemem.

Jeśli umawiasz się na opiekę dzienną, która potrwa kilka godzin ustal z opiekunem stawkę za usługę. Na podobnej zasadzie rozlicza się noclegi, których cenę najlepiej ustalać jako dobę pobytu.

Pamiętaj, że każde zlecenie możesz potraktować indywidualnie i edytować cenę dla konkretnej sytuacji np. biorąc pod uwagę długość lub regularność trwania zlecenia czy też to, ile zwierząt dany właściciel zostawia pod Twoją opieką.

Przydatne akcesoria - w co warto się zaopatrzyć

Opiekun zwierzaka powinien dostarczyć wszystkie niezbędne akcesoria, które będą konieczne podcza opieki. Istnieje jednak kilka przedmiotów, w które warto zainwestować żeby ułatwić sobie pracę:

- + **adresówka** – warto przypiąć psiakowi na wszelki wypadek dodatkową adresówkę z Twoim numerem telefonu, zwłaszcza jeśli pies zostaje u Ciebie na kilka dni pod nieobecność opiekuna
- + **apteczka** – warto mieć przy sobie podstawowy zestaw pierwszej pomocy, więcej o tym co powinno się w niej znaleźć przeczytasz w rozdziale **Apteczka dla pupila** – Miłosz Pawlak
- + **butelka na wodę** – jeśli zabierasz pupila na dłuższy spacer jest to zdecydowany must have! Najwygodniej będzie zabrać ze sobą butelkę turystyczną ze specjalnym dozownikiem dla zwierząt
- + **długie linki** – nie każdy opiekun używa ich na spacerze, jednak znacznie bezpieczniej jest trzymać psa na długiej lince dając mu tym samym swobodę eksploracji otoczenia. Pamiętaj, że linka musi być dopasowana do wielkości i wagi psa więc najlepiej będzie zaopatrzyć się z kilka różnych rodzajów.
- + **kupoworki** – pamiętaj o obowiązkowym posprzątaniu po psia, którego masz pod opieką
- + **smakołyki** – warto mieć dla zwierzaka coś ekstra. Zawsze jednak pamiętaj, żeby smaczki miały prosty skład, a przed ich podaniem upewnij się, że pupil nie jest na nie uczulony.
- + **zabawki** – możesz urozmaicić pobyt zwierzaka w nowym miejscu zabawkami, których nie zna
- + **drapaki i kryjówki** – jeśli przyjmujesz u siebie koty, bardzo wygodnym rozwiązaniem może być zakup drapaka, który spełni kocie potrzeby, a byłby trudny do transportowania przez opiekuna
- + **specjalistyczne płyny dezynfekujące i usuwające zapachy** – jeśli podopiecznemu zdarzy się wpadka lub oznaczy jakieś miejsce w Twoim mieszkaniu, warto użyć specjalnych preparatów neutralizujących zapachy, żeby uniknąć oznaczania tego miejsca przez następnych czworonożnych lokatorów. Warto też każdorazowo zdezynfekować mieszkanie po wizycie zwierzaka aby mieć pewność, że następny podopieczny wejdzie do bezpiecznej przestrzeni

Jak się reklamować (grupy, jak działa reflink)

Reklama jest niezaprzeczalną dźwignią handlu i stwierdzenie to ma doniesienie również w petbiznesie. Najwięcej klientów zdobędziesz tzw. pocztą pantoflową; zadowolony z usługi opiekun podzieli się swoimi odczuciami z rodziną, przyjaciółmi i wszystkimi znajomymi (niezadowolony również). Dlatego zawsze najważniejsze będzie zadbanie o jakość usług i pozostanie w dobrej relacji z opiekunem.

Jednak jak zdobyć nowych klientów?

Warto **przygotować ofertę w formie plakatu lub ulotki**, który będziesz mógł umieścić na lokalnych tablicach ogłoszeń, w gabinetach weterynaryjnych, groomerskich albo u zaprzyjaźnionych behawiorystów. Pamiętaj, że duża część opiekunów zwierząt przeniosła swoje poszukiwania do sieci. Platforma Petsy poza stale rosnącą liczbą nowych opiekunów zwierząt poszukujących petsittera oferuje jeszcze dodatkowe narzędzia, które możesz wykorzystać do aktywnego pozyskiwania zleceń.

Tworząc konto na Petsy otrzymujesz indywidualny link (URL) do swojego profilu, który możesz spersonalizować, dodając do niego swoje imię, nazwisko lub pseudonim, tak żeby jak najłatwiej móc się nim dzielić w każdej sytuacji.

Ponadto na profilu Petsy masz także dostęp do linku referencyjnego, który zapewnia podwójne korzyści. Jeśli nowy użytkownik założy konto na Petsy używając Twojego linku polecającego otrzyma 20 zł zniżki na pierwsze zlecenie, a na Twoje konto petsittera wpadnie dodatkowe 20 zł. Linkiem tym możesz się dzielić ze swoimi klientami, którzy nie znają jeszcze platformy, ale też publikować go np. w social mediach jako zachętę do założenia konta.

Co wpływa na pozycjonowanie w wyszukiwarce

Pamiętaj o kilku najważniejszych zasadach, które zapewnią Ci odpowiednio wysokie miejsce w wynikach wyszukiwania:

→ Aktualny kalendarz

Pamiętaj żeby na bieżąco aktualizować swój kalendarz i pilnować dostępności. Zapewni Ci to otrzymywanie tylko takich zapytań, które faktycznie będziesz w stanie zrealizować. Im więcej ich wykonasz, tym wyższą pozycję będziesz zajmować.

→ Czas odpowiedzi

Zawsze odpowiadaj na zapytania i staraj się to robić jak najszybciej – im krótszy czas, tym wyższy wskaźnik odpowiedzi, a tym samym Twój profil znajdzie się wyżej w wynikach wyszukiwaniach.

→ Recenzja

Poproś o wystawienie recenzji – to najlepsza wizytówka Twojej działalności. Im więcej pozytywnych opinii na Twoim profilu, tym lepsze pozycjonowanie w wyszukiwarce.

→ Czas opłacenia zlecenia

Staraj się doprowadzić do jak najszybszego opłacenia zlecenia – pamiętaj, że opiekun wysyła zapytanie średnio do trzech różnych petsitterów – im szybciej ustalisz szczegóły opieki, tym większe prawdopodobieństwo, że uda Ci się sfinalizować zlecenie.

→ Kontakt z opiekunami

Pozostań w kontakcie z opiekunami w trakcie zlecenia – używaj czatu Petsy, żeby przesyłać raporty, zdjęcia i filmiki. Pamiętaj, że im większa aktywność na czatach, tym lepszą pozycję w wynikach wyszukiwania zajmiesz.

→ Stali klienci

Dbaj o swoich stałych klientów – im więcej pupili będzie do Ciebie wracać, tym wyższą pozycję w wyszukiwarce możesz zająć. Jeśli masz kilku stałych klientów jest to też ważna informacja dla nowych opiekunów, którzy szukają petsittera.

Wywiad z opiekunem

W zapytaniu, które otrzymasz od opiekuna zwierzaka dostaniesz podgląd do profilu pupila. Możesz znaleźć tam opis, który stworzył opiekun, cechy zwierzęcia oraz jego zdjęcie.

Niezależnie od tego jak szczegółowo profil pupila został opisany, przed przyjęciem zlecenia zawsze zadaj istotne dla Ciebie pytania uzupełniające. Pamiętaj, że zestaw takich pytań nigdy nie będzie uniwersalny dla wszystkich petsitterów.

Może się on różnić w zależności od Twojego trybu życia, otoczenia w jakim mieszkasz, Twoich współlokatorów – także futrzastych oraz indywidualnych preferencji. Trudno też dopasować jeden zestaw, który sprawdzi się zarówno dla psów i kotów. Dlatego postanowiliśmy stworzyć dwa przykładowe zestawienia pytań w zależności od gatunku.

Przykłady zamieszczone poniżej dotyczą usługi noclegu. Oczywiście możesz wzorować się na nich także w przypadku pozostałych usług, ale szczegółowe pytania dotyczące spaceru i wizyty domowej znajdują się w załącznikach.

✦ Czy pies zostawał już wcześniej pod opieką obcej osoby?

Jeśli opiekunowie zostawiali wcześniej psiaka pod czyjąś opieką będą mogli powiedzieć Ci jak zniósł on rozstanie i odnalazł się nowym miejscu. Pamiętaj, że jeśli to pierwszy wyjazd opiekunów bez pupila cała sytuacja może okazać się dla niego trudna, choć oczywiście nie jest to regułą.

✦ Czy pies potrafi zostawać sam w domu?

Jest to bardzo ważne pytanie jeśli Twoja główna praca wymaga codziennego wychodzenia z domu. Nawet jeśli pracujesz zdalnie musisz wziąć pod uwagę, że przy dłuższym pobycie może pojawić się konieczność zostawienia zwierzaka samego choćby na krótki czas. Zawsze dowiedz się jak pies zachowuje się w takiej sytuacji, czy zdarza mu się regularnie zostawać i ile czasu jest w stanie spokojnie wytrzymać pod nieobecność człowieka.

✦ Jak pies reaguje na różne bodźce?

Warto dopytać w jakim środowisku zwierzak funkcjonuje na co dzień. Psy, które mieszkają w domkach jednorodzinnych mogą odczuwać wzmożony niepokój słysząc odgłosy z klatki schodowej lub czując na każdym kroku inne zwierzęta. Ważne jest też jak pies reaguje na różne sytuacje na spacerze, czy czegoś się boi i jakich sytuacji lepiej unikać.

✦ Jak wygląda rutyna dnia?

Im bardziej dopasujesz się do codziennego trybu psa, tym łatwiej będzie mu zaakceptować zmiany. Zapytaj opiekuna o której godzinie zwykle wstają, w jakich porach wychodzą na spacer, ile razy dziennie psiak dostaje posiłek, w jaki sposób się bawią i co jest dla pupila najlepszą motywacją. Zastanów się na ile jesteś w stanie dostosować się do tego rytmu, żeby nie dezorientować zwierzaka.

✦ Jakie są oczekiwania opiekuna?

Bardzo ważne żebyś zapytał opiekuna o jego oczekiwania. Jeśli pies nie ma problemów behawioralnych opiekun może nie mieć nic przeciwko wprowadzaniu zmian w jego życie lub pozwoli na swobodne działanie bez konkretnych wytycznych. Jednak kiedy opiekun daje Ci sprecyzowany plan postępowania, powinieneś się do niego dostosować – wielu psom ułatwi to adaptację do nowych warunków. Zawsze pamiętaj, że nikt nie zna psa lepiej niż jego opiekun!

✦ Jaki jest stan zdrowia psa?

Upewnij się czy zwierzak jest w dobrej kondycji, czy ma aktualne szczepienia oraz czy został odrobaczony i zabezpieczony przeciwko pchłom i kleszczom. Oczywiście możesz zająć się też psem w trakcie rekonwalescencji lub przewlekle chorym, upewnij się jedynie, że jesteś w stanie odpowiednio się nim opiekować i spełnić wszystkie jego potrzeby na jak najwyższym poziomie. Zawsze poproś opiekuna o zostawianie książeczki zdrowia oraz potrzebnej dokumentacji medycznej.

✦ Jakie pies ma usposobienie?

Dla każdego opiekuna określenia takie jak “lękliwy”, “agresywny”, “wycofany” czy “reaktywny” mogą oznaczać coś innego. Jeśli nie masz dużego doświadczenia i nie czujesz się na siłach, aby zająć się psem o specjalnych potrzebach zadaj opiekunowi konkretne pytania pozwalające ustalić czy opieka nad jego zwierzakiem nie będzie ponad Twoje możliwości.

✦ Jaki jest stosunek psa do innych zwierząt?

Jeśli masz w domu swoje zwierzęta lub spodziewasz się w tym terminie innych gości, zawsze dopytaj opiekuna jak jego pupil znosi towarzystwo. Pierwsze co nasuwa się na myśl to pytanie o agresję w stosunku do innych zwierząt, pamiętaj jednak że trudności może być więcej. Warto dowiedzieć się czy pies jest nauczony spędzania czasu w towarzystwie. Wspólne bieganie z psiumplami na spacerze to zupełnie inne doświadczenie niż dzielenie kanapy. Jeśli pies nie jest tego nauczony możesz zakładać, że będzie potrzebował dłuższej chwili i wzmożonej uwagi z Twojej strony zanim zacznie odpoczywać w towarzystwie.

ważne!

Pytania te pomogą Ci się lepiej przygotować i nastawić na ewentualne trudności, które mogą pojawić się podczas opieki nad danym zwierzakiem. Pamiętaj jednak, że jeśli już na tym etapie coś wydaje Ci się zbyt trudne lub niedopasowane do Twoich możliwości to znak, że to zlecenie nie będzie dla Ciebie odpowiednie.

Spotkanie zapoznawcze - dlaczego warto je zrobić

Najlepszym sposobem na zweryfikowanie czy jesteś w stanie odpowiednio zająć się zwierzakiem jest przeprowadzenie spotkania zapoznawczego.

Z metody tej polecamy korzystać każdemu petsitterowi i choć nie zawsze wydaje się ona konieczna to bywają przypadki kiedy wcześniejsze zapoznanie powinno być obowiązkowe:

- + Kiedy nie jesteś pewien czy sprostasz oczekiwaniom opiekuna. Większość opiekunów traktuje swoich pupili jak członków rodziny i nie ma nic dziwnego w tym, że będą się o nich martwić. Jeśli masz wątpliwości - spotkanie pozwoli je rozwiązać. W bezpośrednim kontakcie łatwiej będzie podjąć decyzję czy nadajemy z kimś na tych samych falach.
- + Kiedy w domu są dzieci. Upewnij się, że opiekun znalazł tę informację na Twoim profilu, a później zaproponuj spotkanie żeby sprawdzić czy pupil komfortowo czuje się w towarzystwie dziecka.
- + Jeśli nie masz dużego doświadczenia i nie masz pewności czy sobie poradzisz. Sprawdź jak czujesz się w towarzystwie tego zwierzaka oraz jak on czuje się przy Tobie.
- + Jeśli pies ma specjalne potrzeby Jak zostało wspomniane już wcześniej, każdy może w inny sposób interpretować określenia "reaktywny", "lękliwy" czy "agresywny". Jeśli opiekun deklaruje któreś z takich zachowań najlepiej sam oceń czy nie będzie to ponad Twoje możliwości. Z takimi zwierzakami najlepiej przeprowadzić więcej niż jedno spotkanie.
- + Kiedy w domu są inne zwierzęta. Myśl także o komforcie swoich zwierząt, sprawdź czy odpowiada im wzajemne towarzystwo. Pamiętaj, że nie z każdym gościem Twój pies czy kot będzie czuł się tak samo dobrze.

pamiętaj

Pamiętaj, że wzięcie pod opiekę zwierzaka, którego nie poznałeś wcześniej w obecności jego opiekuna zwiększa ryzyko pojawienia się trudności w trakcie realizacji zlecenia. Właściciel który wyjechał, nie odbierze od Ciebie zwierzaka jeśli okaże się, że ten nie spełnia Twoich oczekiwań, albo nie radzi sobie ze stresem związanym z nową sytuacją. Jeśli zdecydujesz się zaopiekować zwierzakiem pamiętaj, że jesteś za niego odpowiedzialny niezależnie od tego co się wydarzy!

Zasady dobrej komunikacji

Dobra komunikacja między petsitterem, a opiekunem zwierzaka składa się z trzech etapów: przed zleceniem, w trakcie jego trwania i po jego zakończeniu.

Istnieje kilka zasad komunikacji, których zastosowanie zwiększy szanse realizacji zlecenia i prawdopodobieństwo zadowolenia opiekuna.

Przed zleceniem:

- ✦ **Udzielaj odpowiedzi jak najszybciej.** Jeśli opiekun nie dostanie wiadomości zwrotnej w ciągu 12 godzin istnieje duże prawdopodobieństwo, że znajdzie opiekę gdzieś indziej.
- ✦ **Zadawaj dodatkowe pytania.** Wykazywanie zainteresowania zwierzęciem wzbudza większe zaufanie opiekuna i uświadcza go w przekonaniu, że masz profesjonalne podejście.
- ✦ **Upewnij się czy odpowiadasz preferencjom opiekuna i pupila.** Jeśli w domu mieszkają inne zwierzęta, dzieci lub współlokatorzy, potwierdź czy opiekun ma tego świadomość. Jeśli zwierzak będzie zostawał w domu sam dowiedz się czy opiekun wyraża na to zgodę.
- ✦ **Podsumuj ustalenia.** Poproś opiekuna o napisanie wszystkich wymagań w wiadomości podsumowującej lub sam ją napisz i poproś o zaakceptowanie jej.
- ✦ **Wywiąż się z obietnic.** Jeśli umawiasz się z opiekunem na telefon lub wiadomość z potwierdzeniem terminu pamiętaj, żeby zawsze dotrzymać słowa. Zignorowanie sytuacji i nie udzielenie odpowiedzi nie świadczy o Tobie dobrze i zazwyczaj dyskwalifikuje Cię w oczach opiekuna.
- ✦ **Ustal zasady kontaktu w trakcie zlecenia.** Uzgodnij jak często i w jakiej formie opiekun chce dostawać informacje o pupilu. Upewnij się czy w trakcie realizacji zlecenia komunikacja nie będzie utrudniona np. zmianą czasową. Jeśli tak, umówcie się na regularny kontakt w określonych porach. Na wszelki wypadek wymień się z opiekunem kontaktem awaryjnym.

Zasady dobrej komunikacji

W trakcie zlecenia:

+ Zdawaj bieżące raporty.

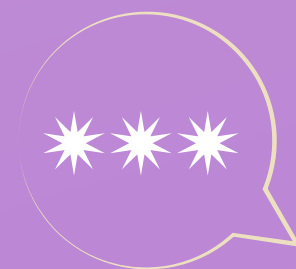
Informuj opiekuna jak minął dzień, jak wyglądały spacer, czy zwierzak zjadł, przespał noc itd. Możesz wysyłać mu wiadomości tekstowe, zdjęcia, filmiki, a nawet łączyć się na żywo.

+ Informuj jeśli coś Cię niepokoi.

Jeśli zwierzak długo nie może przyzwycząć się do zmiany otoczenia, nie je, nie pije, wygląda na zestresowanego albo zachowuje się w niepokojący sposób. Czasami wystarczy drobna zmiana, podpowiedziana przez opiekuna, aby samopoczucie pupila poprawiło się jak za dotknięciem czarodziejskiej różdżki.

+ Informuj jeśli coś się stało.

Biorąc zwierzaka pod opiekę zawsze powinieneś być uważny i mieć oczy dookoła głowy. Jednak mogą zdarzyć się sytuacje których nie sposób przewidzieć. Jeśli zwierzak zje coś czego nie powinien, wejdzie w konflikt z innym zwierzakiem, dozna urazu itp. Opiekun powinien od razu zostać poinformowany, że takie zdarzenie miało miejsce. Pamiętaj też żeby niezwłocznie informować opiekuna, jeśli jego pupil wydaje się osowiały, wymiotował lub dostał biegunki.

Po zakończeniu zlecenia:

+ Przekaż najważniejsze informacje.

Podsumuj przebieg zlecenia, odpowiedz o ewentualnych trudnościach oraz jak sobie z nimi poradziłeś. Są to bardzo ważne informacje z punktu widzenia opiekuna, szczególnie jeśli było to ich pierwsze rozstanie. Nie każdy zwierzak odnajdzie się równie dobrze w nowym otoczeniu. Jeśli zauważyłeś trudności np. związane z pobytem w większej grupie, możesz zasugerować opiekunowi, aby następnym razem zastanowił się nad opieką w domu bez innych zwierząt.

+ Poproś o wystawienie opinii.

opowiedz opiekunowi jak ważne są dla Ciebie opinie oraz polecenia i poproś o zostawienie recenzji.

+ Pozostań z opiekunem w kontakcie.

Bardzo miłą praktyką jest zapytanie opiekuna jak zwierzak czuje się po powrocie do domu, zwłaszcza jeśli w trakcie opieki pojawiły się jakieś trudności. Jeśli jesteś zadowolony ze współpracy zaoferuj chęć opieki w przyszłości.

ważne

To w jaki sposób przeprowadzasz rozmowy z opiekunami zwierząt bezpośrednio wpływa na liczbę zleceń, które realizujesz. Pamiętaj, żeby w rozmowie zawsze zachować kulturę i darzyć drugą stronę należyty szacunkiem. Sposób w jaki się wypowiadasz świadczy o Tobie i jeśli będzie niewłaściwy możesz zrazić do siebie potencjalnych klientów.

Podczas opieki mogą wydarzyć się sytuacje, do których nie powinieneś dopuścić, a opiekun ma prawo zareagować na nie emocjonalnie. Pamiętaj jednak żeby nigdy nie dać ponieść się tym emocjom i zawsze zachować pełen profesjonalizm oraz kulturę.

Wiedz kiedy i jak odmówić

Istnieje mnóstwo powodów przez które niejednokrotnie staniesz przed zadaniem odmówienia opieki nad pupilem.

Jeśli od razu wiesz, że nie będziesz w stanie podjąć się realizacji jakiegoś zlecenia, możesz po prostu podziękować i odmówić nie podając powodów. Jeśli decydujesz się jednak na uzasadnienie swojej decyzji powiedz opiekunowi prawdę – **“nie pasuje mi lokalizacja”, “nie dam rady dojechać do Was w tym terminie”, “nie mam doświadczenia w opiece nad agresywnym kotem”** czy **“nie podejmę się opieki nad psem, który nie toleruje towarzystwa”**.

pamiętaj!

Pamiętaj żeby nie udawadniać nic na siłę – również sobie! Jeśli nie czujesz się komfortowo w towarzystwie jakiegoś zwierzaka lub wymagania, które stawia przed Tobą opiekun wydają Ci się za duże, nie podejmuj się zlecenia. Prawdopodobnie nie jest ono dla Ciebie.

Wiedz kiedy i jak odmówić

Zdarzają się również sytuacje kiedy po zakończeniu zlecenia opiekunowie zdecydują się zapytać, czy mogą liczyć na Twoją pomoc następnym razem. Nawiązanie stałej współpracy z opiekunem jest bardzo komfortowe dla obydwu stron. Wiadomo już czego spodziewać się po zwierzaku, który zostaje pod naszą opieką kolejny raz, a on sam czuje się pewniej i swobodniej w naszym towarzystwie.

Jeśli jednak za pierwszym razem coś było ponad Twoje siły lub wiesz, że zwierzak nie odnalazł się dobrze w Twoim otoczeniu – najlepiej od razu zasugeruj opiekunom na co powinni zwrócić uwagę i jakiego petsittera najlepiej poszukać następnym razem.

Trudne sytuacje – jak rozmawiać z opiekunem

Rozstanie ze zwierzakiem jest zawsze bardzo trudnym doświadczeniem również z perspektywy opiekuna. Właściciel zwierzaka, który rozstaje się ze swoim przyjacielem tęskni, myśli o nim i nie ma bezpośredniego wpływu na to co się z nim dzieje. Taka sytuacja jest niezwykle niekomfortowa zwłaszcza jeśli pupil został z osobą, której właściwie nie zna. Dlatego zadaniem dobrego petsittera jest nie tylko zaopiekowanie się zwierzakiem, ale też obdarzenie wsparciem opiekuna.

Pamiętaj żeby od samego początku budować z opiekunem szczerą i otwartą relację, aby obie strony czuły że mogą sobie zaufać i wzajemnie na sobie polegać. Pozostawaj z opiekunem w stałym kontakcie, dziel się z nim informacjami o tym jak mija Wasz dzień, wysyłaj zdjęcia, filmy. Postaraj się żeby opiekun nie miał do Ciebie zastrzeżeń – pozostań transparentny.

Jeśli masz wątpliwości jak się zachować, coś Cię przerasta lub widzisz, że podopieczny ma trudność w adaptacji poproś opiekuna o opinię. Nawet jeśli jest daleko, to najlepiej zna swojego pupila i będzie wiedział co dla niego dobre, a rozmowa z nim może okazać się nieocenionym wsparciem dla Ciebie.

Zawsze w pierwszej kolejności kieruj się dobrem zwierzęcia, jeśli jesteś zaniepokojony wyglądem, stanem fizycznym lub psychicznym pupila nie oceniaj swoich klientów, myśl o dobrostanie zwierzęcia. Rzeczowo i spokojnie przekaz swoje spostrzeżenia opiekunowi.

Jeśli popełnisz błąd przyznaj się do winy i nie bój się

Trudne sytuacje – jak rozmawiać z opiekunem

przeprześć.. Zdarzają się sytuacje, których nie jesteśmy w stanie przewidzieć, zachowaj jednak pokorę, wyjaśnij dlaczego zachowałeś się w ten sposób i zapewnij opiekuna, że zauważyłeś swój błąd.

Twój profil petsittera to również Twój biznes. Niezależnie od tego czy traktujesz petsitting pełnoetatowo czy jako zajęcie dodatkowe, opiekunowie są dla Ciebie klientami. W sytuacjach kiedy emocje wezmą górę nad rozsądkiem, Twoim celem powinno być nie dać się im ponieść i wykazać się profesjonalizmem.

Pamiętaj, że dla opiekuna zawsze najważniejsze będzie dobro jego pupila. Zrozum emocje, które nim kierują i postaw się w jego sytuacji – jak zachowałbyś się gdyby chodziło o dobro Twojego zwierzęcia? Bądź wyrozumiały i empatyczny. Możesz mieć swoje zdanie, ale zawsze wysłuchaj, przedstaw swoją wersję, a jeśli opiekun nie przyjmuje jej do wiadomości staraj się zrozumieć jego punkt widzenia.

Opieka nad psesem

Olga Pietruszewska

Olga

Pietruszewska

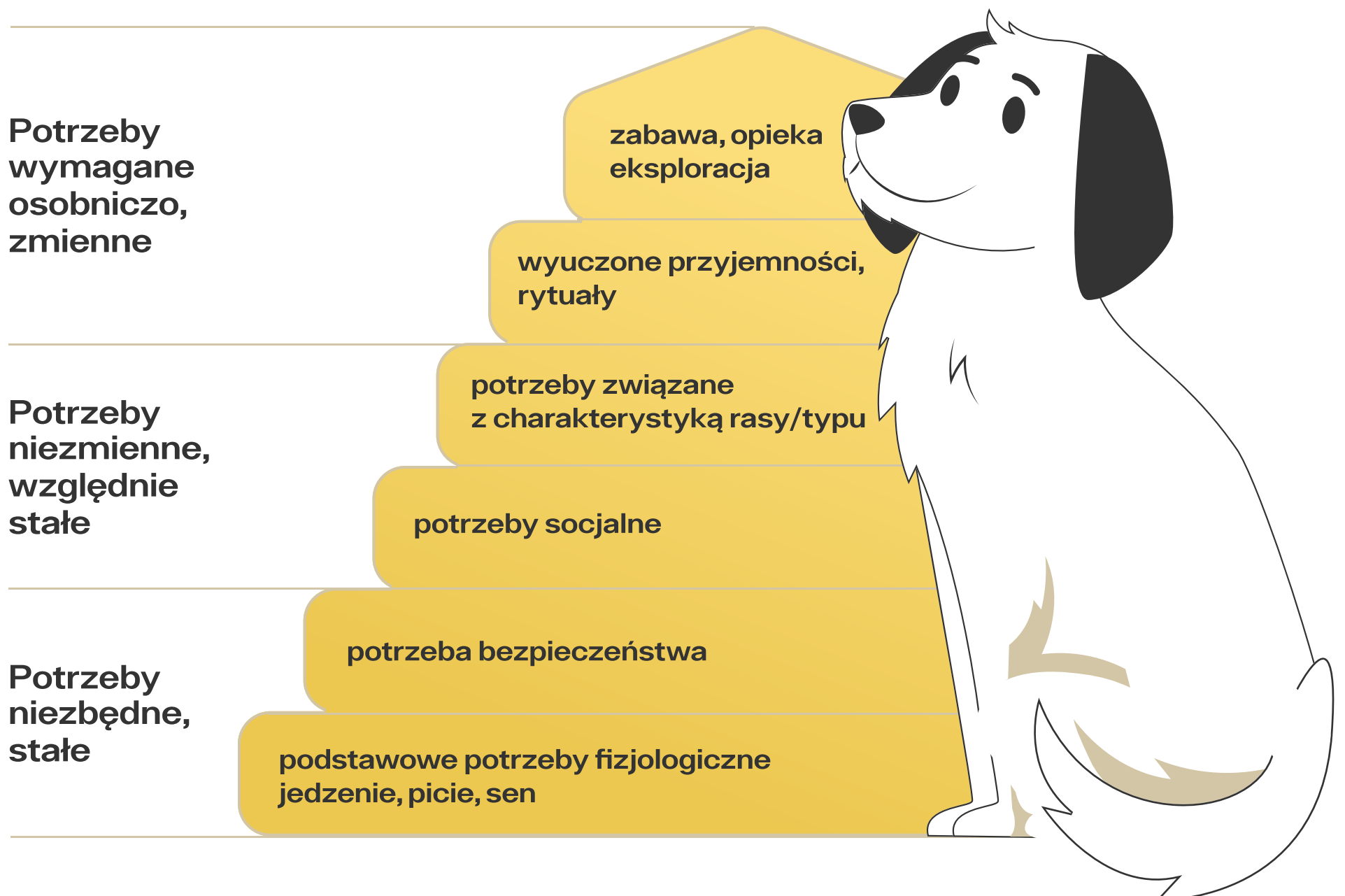
Certyfikowana, praktykująca psia behawiorystka, zoopsycholożka i Chief Petsitter w Petsy.

Popularyzatorka pozytywnych metod pracy bazujących na motywacji oraz zrozumieniu psychologii emocji. Pomaga budować opiekunom relacje oparte na poczuciu bezpieczeństwa i zaufaniu z ich czworonożnymi przyjaciółmi.

Prywatnie psia mama Eevee.

Podstawowe potrzeby wynikające z gatunku

Pewne potrzeby występują niezależnie od rasy psa, ale to jak ważna jest dana potrzeba dla konkretnego osobnika i jakich strategii używa, aby tę potrzebę zaspokoić, są bardzo indywidualne. Będą się one także zmieniały w zależności od typu psa, jego wieku, charakteru czy nawet stanu emocjonalnego w danej chwili. Na przykład, dla jednego psa potrzeby społeczne mogą być ważniejsze niż jego samodzielność, a dla innego potrzeba swobodnej eksploracji będzie większa niż codzienna rutyna. Aby to lepiej zobrazować posłużę się piramidą potrzeb psa autorstwa dr inż. Agaty Kokocińskiej.

PIRAMIDA POTRZEB PSA

Potrzeby niezbędne (stałe) – potrzeby fizjologiczne oraz bezpieczeństwo

Podstawowe potrzeby psa takie jak odpowiednia ilość i jakość pokarmu, wody, snu oraz poczucie bezpieczeństwa muszą być zawsze zaspokojone. Dieta musi być dobrana odpowiednio pod kątem kaloryczności, wieku psa, jego trybu życia i zdrowia. Psy potrzebują od 16 do nawet 20 godzin twardego snu na dobę, o czym musisz pamiętać ustawiając legowisko w odpowiednim miejscu oraz planując optymalną dzienną ilość aktywności.

Z kolei bezpieczeństwo zapewnisz dbając o podstawowe potrzeby oraz upewniając się, że pupilowi nic nie dolega fizycznie, nie cierpi na przewlekły lęk, stres oraz że ma prawidłowe relacje z opiekunem.

Jeśli potrzeby te nie będą zaspokojone, stopniowo u psa zaczną nawarstwiać się negatywne emocje, takie jak frustracja, napięcie, problemy z koncentracją czy stres. W konsekwencji może pojawić się szereg problemów zdrowotnych oraz behawioralnych.

Potrzeby niezmiennie (względnie stałe)

Badania naukowe wykazały, że psy są zwierzętami społecznymi, a nie jak kiedyś twierdzono – stadnymi. W związku z tym ich samopoczucie, tak samo jak nasze, uzależnione jest od dobrych więzi społecznych. Mówimy tutaj zarówno o poprawnej socjalizacji, która uchroni psa przed wieloma lękami w dorosłym życiu, jak i dobrej relacji z opiekunem – wspólnych spacerach, treningach, zabawie czy odpoczynku. Co prawda potrzeby społeczne niektórych psów są większe niż innych, ale żaden nie może obejść się bez zdrowego towarzystwa i kontaktów społecznych.

Potrzeby związane z charakterystyką rasy czy typu psa są równie istotne. Pamiętaj, że niezależnie o jakim psie mówimy jest to drapieżnik, z genetycznie uwarunkowanym i wrodzonym instynktem łowieckim. Oczywiście w procesie selektywnej hodowli poszczególne rasy (i typy psów) zostały wyodrębnione w różnym celu, co wpłynęło na wzmocnienie innych elementów łańcucha łowieckiego. Kluczowe jest poznanie i zrozumienie łańcucha łowieckiego każdego z siedmiu typów psów oraz potrzeby, które z niego wynikają. Jedne psy będą potrzebowały długich spacerów z możliwością swobodnej eksploracji, inne - większej niezależności i logicznych wyzwań, jeszcze inne zabawy w gonienie i polowanie.

Potrzeby wymagane osobniczo (zmiennie)

W psim życiu bardzo ważna jest rutyna i przewidywalność – stałe pory jedzenia i spacerów czy regularny czas pozostawania samemu w domu. Dbając o to i stosując się do zaleceń opiekunów będziesz mieć pewność, że nie zaskoczysz psa mocno stresującymi dla niego sytuacjami. Taki stres może bowiem prowadzić do problemów z wyciszeniem, snem, a kolejno do wzrostu poziomu frustracji. Ostatnimi elementami psiej piramidy potrzeb są zabawa, opieka oraz eksploracja – pamiętaj, że są one niesamowicie istotne dla zaspokojenia potrzeb wynikających z typu psa. Każdy, bowiem potrzebuje spacerów, swobodnej eksploracji nowych miejsc, wyzwań intelektualnych, zabawy oraz treningu. Jednak to jak dany pies lubi spędzać czas zależy właśnie od jego typu i rasy. Warto taką wiedzę mieć, ale również dopytać opiekunów, bo to oni najlepiej znają swojego pupila.

Mowa ciała i sygnały wysyłane przez psa

Zrozumienie mowy ciała psa to pierwszy krok do tego, aby wiedzieć jak na nią zareagować. Twoim zadaniem jako petsittera jest niejako bycie tłumaczem psiego języka, dlatego musisz być spostrzegawczy, cierpliwy i zwracać uwagę na całe ciało psa. Pamiętaj jednak, że aby tak naprawdę zrozumieć co się dzieje i jakie komunikaty wysyła pies, musisz zwracać uwagę nie tylko na pojedyncze gesty i sygnały, ale cały kontekst sytuacyjny. Jest on niesamowicie istotny, gdy mówimy o czytaniu mowy ciała psa; wyobraź sobie, że bawisz się z psem w przeciąganie, a ten zawarczy – wtedy możemy mówić o pozytywnym podekscytowaniu, zabawa z Tobą jest po prostu tak świetna! Jednak, gdy spacerujecie po parku, a pies zaczyna warczeć, nie będzie to oznaką świetnej zabawy, a raczej reakcją na coś, co spowodowało u niego silny niepokój i lepiej mieć oczy dookoła głowy.

Zapoznaj się z listą podstawowych sygnałów uspokajających, dystansujących oraz postaw psa, na które należy zwracać uwagę, a które pomogą Ci w codziennej opiece.

Elementy biorące udział w psiej mowie ciała

Aby poprawnie ocenić jakie emocje towarzyszą psu w danej chwili należy zwrócić szczególną uwagę na jego części ciała:

Sygnaty uspokajające i dystansujące

Psy wypracowały całe mnóstwo sygnałów aby okazywać ludziom, zwierzętom i innym obiektom swoje emocje związane ze znalezieniem się w niekomfortowej sytuacji. Sygnaty te mają swoje stopnie natężenia, np. warczenie – jest bardzo silnym sygnałem dystansującym – pies komunikuje, że jest mu źle w danej sytuacji i nie potrafi sobie w niej poradzić, prosi o dystans – należy pamiętać, że jest to zachowanie obronne, a nie agresywne.

Jednak zanim pies ucieknie się do warczenia wysyła wiele innych, subtelniejszych sygnałów, które jako petsitter musisz znać, wyłapywać i odpowiednio reagować, aby być wsparciem dla psów, którymi się opiekujesz. Pamiętaj, że sygnaty te są zazwyczaj prośbą o dystans, o odejście z danej sytuacji, czy zaprzestanie jakiejś czynności.

Nie wszystkie psy pokazują te sygnaty w taki sam sposób i z jednakowym natężeniem – u poszczególnych ras, na drodze selektywnej hodowli wygaszono różne elementy. Dla przykładu – kiedyś uważano, że teriery typu bull nie pokazują sygnałów uspokajających, co jest oczywiście nieprawdą – robią to lecz w bardzo subtelny sposób i potrzeba dużej wprawy aby je zauważyć. Również psy, które uczone są awersyjnymi metodami – szkolenie siłowe – nie pokazują delikatnych sygnałów i od razu sięgają po bardzo mocne.

Na kolejnych stronach możesz zobaczyć jak wyglądają niektóre postawy psa, które warto umieć rozróżnić. Nie zapominaj jednak, że najważniejsze to patrzeć na całość oraz kontekst sytuacji. Skakanie czy lizanie może oznaczać radość, ale może także być prośbą o odejście, przeniesienie ulubionego szarpaka, zachęcaniem do wspólnej zabawy lub sygnałem demonstracyjnym. Dlatego potraktuj przedstawione ilustracje jedynie jako wskazówkę i punkt wyjścia.

Sygnaty uspokajające

- + oblizywanie nosa
- + ziewanie
- + dyszenie
- + bardzo intensywne merdanie ogonem
- + podnoszenie łapy
- + kładzenie się, pochylanie
- + wąchanie ziemi
- + odwracanie się, stawanie bokiem
- + odwracanie głowy
- + chodzenie po łuku
- + bezruch, zwolnione tempo poruszania
- + siadanie
- + otrzepywanie się – służy do zrzucenia emocji, często występuje po intensywnym kontakcie z innym psem, czy człowiekiem.

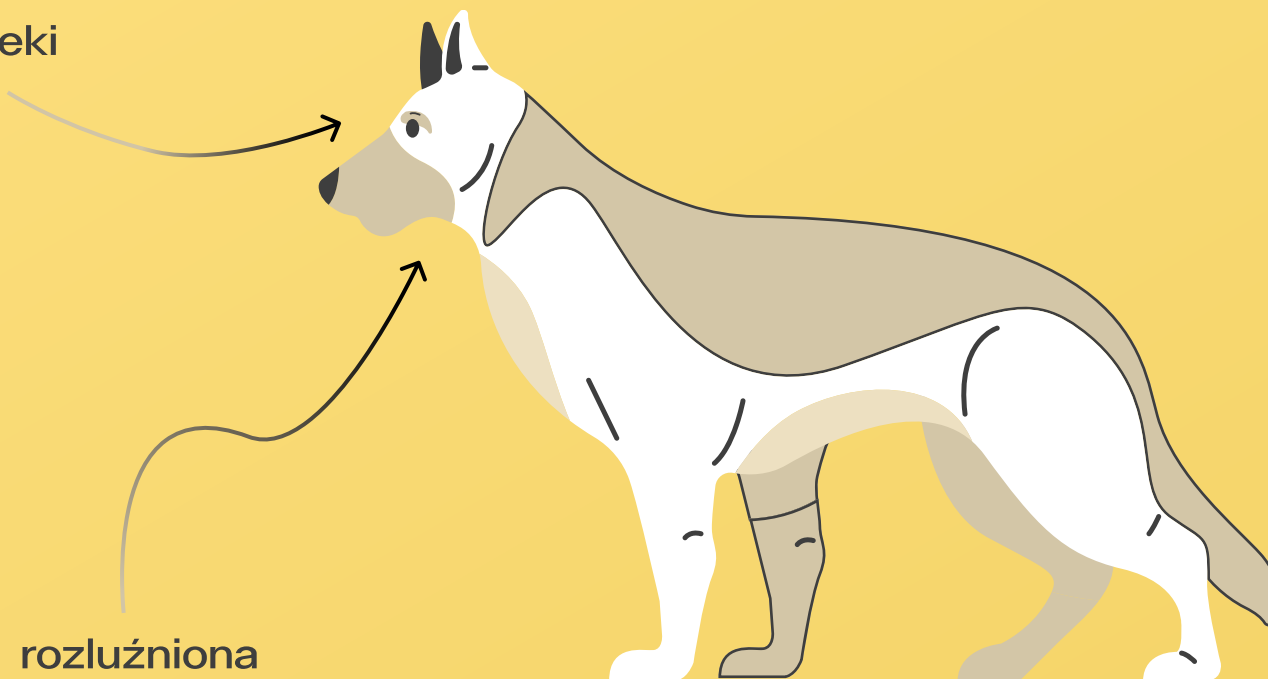
Sygnaty dystansujące

- + pokazywanie zębów
- + szczekanie
- + warczenie
- + kłapanie w powietrzu

Postawa neutralna - wyjściowa

pies jest spokojny
i zrelaksowany

luźne
powieki

swobodnie
opuszczony
ogon

rozluźniona
szczeka

Postawa imponująca

Ja tu jestem ważny

Postawę tę można zaobserwować kiedy pies zauważy coś, wykazuje czymś zainteresowanie.

W odpowiedzi drugi pies zazwyczaj przybiera pozycję poddańczą – samowolnie i delikatnie.

W takiej sytuacji nigdy nie ściągaj psa na smyczy, ani jej nie napinaj, bo zmuszasz wtedy psa do przybrania lub podtrzymania tej pozycji, a w sytuacji, gdy dwa psy przyjmują pozycję imponującą może to doprowadzić do konfliktu.

postawione
sztywno uszy

głowa blisko łopatek

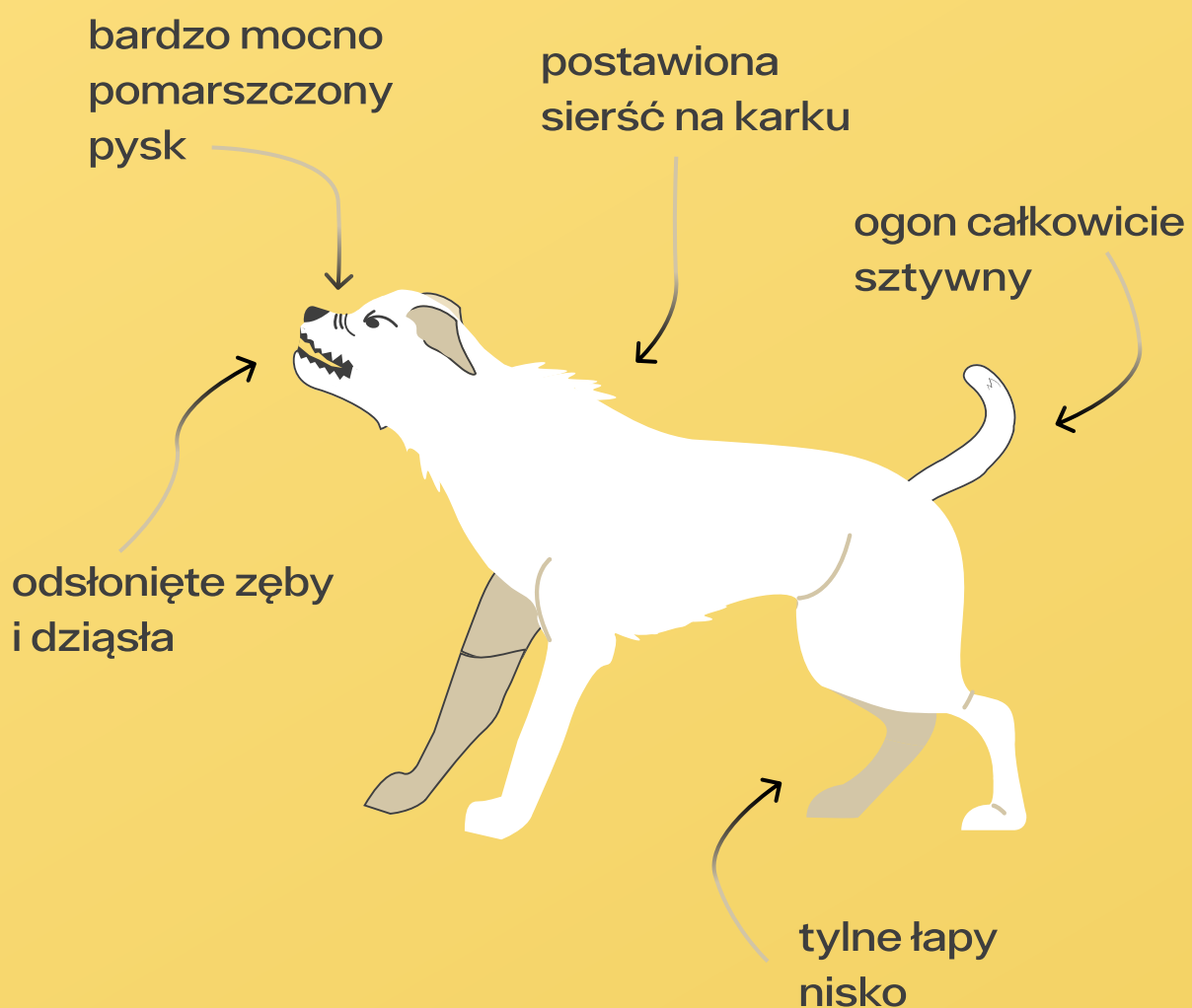
Lekko nastroszona
sierść

Wyprostowany
ogon

Postawa grożąca

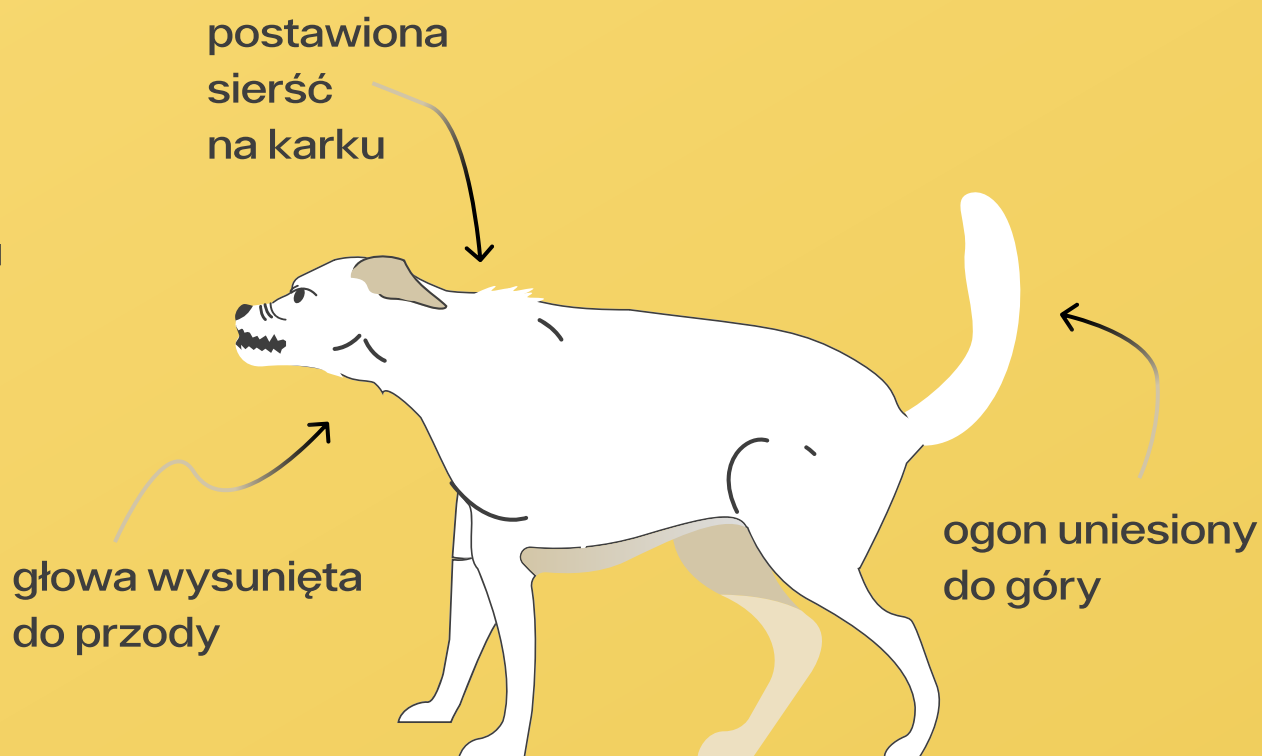
o dużej intensywności

Uszy ustawione są do tyłu lub jak radary nastawione na obiekt, co zazwyczaj oznacza, że pies jest gotowy do ataku. Tylne łapy trzymane nisko, co oznacza gotowość do skoku.

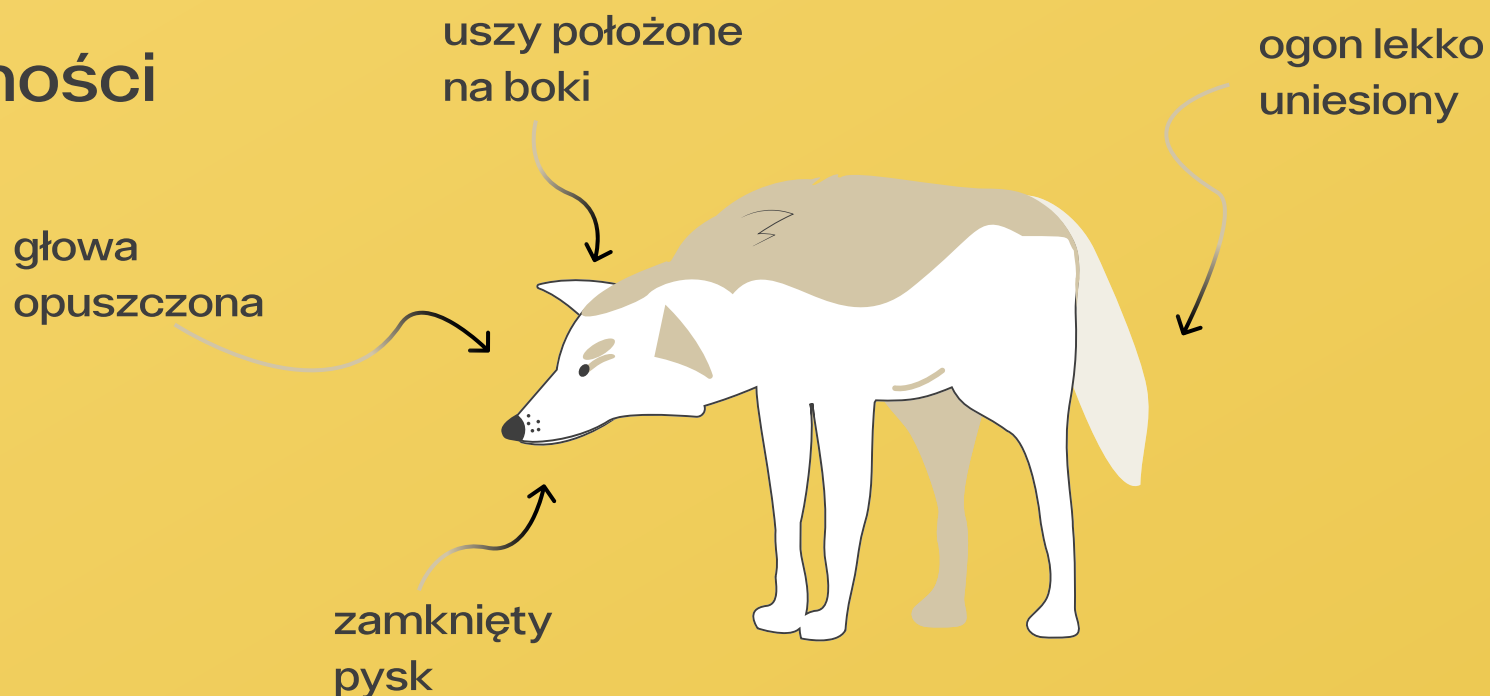

o średniej intensywności

głowa jest wysunięta do przodu względem reszty ciała – informująca, żeby nie podchodzić bliżej do psa, tej pozycji często towarzyszy warczenie.

o małej intensywności

Postawa agresywna

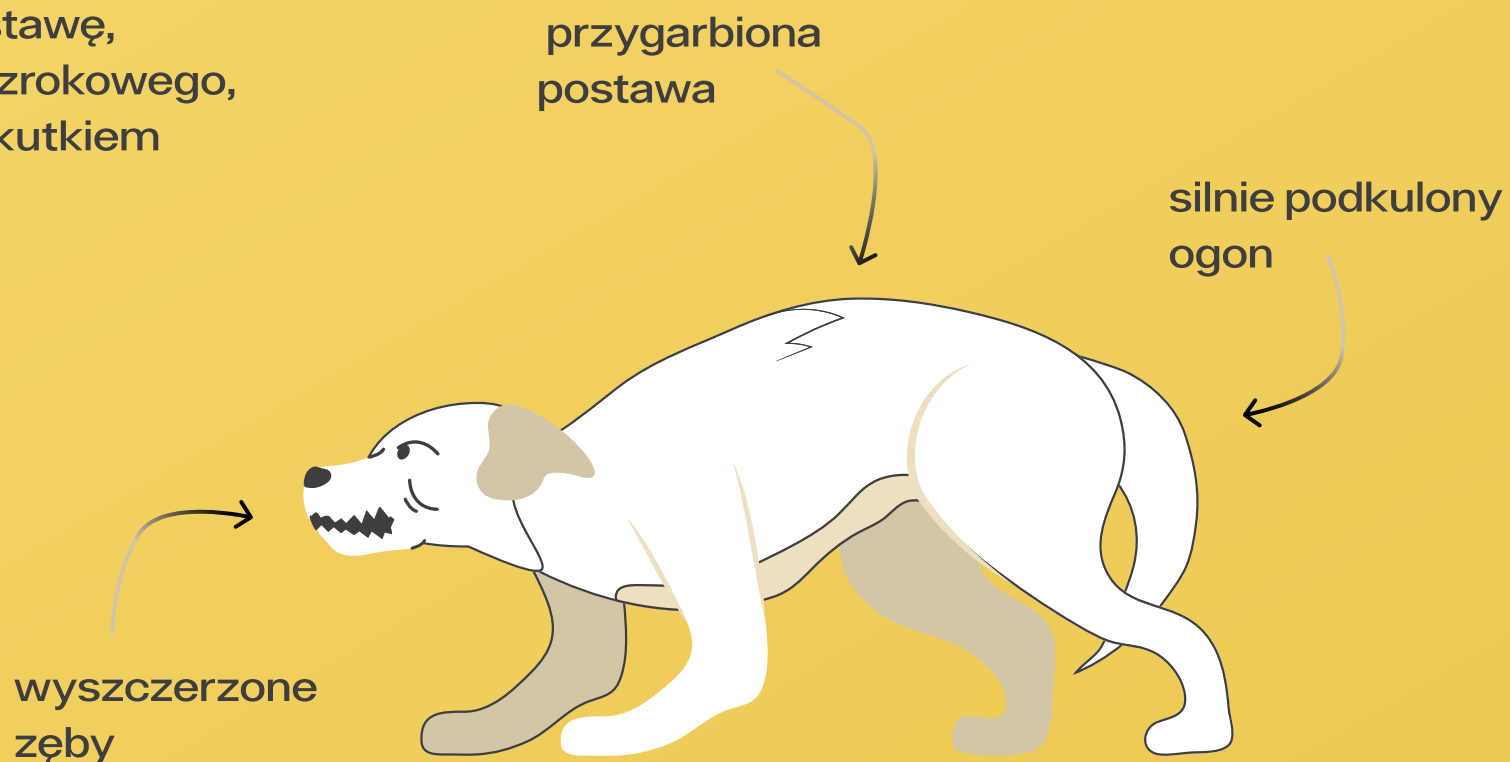
✦ w formie ofensywnej

pies dąży do kontaktu z bodźcem, chce go zdystansować (postawa widoczna przy problemie obrony zasobów).

✦ w formie defensywnej

pies szczerzy zęby i wygląda groźnie – mimo że tak naprawdę sam czuje się zagrożony, bardzo silnie podkula ogon i przybiera przygarbioną postawę, unika kontaktu wzrokowego, ta postawa jest skutkiem silnego strachu.

Postawa T

Postawa, którą pies przybiera względem drugiego psa. Pies ustawia się bokiem i próbuje położyć pysk na karku drugiego psa, w celu przejęcia inicjatywy w sytuacji lub grupie. Jest to postawa demonstracyjna – nie należy jej łączyć z agresją.

pies ustawiony bokiem względem drugiego psa

pysk położony na karku

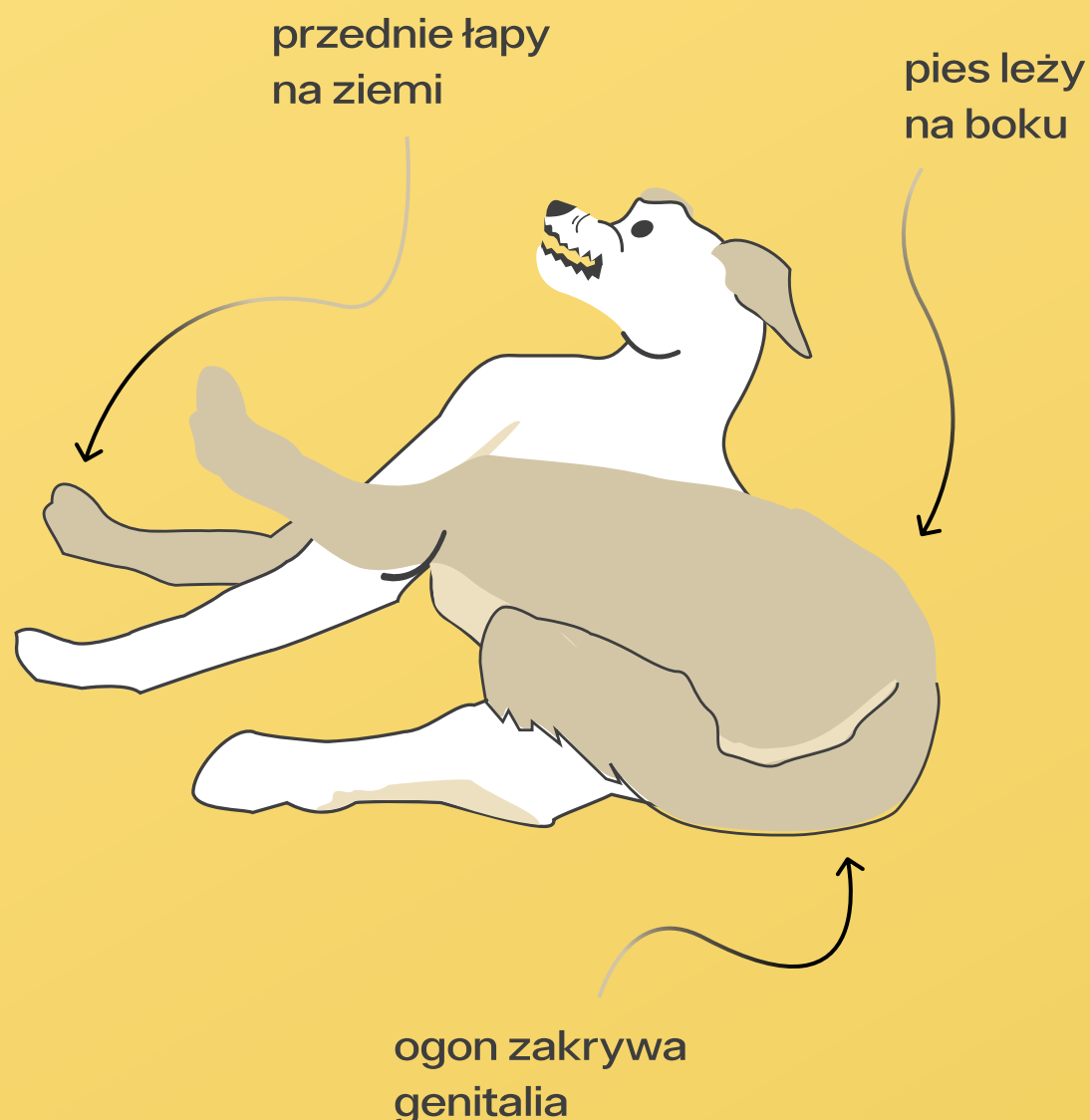

Postawa poddańcza

Pies pokazuje brzuch, przy czym przednie łapy trzyma na ziemi, aby być w gotowości do wstania.

Gdy pies daje taki sygnał to należy bezwzględnie się wycofać, nie podchodzić do niego, zostawić go w spokoju (dotyczy zarówno ludzi jak i innych psów).

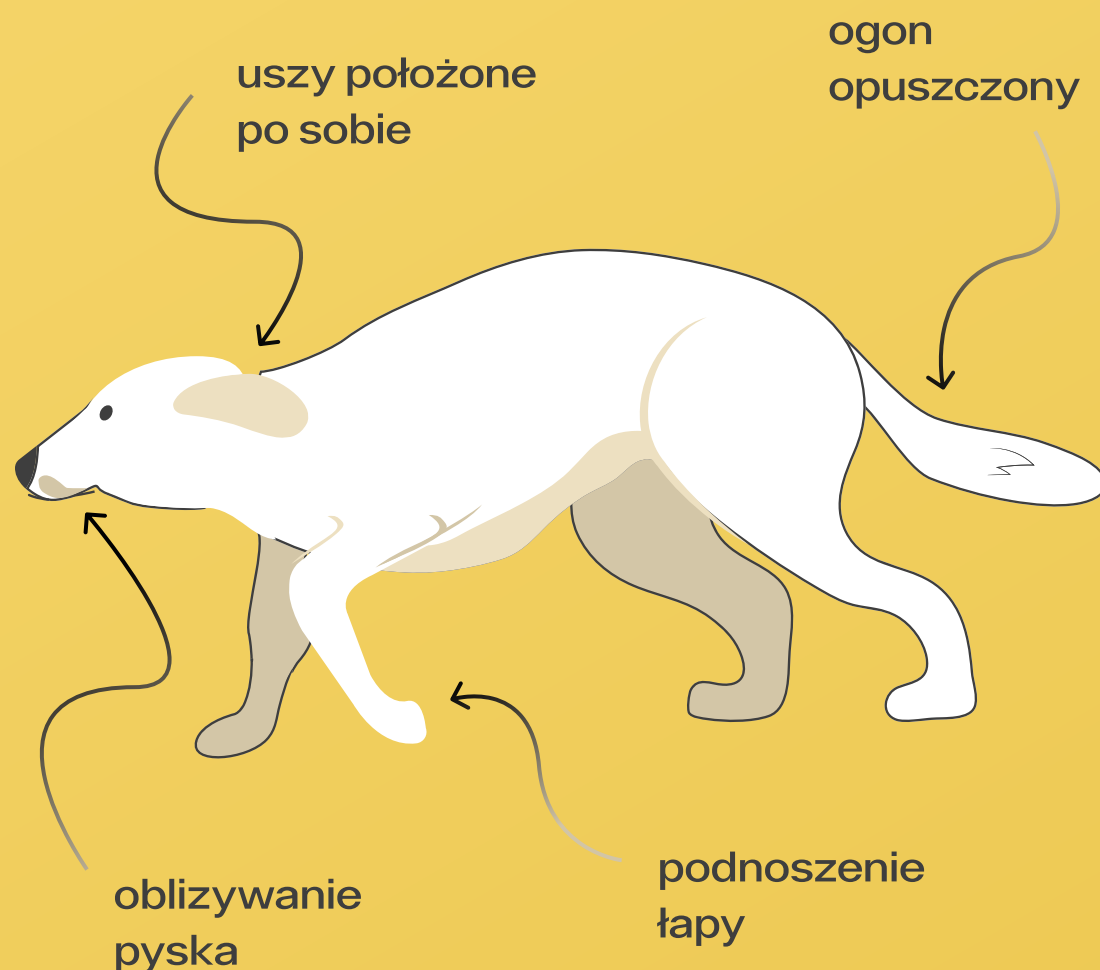
Przybierając taką postawę pies mówi błagam oddal się ode mnie – jeżeli tego nie wyłapiesz i próbujesz wejść z psem w jakąkolwiek interakcję, pomimo dobrych intencji, to wyrządzasz mu bardzo dużą krzywdę psychiczną nie szanując jego komfortu, poczucia bezpieczeństwa oraz ignorując wysyłane sygnały.

Postawa hitowa

Tak się witają psy, które są niepewne swojego opiekuna, czyli nigdy nie wiedzą co się wydarzy. Są to także psy, z którymi bawiono się w ostry sposób – tarmoszenie za uszy, unieruchomienie głowy, łopatek.

Jeżeli zaobserwujesz tę postawę to pod żadnym pozorem nie wzmacniaj jej – nie dotykaj wtedy psa.

Nowy podopieczny a pies rezydent

Bardzo ważnym elementem opieki jest zapewnienie bezpieczeństwa nowemu podopiecznemu oraz wszystkim zwierzętom i osobom przebywającym w domu. Spotkania zapoznawcze są kluczem do udanego i bezpiecznego przebiegu zlecenia, ponieważ są doskonałą okazją do ustalenia, czy Twoje możliwości odpowiadają oczekiwaniom opiekuna oraz czy Wasze wyobrażenie na temat opieki jest podobne. Takie spotkanie to również świetna okazja, aby osobiście upewnić się, że pies, którym masz się zająć nie przejawia problemów behawioralnych, czuje się komfortowo w Twojej obecności oraz dobrze dogada się z Twoim psem.

Jak prawidłowo przeprowadzić zapoznanie nowego podopiecznego z psem rezydentem?

Psy należy zapoznać na dużym, otwartym terenie – zawsze neutralnym dla obu zwierząt. Może to być las, park, polana, miejsce, w którym psy będą miały dużo czasu i przestrzeni, bowiem celem takiego spotkania jest zapewnienie im warunków, które pozwolą zachowywać się naturalnie i czuć bezpiecznie.

Nie pospieszaj psów, nie namawiaj do bezpośrednich interakcji czy spotkań nos w nos – zapewnij im dużo miejsca, tak aby się widziały, ale nie były zmuszone do wejścia w interakcję jeżeli nie są na to gotowe. Jeśli psy ciągną do siebie, patrzą na siebie zaniepokojone, poszczekują, wrywają się na smyczach lub są w jakikolwiek inny sposób nadmiernie pobudzone, to znak, że dystans pomiędzy psami jest za mały na zbyt wczesnym etapie spotkania. Oddalcie się od siebie wraz z opiekunem psa i pozwólcie im trochę побыć w tej odległości przed kontynuowaniem spaceru.

Nagradzajcie psy pochwałami i smakołykami za zachowanie spokoju. Bądźcie cierpliwi i zrelaksowani, aby psom nie udzieliły się Wasze negatywne emocje.

ważne!

Nie każde psy się polubią i zaakceptują – czasem zwyczajnie dwa konkretne psy nigdy nie będą się nawzajem tolerowały, a konflikt z czasem może się zaognić. Im więcej sytuacji konfliktowych się wydarzy, tym większa szansa na kolejne w przyszłości.

Jak prawidłowo przeprowadzić zapoznanie nowego podopiecznego z psem rezydentem?

Jeśli psy są zrelaksowane i spokojnie zainteresowane sobą, śmiało pozwól im zbliżyć się do siebie na luźnych smyczach na tyle, aby mogły się nawzajem obwąchać. Jednak cały czas obserwuj uważnie ich język ciała. Jeżeli zauważysz sygnały uspokajające lub dystansujące takie jak usztywnienie ciała, oblizywanie pyska, unikanie kontaktu wzrokowego, podniesienie ogona, niskie warczenie, czy twarde spojrzenia, spokojnie postaraj się zwiększyć dystans pomiędzy psami. Pamiętaj, że niektóre psy nie lubią towarzystwa innych psów i nigdy nie należy ich zmuszać do przywitania. Inne mogą także potrzebować więcej czasu lub kilku kolejnych spotkań, aby przyzwycząić się do drugiego psa.

Poniższe sygnały mogą być dla Ciebie informacją, że psy czują się komfortowo w swoim towarzystwie i nie powinieneś obawiać się o ich relacje podczas opieki:

- + zrelaksowane i pewne siebie zachowania,
- + żaden z psów nie jest nadmiernie pobudliwy, zdenerwowany, usztywniony czy zląknięty,
- + psy wzajemnie szanują swoją przestrzeń oraz wysyłane sygnały uspokajające lub dystansujące,
- + w trakcie interakcji oba psy reagują na przywołanie i utrzymują skupienie na opiekunach,
- + węszą razem nos w nos,
- + wchodzi we wspólną zabawę, a nie demonstrację siły

Jak prawidłowo przeprowadzić zapoznanie nowego podopiecznego z psem rezydentem?

Po spotkaniu zapoznawczym warto aby nowy podopieczny odwiedził Cię ze swoim opiekunem w Twoim miejscu zamieszkania. Pozwoli mu to zapoznać się z przestrzenią i nowymi zapachami co sprawi, że podczas faktycznej opieki będzie czuł się bardziej pewnie i komfortowo. Jest to także dodatkowa okazja aby upewnić się, że pies rezydent nie przejawia agresji terytorialnej czy obrony zasobów względem innego psa.

Jakich zasad przestrzegać w domu podczas opieki?

Gdy nadejdzie dzień rozpoczęcia opieki nad nowym podopiecznym warto upewnić się, że wszystko przebiegnie pomyślnie. Poniżej znajdziesz listę wskazówek i porad jak o to zadbać:

- ✦ Wyjdź ze swoim psem rezydentem po nowego podopiecznego, aby psy miały chwilę na obwąchanie się i przywitanie na neutralnym terenie. Dopiero później, wejdź wspólnie z psami do środka.
- ✦ Odpowiednio zaaranżuj środowisko – usuń wszelkie cenne przedmioty psa rezydenta, takie jak zabawki, miski, gryzaki, które mogą stać się zasobami wartymi obrony.
- ✦ Zadbaj o dwa miejsca do odpoczynku – w osobnych częściach mieszkania – aby zapewnić psom komfort i bezpieczeństwo.
- ✦ Zawsze bądź przygotowany na zamontowanie bramki lub innej metody do podziału mieszkania na dwie strefy, gdyby zaszła konieczność oddzielenia psów od siebie.
- ✦ Kiedy karmisz psy lub zamierzasz zaoferować im wartościowe przedmioty, takie jak maty do wylizywania lub gryzaki, najlepiej będzie oddzielić je podczas jedzenia.
- ✦ Jeśli nie jesteś w stanie nadzorować psów, najlepiej jest zamknąć je w osobnych pomieszczeniach. Chcesz mieć pewność, że nie dojdzie do żadnych konfliktów kiedy nie będziesz w pobliżu. Jedna sprzeczka może sprawić, że będzie im o wiele trudniej dogadać się ze sobą.

Nowy podopieczny a dzieci

Przyjmując nowego podopiecznego upewnij się, że miał on wcześniej do czynienia z dziećmi – znaczenie ma tutaj zarówno ich wiek, kontekst relacji czy częstotliwość takich kontaktów. Pamiętaj, że każdy pies jest inny – różni go charakter, stan emocjonalny w danej chwili oraz strategię przetrwania w sytuacji, gdy poczuje się zagrożony. Decydując się na opiekę nad nowym podopiecznym bierzesz pełną odpowiedzialność zarówno za bezpieczeństwo i komfort dziecka jak i psa. Poniżej znajdziesz zasady poprawnej opieki nad psami i dziećmi, aby móc zadbać o komfortowy pobyt zwierzaka, uniknąć konfliktów czy nawet pogryzień.

Checklista dla Ciebie

- Przed podjęciem opieki zrób wszystko co w Twojej mocy, aby mieć niezbędne informacje o psie oraz potwierdzenie, że miał on już wcześniejsze kontakty z dziećmi.
- Za karmienie oraz spacerowanie zawsze odpowiadasz Ty – są to czynności, które wiążą się z realizacją podstawowych potrzeb psa, a tym samym wywołują silne emocje.
- Upewnij się, że w razie jakiegokolwiek konfliktu masz możliwość oddzielenia psa od dzieci, zapewniając podopiecznemu pełen komfort oraz realizację potrzeb.

pamiętaj!

NIGDY nie pozostawiaj dzieci z psem bez nadzoru.

Dodatkowo naucz swoje dzieci:

- + aby były szczególnie łagodne i spokojne w stosunku do psów, których nie znają,
- + że nie wolno dotykać psa, gdy ten śpi – wybudzony pies może zareagować obronnie,
- + aby nie wpatrywały się w psa – dzieci są często tej samej wysokości co psy i mogą wpatrywać się w oczy psa bezwiednie lub nie rozumiejąc, że pies może poczuć się w takiej sytuacji zagrożony,
- + aby nigdy nie wyjmowały przedmiotów czy zabawek z pyska psa,
- + podstawy mowy ciała – ze szczególnym naciskiem na sygnały uspokajające,
- + że nie wolno dotykać psich misek czy jedzenia, jak również wchodzić do psiego legowiska czy klatki,
- + nawyku sprzątnięcia i nie pozostawiania zabawek czy innych przedmiotów w zasięgu psiego pyska – uchronisz zarówno dziecko przed stratą ulubionej zabawki, jak i psa przed wizytą u weterynarza,
- + odpowiedniego sposobu głaskania psa – nigdy nie wolno głaskać psa od góry po głowie, nachylać się nad psem, pociągać za uszy lub ogon, obejmować psa za szyję w celu przytulenia, czy całować po pysku – wszystkie te sytuacje mogą być dla psa stresujące, a nawet przerażające lub zostać odczytane jako groźba czy atak,

Jak przygotować mieszkanie na przyjęcie psa

Niezależnie jakie informacje czy instrukcje otrzymałeś od opiekunów nowego podopiecznego, lepiej poświęcić dodatkowy czas na przygotowanie mieszkania, aby ustrzec się przed potencjalnymi zniszczeniami oraz zadbać o bezpieczeństwo pupila.

Pies w nowej sytuacji i miejscu może być mocno zestresowany i próbować sobie poradzić z tymi trudnymi emocjami na różne sposoby. Dlatego poniżej znajdziesz kilka wskazówek, których warto przestrzegać przed pojawieniem się w Twoim domu każdego nowego podopiecznego:

- ✦ schowaj wszystkie buty, skarpetki i inne elementy, które mogłyby zostać pogryzione,
- ✦ zwiń dywany i wycieraczki,
- ✦ usuń z kanapy poduszki, czy koce, które nie są przeznaczone do odpoczynku dla psów,
- ✦ upewnij się, że nie masz w domu trujących dla psa roślin,
- ✦ nigdy nie pozostawiaj jedzenia w zasięgu pyska psa – dotyczy się to także wszelkich stołów czy blatów kuchennych, na które pies z łatwością mógłby się dostać,
- ✦ jeżeli w przeszłości inny podopieczny załatwił swoje potrzeby fizjologiczne w domu, użyj dedykowanych detergentów do pozbycia się wszelkich zapachów
- ✦ jeżeli posiadasz w domu schody, warto być przygotowanym na zamontowanie bramki.
- ✦ nie trzymaj w gniazdkach ani na podłodze przedłużaczy, ładowarek, kabli, czy słuchawek,
- ✦ zagospodaruj przestrzeń, gdzie umieścisz poślanie psa oraz jego zabawki – musi być to miejsce ustronne, tak aby pies nie musiał mieć z Tobą kontaktu gdy nie będzie na to gotowy – nie może to być korytarz ani żaden pokój przechodni,

Jak zaplanować dobry spacer

Jak już wiesz, każdy pies jest inny, dlatego nie ma jednego idealnego przepisu na spacer. Istnieją jednak pewne schematy, których warto się trzymać i każdorazowo dostosowywać je do rasy, wieku, stanu zdrowia psa, potencjalnie występujących problemów behawioralnych, a także kwestii takich jak warunki pogodowe, czy okolica.

Odpowiednia ilość i długość spacerów

Ze szczeniakiem należy wychodzić jak najczęściej – najlepiej co około godzinę zaplanować krótkie wyjście, aby załatwić swoje potrzeby fizjologiczne. Uczy się on dopiero czystości i nie ma fizycznej możliwości wstrzymywania moczu.

Dodatkowo dwa razy dziennie wyjdź na dłuższy spacer, podczas którego pies będzie miał czas na poznawanie świata i swobodną eksplorację. Pamiętaj jednak, że szczeniak potrzebuje bardzo dużo snu i szybko się męczy, dlatego obserwuj go bacznie i staraj się nie spacerować dłużej niż około 30 minut.

Dorośle psy potrzebują 3–4 spacerów dziennie, a przerwa pomiędzy nimi nigdy nie powinna być dłuższa niż 8 godzin. Rutyna jest ważna, dlatego na spacery warto wychodzić o stałych, z góry ustalonych porach. Ich długość oraz przebieg należy dostosować do rasy psa oraz jego stanu zdrowia w danym momencie. Codziennie należy także zaplanować jedno dłuższe, minimum 40-minutowe wyjście, podczas którego pies będzie miał możliwość swobodnej eksploracji nowych terenów oraz spełnienia potrzeb wynikających z typu i rasy.

pamiętaj!

Pamiętaj, że wyjście na ogród to nie spacer! Oczywiście podopieczny może w ogrodzie załatwić swoje potrzeby fizjologiczne pomiędzy godzinami spacerów. Jednak w oczach psa ogród to przedłużenie domu i jest zwyczajnie nieatrakcyjny pod kątem nowych zapachów – przewidywalny i nudny. Nie pozwoli to psu zaspokoić podstawowych potrzeb eksploracji, a co za tym idzie może powodować pojawienie się problemów behawioralnych.

Trening i zabawa

Podczas każdego spaceru warto znaleźć czas na trening lub wspólną zabawę – a najlepiej jedno i drugie, bo trening dla psa należy zawsze zaplanować w formie zabawy aby przynosił oczekiwane efekty. Rodzaj, czas trwania treningu oraz system nagród dostosuj pod konkretnego psa. Najlepiej zapytaj opiekunów czy mają konkretne komendy, które ćwiczą z psem oraz co go motywuje i jak jest nagradzany. Jeżeli nie trenują ze swoim psem lub nie wiedzą co ich pies lubi robić, a mimo to chciałbyś zaplanować psu ciekawe aktywności, to w rozdziale Przykłady zabaw i aktywności w zależności od typu psa znajdziesz informacje co i jak możesz robić w zależności jakiego psa masz pod opieką.

Swobodna eksploracja

To powinna być najdłuższa część spaceru i jest to nic innego jak czas wolny dla psa, podczas którego pozwalasz mu obwąchiwać wszystko tak długo jak ma na to ochotę. Pies powinien być wtedy na dłuższej, luźnej lince, a Ty staraj się podążać za psem – harmonizuj się z nim – gdy pies się zatrzyma, Ty również się zatrzymaj, gdy pies idzie w lewo, podążaj za nim w lewo. Oczywiście musisz cały czas bacznie obserwować okolicę i pozwalać na swobodną eksplorację na tyle, na ile jest to bezpieczne dla psa.

Kontakty z innymi psami

Pamiętaj, że psy w kontaktach z innymi przedstawicielami gatunku potrzebują bardzo dużo czasu i przestrzeni, a nowo poznane psy prawie nigdy się ze sobą nie bawią. To co często możemy zaobserwować w takich kontaktach to demonstracja siły i dużo niepotrzebnego stresu.

Nigdy nie wyprowadzaj psa na zamknięte wybiegi czy polanki, na których wiele psów jest spuszczonej ze smyczy. Nigdy też aktywnie nie namawiaj psa do zabawy czy nawet obwąchiwania się z innym psem.

Mimo że psy to zwierzęta społeczne, to wiele z nich nie potrzebuje kontaktu z innymi przedstawicielami swojego gatunku. Dlatego opiekując się pupilem, który nie zna wystarczająco dobrze Ciebie, okolicy, a tym bardziej spacerujących po niej psów, lepiej jest w ogóle nie wchodzić w takie interakcje i skupić się na swobodnej eksploracji oraz Twojej zabawie z psem.

Pierwsza doba z nowym podopiecznym

Pierwsza doba jest zawsze najtrudniejsza i najbardziej stresująca dla psa, dlatego musisz się wykazać dużą cierpliwością, wyrozumiałością i empatią.

Oczywiście każdy pies będzie reagował inaczej i korzystał z innych strategii radzenia sobie w nowej sytuacji, ale Ty jako profesjonalny petsitter musisz być gotowy na wszystko i wiedzieć jak zareagować aby pomóc psu. Poniżej lista pomysłów jak ułatwić podopiecznemu pierwsze wspólne godziny:

- ✦ Bądź cały czas w domu – pod żadnym pozorem nie zostawiaj nowego podopiecznego samego (najlepiej przez kilka pierwszych dni).
- ✦ Bądź przygotowany na rozładowanie emocji i wyciszenie psa poprzez naturalne gryzaki, maty do wylizywania lub maty węchowce.
- ✦ Nie bądź nachalny w stosunku do psa; jeżeli unika kontaktu – daj mu czas żeby sam do Ciebie przyszedł kiedy będzie gotowy. Rozłóż jego poślanie i zabawki w cichym spokojnym miejscu z dala od drzwi, okien, czy korytarza. Nie mów do psa, nie dotykaj go, nie próbuj odwracać jego uwagi od faktu, że został w nowym miejscu bez swojego opiekuna.
- ✦ Weź nowego podopiecznego od razu na spokojny spacer po okolicy, daj mu poznać najbliższy teren i porządnie go obwąchać – unikajcie wtedy innych psów oraz treningu i zabaw, bo może go to niepotrzebnie pobudzić.
- ✦ Bądź przygotowany na potencjalnie częstsze spacery – psy w stresie często więcej piją, a co za tym idzie częściej potrzebują załatwić swoje potrzeby fizjologiczne.

pamiętaj!

Pamiętaj, że pies może zachowywać się zupełnie inaczej niż przekazali to opiekunowie, bo jest to dla niego bardzo duży stres, a Twoim zadaniem jest zrobić wszystko, aby pies poczuł się komfortowo i bezpiecznie.

Przykłady zabaw i aktywności w zależności od typu psa

Wszystkie rasy zaliczane są do konkretnego typu i pomimo, że każdy pies ma swój własny charakter, to w obrębie danego typu (czy rasy) pewne elementy łańcucha łowieckiego były wzmocniane lub wygaszane w wyniku selektywnej hodowli.

Łańcuch łowiecki składa się z elementów, które biorą udział w polowaniu przez drapieżnika na ofiarę. Jako petsitter musisz mieć świadomość, że wilk oraz pies mają wspólnego przodka, co z każdego psa czyni drapieżnika. Elementy należące do łańcucha łowieckiego to: namierzanie, obserwowanie, podchodzenie, pogoń, chwytanie, zagryzanie, rozszarpywanie, konsumpcja. Aby przybliżyć Ci jak najlepiej bawić się z poszczególnymi rasami psów oraz jakie aktywności im planować i na jakie potencjalne kłopoty być przygotowanym, posłużę się klasyfikacją przyjętą przez Kim Brophey, amerykańską etolożkę i badaczkę.

Charthy

Zabawa i aktywność

Na co dzień psy te preferują długie, ale raczej spokojne spacery. Posiadają jednak dużą potrzebę biegania i Twoim zadaniem jest znalezienie bezpiecznych miejsc, w których będą mogły cieszyć się możliwością biegania na najwyższych obrotach, bez ryzyka dla innych zwierząt.

Unikaj grup psów podczas spacerów, ponieważ psy te są raczej pasywne i niezagrażające przez co inne psy mogą pozwolić sobie na większą natarczywość, a to szybko może doprowadzić do konfliktu.

Należy unikać sytuacji oraz aktywności, które będą nadmiernie stresujące lub ekscytujące. Zabawy mają mieć na celu zaspokajanie potrzeby łupu, czyli sprawdzą się tutaj zabawy w gonienie czy polowanie.

Potencjalne problemy

Drapieżne zachowanie w stosunku do innych zwierząt.

Nieprzychodzenie na wezwanie.

Jego niezależna natura dotycząca poleceń i wymaganego "posłuszeństwa".

Dyskomfort z małymi dziećmi i nagłymi naruszeniami przestrzeni osobistej.

Sporadyczna ostrożność wobec obcych.

Ochrona terytorium i rodziny.

Przykładowe rasy:

Chart afgański, Chart afrykański, Borzoi, Chart Polski, Chart hiszpański, Greyhound, Whippet, Charcik włoski, Wilczarz irlandzki, Pies faraona, Chart perski.

Psy pierwotne

Zabawa i aktywność

Psy te potrzebują bardzo dużo aktywności na świeżym powietrzu – na długiej lince, aby miały poczucie samodzielności i możliwość swobodnej eksploracji.

Psom tym trudno jest zaimponować oraz je zmotywować – nawet z najlepszymi smakołykami i zabawkami. Potrzeba naprawdę dużego zaangażowania, aby zrozumieć co danego psa motywuje oraz jak wykorzystać to podczas spacerów.

Dobrym pomysłem będzie zabawa oparta na domknięciu łańcucha łowieckiego, np. polowanie zakończone wydaniem psu naturalnego gryzaka, który będzie mógł rozszarpać i skonsumować.

Potencjalne problemy

Drapieżne zachowania wobec innych zwierząt, zwłaszcza mniejszych.

Nieprzychodzenie na zawołanie.

Ucieczki

Zachowania destrukcyjne w pomieszczeniach zamkniętych

Niechęć do bycia skrepowanym czy unieruchomionym, np. w domu, u weterynarza, u groomera

Nieufność i defensywność w stosunku do obcych.

Trudności w podążaniu za wskazówkami lub reagowaniu na szkolenie.

Przykładowe rasy:

Akita, Alaskan malamute, Basenji, Chow Chow, Samoyed, Shar-Pei, Shiba inu, Husky syberyjski, Szpic niemiecki, Szpic fiński, Szpic japoński, Szpic wilczy, Elkhund szary, Karelski pies na niedźwiedzie.

Stróże

Zabawa i aktywność

Niewiele rzeczy wzbudza ich zainteresowanie – większość z nich nie ma ochoty na zabawy, takie jak aportowanie.

Potrzebują zachowywania rutyny.

Z przyjemnością będą leżały, czuwając nad najbliższym otoczeniem i domownikami.

Dobrym pomysłem będzie zabawa ulubionym szarpakiem w przeciąganie.

Potencjalne problemy

Agresja w stosunku do nieznanych ludzi lub zwierząt, zwłaszcza w pobliżu domu lub posesji.

Agresja lękowa.

Wąsanie się.

Konflikty między samcami.

Nieprzychodzenie na zawołanie.

Chronienie właścicieli lub innych zwierząt domowych.

Ochrona terytorium i rodziny.

Agresja terytorialna.

Trudności w szkoleniu, opór przed podążaniem za wskazówkami.

Przykładowe rasy:

Akbash, Owczarek anatolijski, Berneński pies pasterki, Boerboel, Bulmastif, Cane corso, Dog z Bordeaux, Mastif angielski, Dog niemiecki, Pirenejski pies górski, Kangal, Mastif neapolitański, Nowofundland.

Psy do towarzystwa

Zabawa i aktywność

Psy te potrzebują dużej ilości ćwiczeń fizycznych i stymulacji umysłowej.

Uwielbiają bawić się, spacerować, przytulać – wszystko z opiekunem, bo to człowiek jest ich największym zainteresowaniem.

Bezpieczeństwo i komfort są dla tych psów wyjątkowo ważne.

Potencjalne problemy

Lęk separacyjny.

Trudności z zachowaniem czystości w domu.

Większe skłonności do postrzegania nieznajomych jako zagrożenie

Ochrona swojego opiekuna

Trudności z małymi dziećmi

Nadmierne szczekanie

Niska tolerancja na dotyk czy zabiegi pielęgnacyjne

Reaktywność i nieadekwatne zachowanie w stosunku do innych psów

Przykładowe rasy:

Bichon frise, Bolończyk, Cavalier King Charles Spaniel, Chihuahua, Grzywacz chiński, Coton de Tuléar, Hawańczyk, Chin japoński, Maltańczyk, Papillon, Mops, Szpic miniaturowy, Pudiel toy.

Psy gończe

Zabawa i aktywność

Psy te potrzebują eksploracji nowego terenu – najlepiej wychodzić z nimi na długiej linie, tak aby zapewnić im pełną swobodę.

Świetnym pomysłem będzie wykorzystanie wszelkich aktywności opartych na węszaniu – zabawek interaktywnych czy mat węchowych.

Możesz zorganizować wyszukiwanie smakołyków w parku – pochowaj je w trawie lub korze drzewa (na wysokości pyska psa). W taki sam sposób możesz również ukryć ulubioną zabawkę psa.

Potencjalne problemy

Nadmierne szczekanie

Agresywne zachowanie w stosunku do innych zwierząt

Nieprzychodzenie na zawołanie

Niezdolność do utrzymania się na smyczy w przypadku stymulacji przez inne zwierzęta.

Emocjonalne reakcje typu "najpierw działaj, później pomyśl" w sytuacjach wymagających obrony przestrzeni, innych zasobów lub zagrażających bezpieczeństwu

Trudności z ograniczeniem do mniejszych przestrzeni/życiu w pomieszczeniach zamkniętych

Przykładowe rasy:

Foxhound amerykański, Basset, Beagle, Ogar polski, Black and tan coonhound, Bloodhound, Foxhound angielski, Harrier, Otterhound, Petit Basset Griffon Vendéen, Plott hound, Redbone coonhound.

Psy myśliwskie

Zabawa i aktywność

Psy te potrzebują dużo ruchu i aktywności w ciągu dnia.

Ich największą naturalną potrzebą jest tropienie, dlatego świetnie sprawdzają się w aktywnościach takich jak wyszukiwanie ukrytej zabawki.

Psy te mają również potrzebę przynoszenia przedmiotów, dlatego świetnie sprawdzi się aport (trening dummy).

Potencjalne problemy

Rozkojarzenie i impulsywność

Przytłaczające zachowania powitalne z ludźmi, takie jak skakanie czy lizanie

Problematiczne zachowania związane z potrzebą ciągłego posiadania czegoś w pysku – nieustanne podawanie piłki w celu kolejnej rundy aportowania czy polowanie na skarpetki

Niszczenie domu

Nadaktywność lub nerwowość

Nadmierne szczekanie

Skłonności samookaleczające poprzez nadmierne lizanie się

Przykładowe rasy:

Cocker spaniel amerykański, Amerykański spaniel dowodny, Springer spaniel angielski, Barbet, Pointer, Seter angielski, Wyżet niemiecki krótkowłosa, Wyżet węgierski krótkowłosa, Labrador, Lagotto, Golden Retriever, Pudiel standardowy.

Teriery

Zabawa i aktywność

Potrzebują bardzo dużo aktywności fizycznej przeplatanej zabawami każdego dnia.

Najlepszą aktywnością dla tych psów będzie przeciąganie liny, zabawa szarpakiem, czy dostarczenie przedmiotów, które zwyczajnie będą mogły rozszarpać na strzępy.

Przy zabawie szarpakiem należy przestrzegać podstawowych zasad – nie pobudzaj nadmiernie psa i pozwalaj psu wygrywać większość zabaw.

Przez ich wysoki poziom aktywności warto zadbać o codzienne wyciszenie – idealnie sprawdzą się maty do wylizywania, zabawki węchowe czy naturalne gryzaki.

Potencjalne problemy

Trudności w przestrzeganiu poleceń opiekuna

Ciężkie do opanowania podczas chodzenia na smyczy

Nadmierne szczekanie w domu lub na podwórku

Psotliwe – przekopywanie ogrodu lub grzebanie w koszu na pranie, podkradanie rzeczy i rozrywanie ich na strzępy

Agresywne zachowanie wobec zwierząt

Obsesyjne zachowania takie jak kręcenie się w kółko czy gonienie za ogonem.

Rywalizacja lub zachowania dominacyjne w stosunku do innych psów w domu.

Przykładowe rasy:

Jack Russell terrier, Foksterier, Yorkshire terrier, Sznaucer miniaturowy, West highland white terrier, Airedale terrier, Terier australijski, Cairn terrier.

Psy typu bull

Zabawa i aktywność

Nie lubią monotonii i są pełne energii dlatego należy zapewnić im dużą ilość aktywności na świeżym powietrzu.

Najlepszą zabawą będzie dla nich przeciąganie, czy szarpanie (jak w przypadku terierów). Należy pozwalać im wygrywać większość zabaw i nacieszyć się tą wygraną, jednak bez nadmiernego pobudzania.

Psy te będą czerpać przyjemność również ze wspólnego biegania czy zabawy w aport, jednak należy pamiętać, aby ich nadmiernie nie pobudzać.

Potencjalne problemy

Może przejawiać destrukcyjne zachowania, szczególnie gdy zostanie sam w domu

Niewiarygodna siła i pobudliwość na smyczy, szczególnie w pobliżu innych zwierząt

Nadmiernie entuzjastyczne zachowanie w stosunku do ludzi takie jak skakanie, kłapanie pyskiem, szorstka zabawa

Chronienie jednego lub więcej członków rodziny przed innymi ludźmi i zwierzętami.

Ogólna nadmierna pobudliwość w wielu okolicznościach o wysokiej stymulacji

Bardzo delikatne pokazywanie sygnałów uspokajających i dystansujących

Przykładowe rasy:

Amerykański pitbulterier, Buldog francuski, Buldog angielski, Dog argentyński, Bulterier, Bulmastif, Bokser, Amerykański Staffordshire terrier.

Psy zaganiające

Potencjalne problemy

Gonienie szybko poruszających się obiektów takich jak samochody, rowery, deskorolki, biegacze, koty czy dzieci.

Zachowania kontrolujące wobec innych zwierząt domowych lub członków rodziny, które mogą przybrać formę gróźb lub agresji.

Nadwrażliwość sensoryczna – na światła, cienie, dźwięki i ruch.

Nadmierne szczekanie – na wydarzenia, na otoczenie, na ludzi i zwierzęta.

Podszczypywanie stóp lub nóg ludzi i zwierząt

Ochrona terytorium i członków rodziny

Groźne lub agresywne zachowanie w stosunku do gości

Nadaktywność, pobudzenie lub niespokojne zachowanie

Nadpobudliwość, groźne lub agresywne zachowania w stosunku do innych zwierząt, ludzi, rowerów, samochodów

Neurotyczne, powtarzające się i obsesyjne zachowania takie jak kręcenie się w kółko, gonienie za ogonem, krążenie i szczekanie

Przykładowe rasy:

Malinois, Border collie, Owczarek australijski, Owczarek belgijski, Owczarek niemiecki, Owczarek francuski briard, Welsh corgi cardigan, Welsh corgi pembroke, Owczarek szetlandzki, Polski owczarek nizinny, Owczarek staroangielski, Australian Cattle Dog, Kelpie, Bearded Collie, Groenendael, Owczarek szkocki długowłosa.

Zabawa i aktywność

Psy te potrzebują dużo aktywności i codziennych treningów opartych na współpracy z człowiekiem, są pracoholikami wśród psów.

Świetnie sprawdzi się frisbee, oczywiście wyłącznie gdy pies trenuje na co dzień i jest nauczony poprawnych chwytów, a Ty wiesz jak odpowiednio rzucać.

Możesz również zaproponować zabawę w aport – gonienie należy przeplatać z treningiem posłuszeństwa, tak aby nie doprowadzić do niezdrowej fiksacji na punkcie piłki i przebodźcowania psa.

Kundelki

Możesz mieć do czynienia z psem w typie danej rasy i wtedy warto skorzystać w powyższych wskazówek. Jednak gdy opiekujesz się psem, którego pochodzenie oraz typ są kompletnie nieznane, warto zebrać jak najwięcej informacji od opiekunów odnośnie potencjalnych problemów oraz ulubionych aktywności.

Problemy behawioralne

Jak już wiesz z poprzedniej części tego e-booka, przeprowadzenie dokładnego wywiadu z opiekunami przed przyjęciem nowego podopiecznego to podstawa. Jednak może zdarzyć się tak, że pomimo ich zapewnień o braku jakichkolwiek problemów z pupilem, wystąpią one podczas opieki. Nie oznacza to, że celowo zataili pewne informacje. Każdy pies może różnie odbierać tę nową sytuację, miejsce czy osoby, z którymi tymczasowo przyszło mu mieszkać. W zależności od jego usposobienia i poziomu stresu jaki ta sytuacja wywoła, możesz napotkać pewne kłopoty. Poniżej znajdziesz listę najczęstszych problemów, które mogą wystąpić podczas opieki oraz wskazówki jak sobie z nimi radzić i czego nie robić, aby nie pogorszyć sytuacji.

Lęk separacyjny

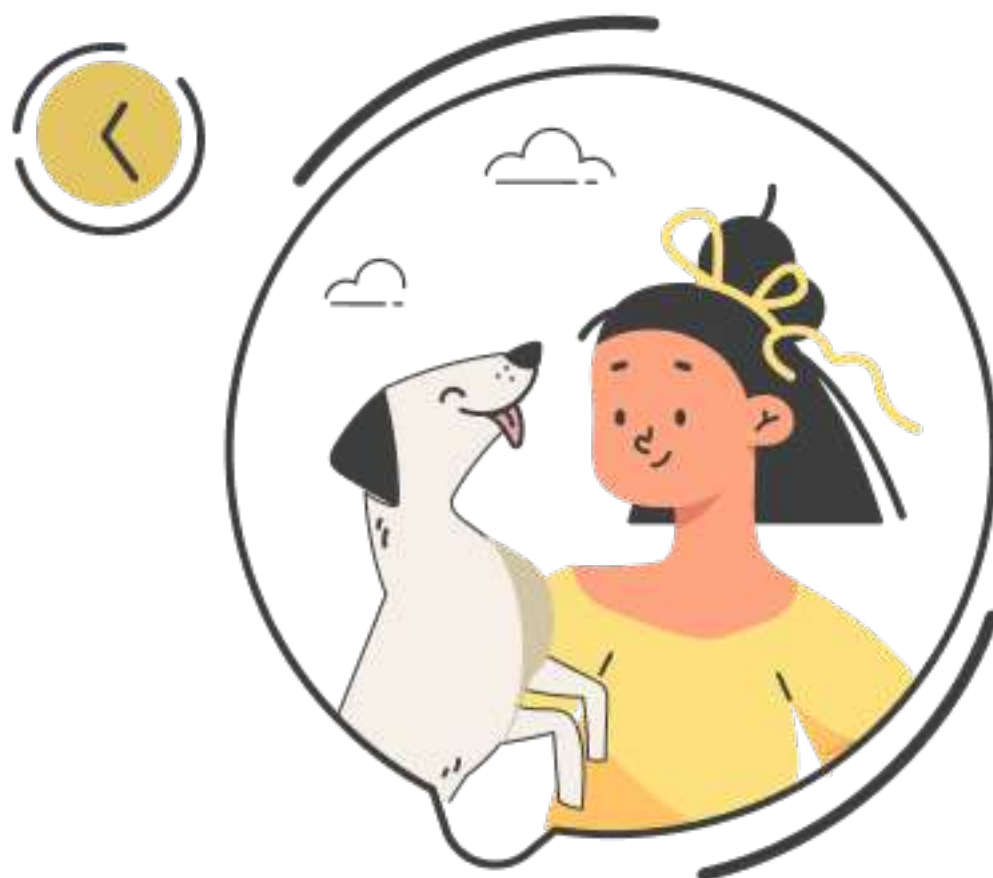
Lęk separacyjny jest niczym innym jak paniczną reakcją na czas spędzany samemu. Objawy takie jak piszczenie, szczekanie, wycie, czy niszczenie przedmiotów są wynikiem właśnie tego ogromnego strachu, z którym pies nie potrafi sobie poradzić. Bardzo ważne jest, aby przed przyjęciem pupila upewnić się czy nie cierpi na lęk separacyjny, jeśli będą momenty, nawet bardzo krótkie, w których pies zostanie sam.

Lęku separacyjnego nie da się w żaden sposób załagodzić tymczasowo, dlatego **jeżeli podejmiesz się opieki nad takim psem MUSISZ z nim być 24 godziny na dobę**. Oczywiście może się zdarzyć, że pomimo zapewnień opiekunów, że pies jest nauczony pozostawania samemu i nie cierpi na lęk separacyjny, problem ten pojawi się podczas opieki. Zwyczajnie dlatego, że dla psa może to być zupełnie nowa i bardzo stresująca sytuacja. Aby się przed tym ustrzec możesz proponować noclegi testowe przed rozpoczęciem długoterminowej opieki, aby upewnić się, że pies czuje się z Tobą wystarczająco komfortowo.

Niestety pozostawiając psa z lękiem separacyjnym samego, nie ma niezawodnych sposobów na zabezpieczenie przestrzeni czy samego psa. Jednak, gdy taka sytuacja jest nieunikniona możesz poprosić o pomoc kogoś z rodziny lub znajomych, lub zorganizować psu rozpraszacze, które może przekierować jego uwagę podczas Twojej nieobecności. Ukryte smakołyki, maty do wylizywania, naturalne gryzaki – nie mają żadnego wpływu na występowanie problemu, a mogą na krótki czas odwrócić uwagę psa.

Jeśli objawy lęku separacyjnego wystąpią już podczas noclegu, pamiętaj aby:

- + natychmiast poinformować opiekunów o zaistniałej sytuacji i skali problemu
- + nie zostawiać psa samego do końca trwania opieki
- + nie zamykać psa w oddzielnym pomieszczeniu, ponieważ małe przestrzenie tylko wzmagają strach i eskalują wokalizację, niszczenie, a w skrajnych przypadkach mogą nawet doprowadzić do samookaleczania,

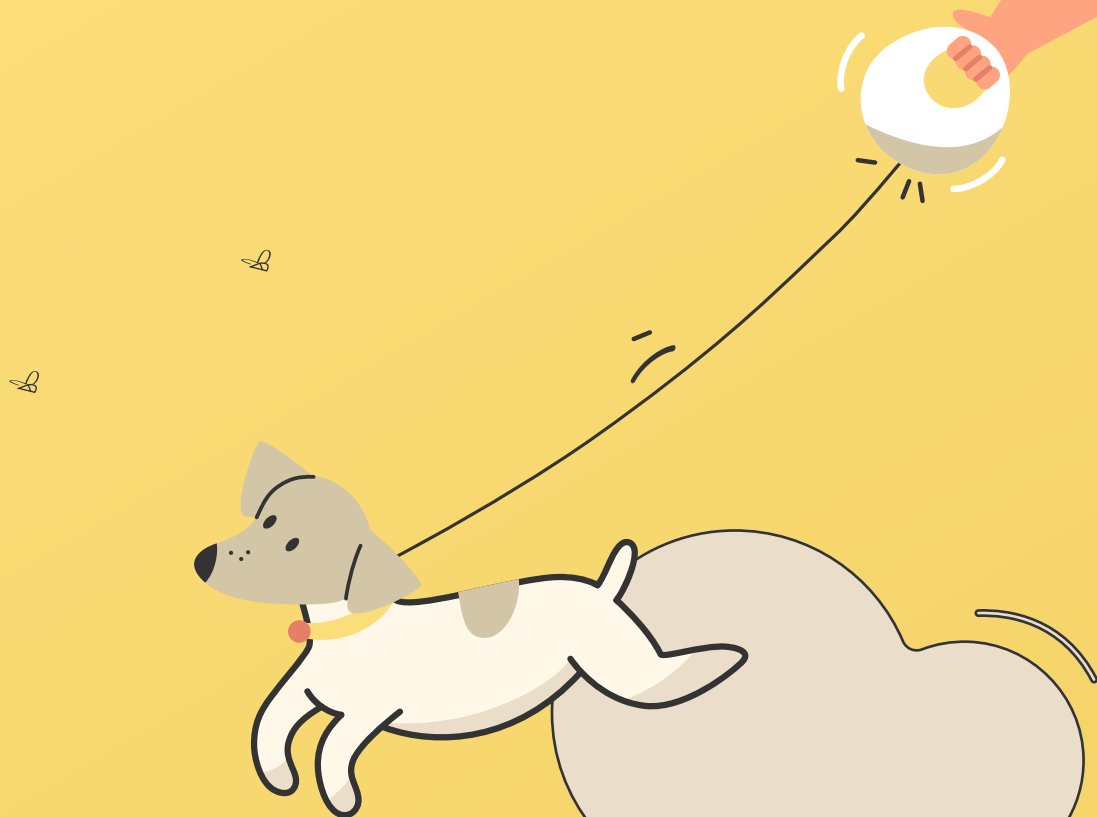
Ciągnięcie na smyczy

Ciągnięcie na smyczy zawsze wynika z jakiegoś stanu emocjonalnego psa w danej chwili.

Należy znaleźć i zrozumieć przyczynę takiego zachowania.

Może ona być wynikiem:

- + stresu, lęku
- + złych wspomnień z danego miejsca czy okolicy,
- + pojawienia się innych psów w zasięgu wzroku – wynika to z braku lub złych kontaktów społecznych,
- + źle dobranego sprzętu – nieodpowiednie szelki, obroża, rozmiar karabińczyków, niekomfortowy materiał,
- + wyuczonego zachowania i złego operowania smyczą przez opiekuna – pociąganie, szarpanie, niespójna komunikacja.
- + braku komunikacji, harmonizowania się z psem,
- + braku zaspokojenia podstawowych potrzeb psa – spacer nie ma na celu załatwienia jedynie potrzeb fizjologicznych, jest to moment na swobodną eksplorację oraz aktywności wynikające z typu i rasy,
- + niepokoju, braku pewności siebie – psy, które są pewne siebie, nie będą ciągnęły w kierunku innego psa,

Aby wspólne spacerowanie było spokojne i przyjemne koniecznie zaopatrzyć się w długą linkę, która pozwoli Ci harmonizować się z psem. Harmonizowanie polega na dopasowaniu się do tego co robi pies, czyli np. gdy pies idzie w lewo ustaw się w tym samym kierunku i podążaj za nim, a gdy się zatrzyma, Ty również się zatrzymaj. Chodzi o danie psu przestrzeni i możliwości podejmowania decyzji, oczywiście wszystko z zachowaniem bezpieczeństwa psa i otoczenia.

Postaraj się zrozumieć jakie pies ma strategie radzenia, czyli działania które sprawiają, że poczuje się bezpieczniej, pewniej w stresujących sytuacjach i proponuj je psu, gdy zauważysz taką potrzebę.

Mogą być to np. przeciąganie się zabawką, zaproponowanie odejścia czy zwiększenia dystansu. Ważne, aby nie narzucać psu nic na siłę, a dać mu przestrzeń i czas do podejmowania świadomych decyzji.

Czasami będziesz musiał zadziałać proaktywnie i podjąć decyzję za psa, np. zatrzymując go smyczą. **Nigdy jednak nie szarp psa, ani rób tzw. korekty, bo możesz tylko dodatkowo zwiększyć negatywne odczucia psa, a tym samym spotęgować ciągnięcie.**

Załatwianie się w domu

Ważne jest abyś pamiętał, że nie wszystkie psy będą zachowywać się w Twoim domu tak, jak w swoim - nawet pomimo zapewnień opiekunów. Oczywiście warto ich o tym poinformować, nie są oni jednak odpowiedzialni za taką reakcję ich psa na nową sytuację. To Ty jako petsitter musisz pamiętać, że z tym wiąże się otwarcie swojego domu dla innych, obcych zwierząt.

Jeżeli mierzysz się z tym problemem podczas opieki nad nowym pupilem może być to spowodowane:

- + zbyt krótkimi lub zbyt małą ilością spacerów w ciągu dnia,
- + znaczeniem nowego terenu - może to wynikać z braku pewności siebie u psa, który poprzez pozostawienie swojego zapachu w nowym miejscu czuje się bardziej komfortowo,
- + stresem związanym z nowym miejscem, osobami lub innymi zwierzętami przebywającymi w domu,
- + faktem, że inny podopieczny wcześniej znaczył konkretne miejsce w Twoim mieszkaniu - pies ma bardzo wyczulony węch i w ten sposób może próbować maskować zapach innego,
- + chorobą lub infekcją - jeśli taka sytuacja utrzymuje się koniecznie poinformuj opiekunów i poleć, aby udali się do lekarza weterynarii.

Co możesz spróbować zrobić w takiej sytuacji?

- + zwiększ częstotliwość spacerów - najlepiej wychodź z psem co około 4 godziny. Nie każde wyjście musi być bardzo długie, wystarczy 15 minut, tak aby pies mógł po prostu załatwić swoje potrzeby,
- + zwiń i schowaj wszystkie dywany, wycieraczki,
- + jeżeli już wcześniej zdarzało się, że inni podopieczni znaczyli jakieś miejsce w Twoim domu, użyj dedykowanych preparatów do sprzątnięcia aby pozbyć się zapachu,
- + chwal i nagradzaj psa za załatwienie się na zewnątrz, i pod żadnym pozorem nie karć za załatwienie się w domu - zwiększysz tym samym stres psa, a co za tym idzie szanse dalszego załatwiania się,

Niestety pomimo Twoich najszczęśliwszych chęci mogą wystąpić takie sytuacje, których nie uda Ci się przewidzieć, ani im zaradzić. Pamiętaj także, że załatwianie się w domu zdarza się nie tylko psom w wieku szczenięcym, ale przez cały okres dojrzewania, szczególnie samcom uczącym się znakowania terenu. Jako petsitter musisz być na nie przygotowany i we własnym zakresie zapewnić sobie odpowiednie środki czystości, takie jak ręczniki papierowe, ściereczki z mikrofibry, odplamiacz i neutralizator zapachów, preparaty do prania dywanów i tapicerek czy podkłady.

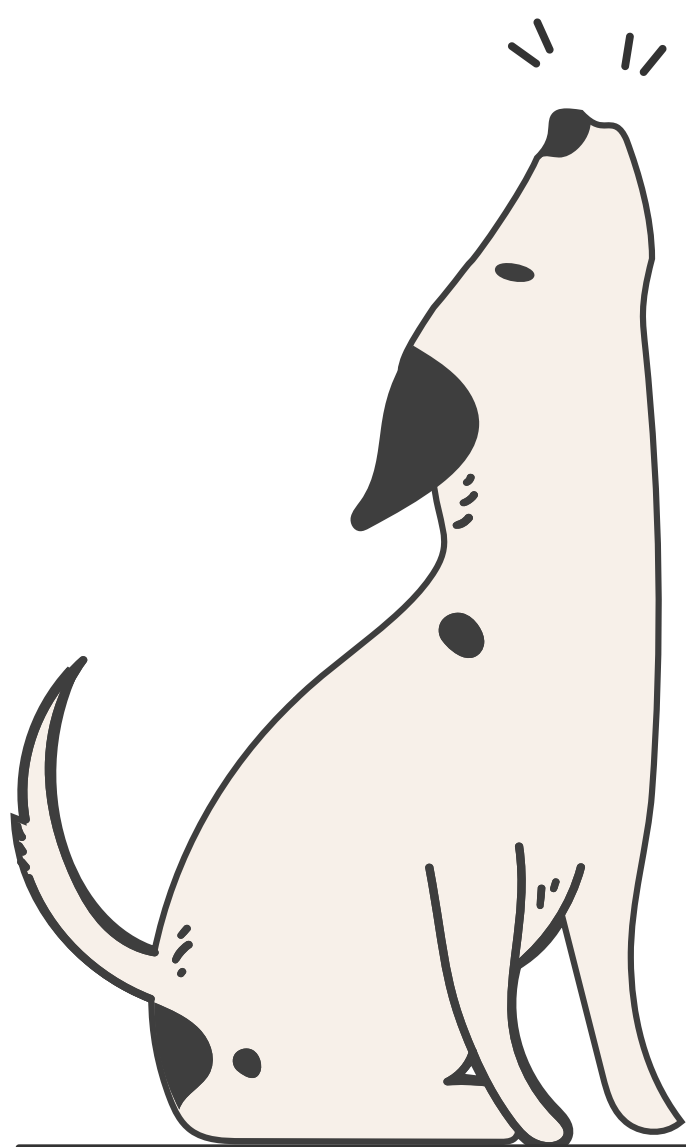
Nadmierna wokalizacja

Będąc petsitterem nie tylko chcesz, aby Twój nowy podopieczny był zadowolony, bezpieczny i dobrze nakarmiony, ale także aby był zrelaksowany i szczęśliwy. Bez względu na to, jak dobrym petsitterem jesteś i jak troskliwie będziesz traktował pupila, brak opiekuna i inne czynniki stresowe mogą sprawić, że będzie on czuł się niespokojnie – a co za tym idzie może nadmiernie szczekać i piszczeć.

To co pomoże psu się uspokoić, zależy oczywiście od jego indywidualnego charakteru. Niektórzy podopieczni będą potrzebowali Twoich pieszczot, podczas gdy inni będą woleli zostać sami, dopóki nie poczują się wystarczająco bezpiecznie, aby podejść z własnej inicjatywy.

Dlatego najważniejsze jest, aby zwracać baczną uwagę na reakcje psa – co wydaje się je uspokajać, a co sprawia, że są jeszcze bardziej nerwowe. Z poprzedniego rozdziału wiesz już jak czytać mowę ciała psów i na jakie sygnały uspokajające zwracać uwagę.

Na kolejnej stronie znajdziesz sposoby na wspieranie psa, który jest zdenerwowany i nie czuje się komfortowo.

→ **Zachowaj
spokój**

Bądź spokojny i pozwól psu przyjść do siebie – jednym z bardzo częstych błędów popełnianych przez wiele osób podczas prób uspokojenia psów jest zapominanie, że najlepszym sposobem jest po prostu zrobienie... niczego. Jeśli Twój nowy podopieczny jest trochę przestraszony Tobą i nową sytuacją, najlepszym co możesz zrobić będzie nie odzywanie się do niego i nie dotykanie go. Po prostu usiądź sobie wygodnie i zajmij się tym co zwykle – poczytaj książkę, obejrzyj serial. Zwyczajnie nie zwracaj na niego uwagi. Pozwolisz mu bez dodatkowych bodźców oswoić się z nową sytuacją, uświadomić mu, że nie stanowisz zagrożenia, a wręcz przeciwnie, że szanujesz jego emocje i przestrzeń. Poczekaj, aż pies sam do Ciebie przyjdzie.

→ **Głaskanie**

Może być pomocne dla psów, jednak tylko w sytuacji, gdy pies już Ci zaufa. Głaszcz psa po klatce piersiowej oraz za uszami, natomiast nigdy go nie przytulaj ani nie nachylaj się nad nim.

→ **Wykorzystaj
ulubione
zabawki**

Pomoże zająć umysł przestraszonego lub zestresowanego psa. Jednak pamiętaj, aby nadmiernie nie pobudzać psa w trakcie takiej zabawy, bo możesz tym samym zwiększyć natężenie wokalizowania.

→ **Długi spacer**

Zaplanuj długi spacer z dużą ilością swobodnej eksploracji. Możesz spokojnie wyjść na około godzinę, tak aby pies poznał nową okolicę i miał możliwość obwąchania każdego krzaka i śmietnika. Podczas spaceru zadbaj o aktywności, które pozwolą mu się wyładować, ale także wyciszyć – świetnie sprawdzi się zabawa szarpakiem, przeplatana komendami, za które nagrodzisz go smakotkami oraz wyszukiwanie rozrzuconych smakotków w trawie.

pamiętaj!

Pamiętaj, że pies najlepiej uspokaja się liżąc, żując i węsząc, dlatego świetnie sprawdzą się maty do wylizywania, kongi czy naturalne gryzaki.

Skakanie i podgryzanie

Chociaż skakanie jest naturalnym zachowaniem psa, może być uciążliwe, a czasami wręcz niebezpieczne. Najczęstszą przyczyną takiego zachowania jest chęć zwrócenia na siebie uwagi, nawyk pupila lub podekscytowanie i emocje, z którymi nie potrafi sobie poradzić.

Skakanie podczas powrotu do mieszkania lub domu

Psy często skaczą na swoich opiekunów, gdy Ci wracają do domu. Takie powtarzające się zachowanie staje się zachowaniem domyślnym dla psa, czyli po prostu nawykiem.

Gdy opiekujesz się psem, którego nawykiem jest skakanie, nigdy nie popychaj psa, nie krzycz, nie wystawiaj kolana, nie odwracaj się plecami, nie wydawaj dodatkowych komend. Takie zachowania są po pierwsze nieskuteczne, bo powodują jeszcze większe podniecenie i frustrację, a po drugie są zwyczajnie krzywdzące.

Zamiast tego możesz przestrzegać kilku niżej wymienionych zasad, aby pomóc psu poradzić sobie z podekscytowaniem:

- ✦ zachowaj spokój podczas wejścia, nie ciesz się nadmiernie, nie mów do psa, nie klaszcz, nie rób nic co dodatkowo może podekscytować go w tym momencie – nasze emocje udzielają się psu,
- ✦ zaproponuj mu inne formy rozładowania emocji, np. rozrzuć garstkę smakołyków, aby pies się na nich skupił i dzięki temu wyciszył, lub wykorzystaj ulubioną zabawkę, którą pies może trzymać w pysku podczas powitania,
- ✦ obniż swoją pozycję – przykucnij do psa i przywitaj się z nim na poziomie jego pyska, sprawisz tym samym, że pies nie będzie miał potrzeby skakania, bo nasze ręce i twarz będą w jego zasięgu.

Inne sytuacje

Jeśli pies skacze i podgryza Cię na spacerze, gdy wróćcie do domu, czy podczas zabawy, bardzo możliwe, że próbuje Cię zatrzymać – zmusić do zaprzestania tego co akurat robisz lub zwyczajnie nie radzi sobie z poziomem podekscytowania, który mogła wywołać np. zbyt energiczna zabawa.

pamiętaj!

Pamiętaj, że co za dużo to niezdrowo, a powiedzenie, że zmęczony pies to szczęśliwy pies jest kompletnie nieprawdziwe.

Niezależnie z jakim podopiecznym masz do czynienia nigdy nie pobudzaj go nadmiernie podczas spacerów lub zabawy i przestrzegaj kilku poniższych zasad:

- + Nie wychodź z psem częściej lub na dłużej niż tego naprawdę potrzebuje.
- + Zadbaj, aby miał w ciągu doby ok. 16–18 godzin twardego snu.
- + Nie rzucaj psu piłki bez opamiętania – możesz wykorzystać aport w trakcie zabawy i treningu, jednak przeplataj rzuty z innymi, wyciszającymi aktywnościami takimi jak wyszukiwanie smakołyków lub trening prostych komend.
- + Nie namawiaj psa do jakichkolwiek interakcji z innymi psami, jeżeli nie ma na to ochoty.
- + Zorganizuj psu odpowiednie miejsce do odpoczynku. Połóżcie go poza ciągiem komunikacyjnym w domu, tak aby nikt mu nie przeszkadzał.
- + Zadbaj o codzienne aktywności wyciszające – lizanie, żucie i węszenie.

Sygnaty dystansujące i agresywne

Jeżeli wysyłane przez psa sygnaty uspokajające będą przez Ciebie ignorowane może on skorzystać z wyraźniejszych sygnałów dystansujących, a w ostateczności nawet agresywnych.

Do sygnałów dystansujących należą przede wszystkim: **pokazywanie zębów, warczenie, szczekanie, kłapanie w powietrzu**. Wszystkie mają na celu zwiększenie dystansu od bodźca, który wywołał strach czy niepokój i prowadzą do uniknięcia agresji.

pamiętaj!

Nigdy nie wolno karać psa za jakiegokolwiek z tych zachowań ani wystawiać go dalej na bodziec – dane zachowanie czy sytuację, która doprowadziła do sięgnięcia przez psa po któryś z tych sygnałów.

Sygnały dystansujące i agresywne

W stosunku do Ciebie lub innych domowników

Przed przyjęciem psa na dłuższy okres zapoznaj go z każdym z domowników, aby upewnić się, że pies ich akceptuje. Jeśli pomimo to pies wykazuje zachowania dystansujące, zwróć uwagę na ich kontekst i spróbuj zrozumieć ich przyczynę. Może głośno szepcze do psa, gdy ten śpi obok na kanapie, a może chodzisz wokół niego gdy akurat dostał gryzak po spacerze. W każdej takiej sytuacji po prostu przestań i daj psu przestrzeń i spokój.

W stosunku do innych psów

Prawie zawsze zachowania agresywne wynikają z lęku, więc jeśli Twój podopieczny nie zna psów w okolicy lepiej ich po prostu unikać, bo mimo że psy są zwierzętami socjalnymi, kontakt z innymi osobnikami nie może być przypadkowy.

Psy potrzebują dużo czasu i przestrzeni, żeby dobrze się ze sobą bawić. Najlepiej zwiększać dystans i unikać spotkań nos za nos za każdym razem. Zawsze prowadź swojego podopiecznego na smyczy, aby zapewnić jemu i innym pełne bezpieczeństwo. Jeżeli biegnie w Waszym kierunku inny pies, poproś jego opiekunów o odwołanie go i poinformuj, że Twój pupil może wykazywać zachowania agresywne.

Obrona zasobów

Najczęściej występuje w postaci obrony miski, ale może dotyczyć także smakołyków, zabawek oraz wszystkiego co pies uważa za cenne. Wynika to z obawy, że dany zasób zostanie psu odebrany, a najczęstszą przyczyną jest fakt, że w przeszłości właśnie tak się działo. Jeżeli Twój podopieczny wykazuje obronę zasobów w krótkim czasie nie uda Ci się przepracować z nim tego problemu. Warto zatem przestrzegać zasad, które zapewnią bezpieczeństwo Tobie oraz innym domownikom.

Obrona jedzenia

Jeżeli pies broni miski podczas jedzenia najlepiej podawaj mu je w osobnym pomieszczeniu tak, aby nikt mu nie przeszkadzał w trakcie posiłku, a po zjedzeniu zwyczajnie zabierz pustą miskę. Może się jednak zdarzyć, że pies nawet po posiłku wykazuje obronę zasobów. Możesz wtedy zachęcić go do przejścia do innego pokoju, np. rozrzucając tam smakołyki i wtedy zabrać miskę, aby uniknąć konfliktu.

Możesz oczywiście spróbować psu pokazać, że nie ma się czego obawiać i w trakcie jedzenia dosypywać mu karmę. Jednak pamiętaj, aby zachować bezpieczeństwo.

Jeżeli pies broni większych smakołyków w postaci naturalnych gryzaków, czy mat do wylizywania, postępuj tak samo jak w przypadku jedzenia w misce.

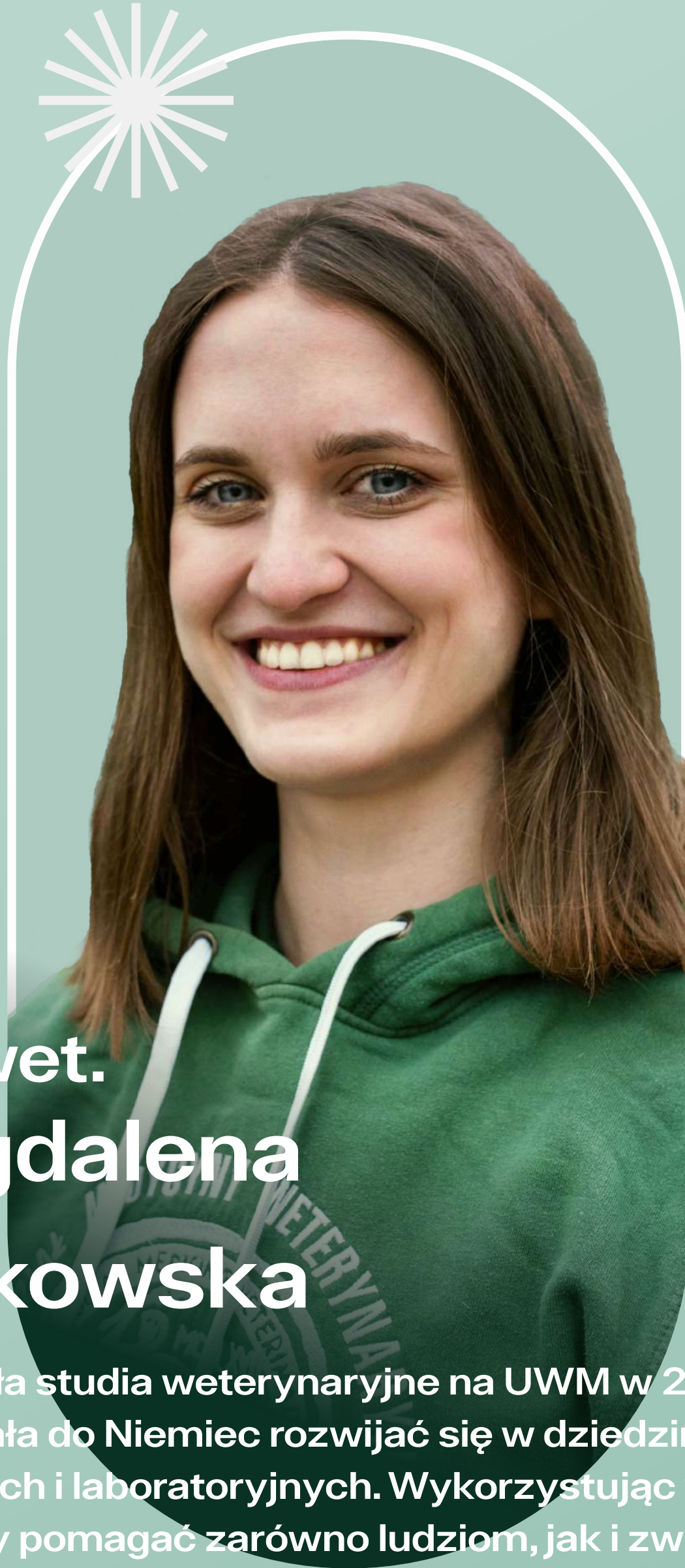
Obrona zabawek

Jeżeli pies broni zabawek może to powodować wiele niebezpiecznych sytuacji podczas pobytu. Możesz wtedy pochować w domu wszystkie zabawki, tak aby pies nie miał do nich dostępu i spróbować zabierać je jedynie na spacer. Wykorzystuj je wtedy do zabawy – przeciągaj się z psem, rzucaj mu, ukrywaj w krzakach. Po zakończonej zabawie zawsze miej dla psa coś w zamian, czyli np. rozsyp mu smakołyki w trawie, a w tym czasie zabierz i schowaj zabawkę.

Pierwsza pomoc i podstawowe informacje zdrowotne

*lek. wet. Magdalena Rutkowska
Miłosz Pawlak*

lek. wet.
**Magdalena
Rutkowska**

Ukończyła studia weterynaryjne na UWM w 2023 roku i wyjechała do Niemiec rozwijać się w dziedzinie badań naukowych i laboratoryjnych. Wykorzystując wiedzę, chciałaby pomagać zarówno ludziom, jak i zwierzętom – w tym celu szerzy wśród opiekunów zwierząt świadomość o chorobach, tworząc artykuły na Zoocial.pl. Wolny czas lubi spędzać na uprawianiu sportu i oglądaniu filmów z przyjaciółmi.

Miłosz Pawlak

Redaktor naczelny Zoocial.pl oraz student ostatniego semestru medycyny weterynaryjnej.

Spółecznik i instruktor harcerski z pasji, który zawodową przyszłość wiąże z psami i kotami, a przede wszystkim diagnostyką obrazową. Prywatnie jest opiekunem trzyletniej kundelki Miki oraz dwóch kawii domowych – Stefana i Fu. W wolnych chwilach uprawia najróżniejsze sporty, podróżuje, opisuje historie ludzi oraz fotografuje.

Skręt żołądka

Skręt żołądka to sytuacja, w której żołądek zwierzęcia ulega obrotowi wokół własnej osi, w wyniku czego odźwiernik i początek dwunastnicy zmieniają swoje położenie, a ich światło ulega zamknięciu. Żołądek rozdyma się, wzrasta ciśnienie w jamie brzusznej, dochodzi do problemów z krążeniem, niedokrwienia narządów i wstrząsu. Z tego powodu, taki stan jest bezpośrednim zagrożeniem życia zwierzęcia i wymaga jak najszybszej interwencji lekarskiej. Nie wolno Ci go w żadnym wypadku bagatelizować!

Czynniki ryzyka

Dokładny mechanizm powstawania skrętu żołądka nie został jeszcze poznany. Istnieją jednak czynniki, które zwiększają prawdopodobieństwo jego wystąpienia:

- **Gatunek** Powszechnie występuje u psów, u kotów zdarza się rzadko
- **Rasa** Duże lub olbrzymie rasy, takie jak Owczarek niemiecki, Labrador retriever, Golden retriever, Pudiel, Bernardyn, Seter irlandzki, Doberman, Dog niemiecki, Rottweiler, Berneński pies pasterski. Z mniejszych ras: Jamnik, Corgi i Pekińczyk
- **Genetyka** Gdy podobne przypadki występowały już u krewnych zwierzęcia
- **Budowa ciała** Głęboka klatka piersiowa
- **Płeć i wiek** Bardziej narażone są osobniki starsze, płci męskiej
- **Problemy zdrowotne** Występujące zaburzenia motoryki żołądka, niedrożność odźwiernika, nowotwory, urazy
- **Uosobienie zwierzęcia** Niespokojny temperament. Higiena spożywania posiłków – szybkie spożycie dużych ilości pokarmu i wody, nadmierna aktywność po posiłku

Objawy - jak rozpoznać?

Pierwsze niepokojące objawy skrętu żołądka możesz zauważyć w zachowaniu zwierzęcia. Stanie się ono niespokojne i lęклиwe. Możesz zaobserwować także:

- + wymioty, często jedynie odruchy wymiotne bez zwracania pokarmu,
- + nadmierne ślinienie się,
- + rozdęty, bolesny brzuch,
- + przyspieszona praca serca i duszność,
- + blade lub przekrwione błony śluzowe,
- + letarg i zapaść

Jak zapobiegać?

Profilaktyka jest istotna, zwłaszcza jeśli Twój podopieczny należy do grupy ryzyka. Aby przeciwdziałać wystąpieniu skrętu żołądka postaw miskę z jedzeniem na podwyższeniu. Unikaj wystawiania zwierzęcia na wysiłek po jedzeniu lub picu. Zamiast jednego dużego, podawaj porcje częściej, ale w mniejszych porcjach i spowolnij tempo jego spożywania, na przykład z pomocą specjalnych misek.

pamiętaj!

PIERWSZA POMOC

W przypadku wystąpienia skrętu żołądka najważniejsze jest, aby zdawać sobie sprawę z powagi sytuacji. Zawsze należy mieć w pogotowiu adres najbliższej kliniki weterynaryjnej, aby w razie potrzeby udać się do niej jak najszybciej. Warto jest mieć także zapisany numer lekarza weterynarii, aby uprzedzić go o przyjeździe. Przy najmniejszym podejrzeniu, reaguj szybko. Przygotuj się na to, że pupil będzie potrzebował zabiegu operacyjnego i zachowaj spokój – chociaż jest to sytuacja bezpośrednio zagrażająca życiu, to przy szybkiej interwencji zwierzęta szybko wracają do zdrowia.

Wymioty i biegunka

Wymioty są odruchem inicjowanym przez ośrodek wymiotny w wyniku podrażnienia błony śluzowej żołądka bądź dwunastnicy lub ich rozdęcia. Biegunka to zwiększenie częstotliwości wypróżnień, wraz ze zmianą konsystencji kału. Oba te mechanizmy mogą chronić zwierzę dzięki szybkiemu pozbyciu się z jego organizmu szkodliwej substancji. Jednak jeśli ich przebieg jest długi i intensywny, mogą doprowadzić do odwodnienia, zachyłstowego zapalenia płuc i problemów z gospodarką elektrolitową.

Co może być przyczyną?

Istnieje wiele czynników powodujących wystąpienie wymiotów i biegunki, dlatego ważne jest, abyś podał lekarzowi weterynarii jak najwięcej szczegółów. Do przyczyn wystąpienia tych objawów należą: choroby zakaźne i schorzenia różnych narządów, skręt żołądka, niedrożność spowodowana, np. potknięciem ciała obcego, spożycie leków lub substancji toksycznych, inne niedyskrecje żywieniowe, stres. Objawy te mogą się pojawić po podaniu nieświeżej lub nieodpowiedniej karmy bądź przez nagłą zmianę diety, zwłaszcza u młodych pupili.

Jak mogą wyglądać objawy?

Wymioty i biegunka mogą pojawić się jednorazowo i samoistnie ustąpić – wtedy zwykle nie masz powodu do obaw. Mogą jednak występować z większą częstotliwością i nasileniem. Towarzyszą im nudności, apatia zwierzęcia i nadmierne ślinienie. Wyjątkowo alarmującym dla Ciebie sygnałem powinno być pojawienie się krwi w wymiotach lub kale oraz widoczna utrata masy ciała zwierzęcia.

Jak zapobiegać?

Unikaj szybkich zmian w diecie, uważaj na spożywanie przez zwierzę nieodpowiednich substancji oraz przypominaj właścicielowi o regularnych szczepieniach i odrobaczaniu. Jeśli zauważysz takie objawy, a w domu znajdują się inne zwierzęta, postaraj się odizolować chorego pupila.

Jak pomóc w domu?

Przy łagodnych symptomach, kiedy tylko ustaną wymioty, zacznij wprowadzać małe porcje wody. Następnie przez 3–5 dni podawaj niewielkie, częste posiłki – łagodne i wysokostrawne. Po tym okresie stopniowo wracaj do rutynowego schematu żywienia. W niektórych przypadkach pomocne będą probiotyki, które dostaniesz u lekarza weterynarii. Nigdy nie podawaj zwierzęciu niczego doustnie, jeśli istnieje ryzyko zachłyśnięcia lub podejrzewasz poknięcie ciała obcego. Biegunka może utrzymywać się do 5 dni, jednak powinna być coraz mniej dokuczliwa.

Opieka zdrowotna

Jeśli objawy są łagodne, a zwierzę w dobrej formie – wystarczy, abyś przez parę dni przyprowadzał je na wizyty w klinice weterynaryjnej według ustalonego przez lekarza planu. W przypadku bardzo gwałtownych wymiotów i uporczywej, przedłużonej biegunki, nie zwlekaj z wizytą w klinice. W wypadku wystąpienia ostrego bólu brzucha, odwodnienia i niestabilnych, silnych objawów, zwłaszcza u młodych pacjentów – konieczne może być pozostawienie ich pod opieką w szpitalu.

Oparzenia

Oparzenie to uszkodzenie tkanek w wyniku działania wysokiej temperatury. Może pojawić się w wyniku obłania zwierzęcia gorącą wodą lub tłuszczem, porażenia prądem, styku z otwartym ogniem, a nawet podczas spaceru po nagrzanym przez słońce betonie.

Jak wyglądają

W zależności od poziomu oparzenia klasyfikuje się je do 3 grup:

- ✦ **Oparzenie 1. stopnia** - jest powierzchowne, obejmuje naskórek. Miejsce jest bolesne, przekrwione, mogą wystąpić pęcherzyki, a włosy być osmalone. Rana goi się szybko po złuszczeniu uszkodzonej warstwy.

Oparzenia

- + Oparzenie 2. stopnia - uszkodzenia są większe i głębsze. Rana jest bolesna i występują obrzęki podskórne. Gojenie następuje powoli, ze złuszczeniem martwej tkanki.
- + Oparzenie 3. stopnia - skóra jest w całości zniszczona. Zmiana jest mniej bolesna, pozbawiona włosów, skóra może być czarna lub perłowobiała. Gojenie trwa długo i kończy się blizną.

Zapobieganie oparzeniom łap psa podczas spaceru

Musisz pamiętać, że kończyny psa podczas spaceru mają bezpośredni styk z podłożem. Aby uświadomić sobie ciepłotę ulic lub sprawdzić czy teren jest odpowiedni do bezpiecznego spaceru z psem, wystarczy przytrzymać własną dłoń na powierzchni asfaltu. Jeśli nie będziesz w stanie wytrzymać 5 sekund, pies tym bardziej. W lecie jego temperatura potrafi dochodzić do 70 stopni Celsjusza! Z tego powodu podczas ciepłych, słonecznych dni na wędrowkę lepiej jest wybierać tereny zielone i organizować spacery we wczesnych lub późnych porach dnia. Jeśli mimo wszystko musisz pokonać pewien odcinek przez asfaltową drogę – przenieś psa, polej trasę wodą lub przynajmniej zmocz łapy zwierzęcia.

Oparzone łapki – objawy i leczenie

W wypadku wystąpienia oparzeń łap pies będzie utykać, przysiadac, przestępować z łapy na łapę, a poduszki łapek będą chropowate, bolesne, objęte stanem zapalnym i mogą nawet pękać. W takim wypadku delikatnie schłodź je w wodzie, oczyść środkiem antyseptycznym bez alkoholu i zastosuj specjalny krem na oparzenia lub hydrożel przyspieszający gojenie. Jeśli rany są poważniejsze, niezbędne będą specjalne opatrunki i interwencja medyczna.

Inne rodzaje oparzeń

Oparzenia, niezależnie od źródła, są bardzo bolesne i wymagają dokładnej oceny lekarskiej. Uraz nie kończy się bowiem na ranie, a ma wpływ na cały organizm zwierzęcia. Aby zapobiec takim wypadkom stawiaj naczynia z gorącymi płynami poza zasięgiem zwierzęcia, zabezpiecz wątpliwe przewody elektryczne i ostrożnie używaj ognia. Poparzone miejsca schładzaj przez zanurzenie w wodzie, nie doprowadzając do zbytowego wychłodzenia organizmu i jak najprędzej zabierz zwierzę do kliniki weterynaryjnej.

Zatrucia

Zatrucie jest zaburzeniem funkcjonowania organizmu powstałym na skutek wprowadzenia do niego toksycznej substancji. Ich lista trujących jest naprawdę długa, ale warto ją znać, aby zapobiegać poważnym w skutkach zatruciom.

Przykłady trujących substancji

- + glikol etylenowy- składnik płynów chłodzących do samochodów,
- + ołów - składnik m.in. farb, baterii, ciężarków, benzyny, oleju napędowego, papy, piłek golfowych,
- + insektycydy, pyretroidy, związki fosforoorganiczne i karbaminiany – obecne w preparatach na pchły i kleszcze, środkach ochrony roślin,
- + herbicydy - obecne w środkach ochrony roślin,
- + trutki na szczury - zawierają rodentycydy antykoagulacyjne, brometalinę, cholekalcyferol,
- + trutki na ślimaki - zawierają metaldehyd,
- + arsen, bor - obecne w środkach do zwalczania mrówek, środkach konserwujących drewno, środkach dezynfekcyjnych, nawozach sztucznych,
- + mydła i detergenty z gospodarstwa domowego
- + ibuprofen, paracetamol – leki stosowane u ludzi są trujące dla psa i kota,
- + trujące rośliny domowe i zakazane dla zwierząt produkty spożywcze (więcej znajdziesz w rozdziale zatrucia pokarmowe).

Objawy zatrucia

Objawy występujące w przypadku spożycia toksycznej substancji są bardzo różnorodne, w zależności od jej rodzaju. Brak odpowiedniej terapii grozi zapadnięciem w śpiączkę i śmiercią. Możesz zaobserwować:

- + apatię, otępienie,
- + wymioty, biegunkę,
- + nadmierne ślinienie się,
- + ból brzucha,
- + utratę apetytu,
- + duszność,
- + blade lub sine błony
- + śluzowe, osłabienie mięśni,
- + krwawienie z nosa, dziąseł,
- + krew w moczu, kale i/lub wymiocinach,
- + niewydolność nerek z bezmoczem,
- + niewydolność wątroby z żółtaczką,
- + objawy neurologiczne: niezdarność, histerię, drgawki, drżenia mięśniowe, oczopląs, ślepotę, zgrzytanie zębami.

Zatrucie - co robić?

Jeszcze w domu warto zidentyfikować źródło zatrucia. Możesz podać pupilowi doustnie 3% nadtlenku wodoru (wody utlenionej) w dawce 1–2ml/kg masy ciała zwierzęcia – w ten sposób w ciągu 15 minut powinny pojawić się wymioty. Pamiętaj jednak, że nie można tego robić w przypadku spożycia przez podopiecznego płynnych substancji żrących – grożących aspiracją do płuc i kiedy od zatrucia minęło więcej niż dwie godziny. Prowokacja wymiotów jest także zabroniona w przypadku niedrożności, np. przy połknięciu ciała obcego. Skuteczne będzie podanie zwierzęciu doustnie węgla aktywowanego w dawce 2–5g/kg masy ciała i środków przeczyszczających, np. sorbitolu. W przypadku zatrucia, bez względu na rodzaj i ilość spożytej substancji należy niezwłocznie udać się po pomoc do kliniki weterynaryjnej. Może być konieczne płukanie żołądka, zabieg chirurgiczny, podanie odtrutki i hospitalizacja.

Zatrucie pokarmowe. Czego nie podawać i jak pomóc?

Zatrucie pokarmowe to takie, do którego doszło poprzez zjedzenie toksycznej substancji. Zwierzęta są narażone na kontakt z wieloma chemikaliami, lekami i produktami spożywczymi, które stosują i spożywają ludzie, a które dla naszych podopiecznych są niebezpieczne. Zawsze pamiętaj, jakiej żywności i leków nie wolno podawać kotom i psom!

Objawy i pierwsza pomoc

Objawy i zalecenia w przypadku spożycia trującego pokarmu, roślin lub leków są podobne jak w przypadku pozostałych rodzajów zatruc. Wystąpić mogą wymioty, ślinienie się, otępienie, objawy neurologiczne. Zastosuj wodę utlenioną w dawce 1–2ml/kg masy ciała zwierzęcia, w celu wywołania wymiotów jeśli od spożycia nie minęło więcej niż 2 godziny. Podaj węgiel aktywowany w dawce 2–5g/kg masy ciała, środki przeczyszczające i jak najszybciej udaj się do lekarza weterynarii.

Produkty spożywcze zakazane dla zwierząt

Chociaż Twój podopieczny często chętnie spróbowałby wszystkiego co jesz, są produkty, których nigdy nie możesz mu dać:

- ✦ czekolada i kakao, kawa i herbata – zawierają metyloksantyny,
- ✦ pieprz, sól, cukier,
- ✦ czosnek i cebula,
- ✦ por i szczypiorek,
- ✦ warzywa strączkowe i kapustne,
- ✦ winogrona i rodzynki,
- ✦ cytrusy
- ✦ niektóre grzyby, np. muchomory,
- ✦ orzechy i migdały,
- ✦ słodzik i ksylitol,
- ✦ awokado,
- ✦ alkohol i drożdże,
- ✦ odpadki spożywcze, padlina i kompost – zawierają mnóstwo bakterii produkujących toksyny – dotyczy raczej psów,
- ✦ zioła: rumianek, kamfora, jemiola, żeń-szeń, konwalia majowa, podbiał, ogórecznik, bylica piołun,
- ✦ olej cynamonowy, olejek cytrusowy, eukaliptusowy, miętowy, z drzewa herbacianego,
- ✦ resztki ludzkiego jedzenia – zawierają dużo soli, przypraw i kości, które mogą przebić przełyk zwierzęcia,
- ✦ psia karma – w przypadku kotów; kocia karma – w przypadku psów – zwierzęta te mają różne potrzeby żywieniowe.

Leki zakazane dla zwierząt

Nie wolno podawać zwierzęciu leków bez konsultacji z lekarzem weterynarii. Metabolizm psa i kota znacząco różni się od naszego, przez co to, co działa w naszym organizmie leczniczo, dla tych zwierząt może być śmiertelnie trujące. Najczęściej spotyka się zatrucie:

- ✦ ibuprofenem,
- ✦ paracetamolem,
- ✦ aspiryną,
- ✦ ketoprofenem,
- ✦ naproksenem,
- ✦ fenylobutazonem,
- ✦ preparatami wielowitaminowymi – zwłaszcza witaminą A, D i żelazem.

Najbardziej trujące rośliny dla zwierząt

Najlepiej byłoby, aby w mieszkaniu, w którym gościsz pupila nie było roślin potencjalnie groźnych dla zwierząt. Jeśli jednak je posiadasz, musisz zwrócić szczególną uwagę, aby nie były one dostępne dla zwierzęcia do podgryzania. Może się okazać to szczególnie trudne w przypadku kotów, które z łatwością wspinają się nawet w najbardziej niedostępne miejsca. Przykładowe trujące rośliny domowe to:

- ✦ dracena, azalia, lilia
- ✦ dieffenbachia, monstera, fikus,
- ✦ skrzydłokwiat, bluszcz pospolity, aloes.
- ✦ poinsecja, fikus, oleander, kliwia,

Niecodzienne sytuacje

pamiętaj!

Świadcząc usługi jako petsitter, bierzesz na siebie odpowiedzialność za zdrowie i życie swojego podopiecznego. I chociaż niecodzienne sytuacje nie zdarzają się często, warto być na nie przygotowanym. Dzięki temu, zamiast panikować, będziesz w stanie pomóc pupilowi.

Zadławienie

Zadławienie częściej spotykane u psów. Może nastąpić podczas jedzenia kości, żucia piłki lub innej zabawki, potknięcia ciała obcego. Jeśli zauważysz nagłą duszność i niepokój u zwierzęcia, jego błony śluzowe posinieją, zacznie się ślinić i pocierać łapami głowę – bardzo możliwe, że doszło do zadławienia. Zajrzyj psu do pyska i jeśli ciało obce nie znajduje się zbyt głęboko – spróbuj wymacać je przez szyję i ostrożnie manipuluj nim w kierunku jamy ustnej. Jeśli jest to niemożliwe, podnieś tył zwierzęcia i mocno poklep go po karku. Gdy przedmiot nie wypadnie i pies dalej się dławie, a masz odpowiednie umiejętności – możesz zastosować manewr Heimlicha. Kiedy nic nie przyniesie skutku, jak najszybciej zabierz psa do lekarza weterynarii.

Omdlenie

Zwierzę może omdleć w wyniku wielu zaburzeń. Choroby zakaźne, neurologiczne, kardiologiczne, nagłe urazy, zatrucia, padaczka, krwotok, przegrzanie, niedotlenienie, a nawet silne emocje mogą spowodować utratę przytomności pupila. W takiej sytuacji zapewnij mu przebywanie w pomieszczeniu z odpowiednią wentylacją i prawidłowe nawodnienie – ale pod żadnym pozorem nie pój psa, który jest nieprzytomny! Jeśli przyczyną omdlenia jest niedobór cukru we krwi, pomocne będzie wtarcie miodu w dziąsła. Nigdy nie ignoruj takiego zdarzenia, nawet jeśli trwa krótko. Zabierz zwierzę do lekarza weterynarii w celu poznania dokładnej przyczyny i zapobiegnięcia takim epizodom w przyszłości.

Padaczka

Utrata przytomności, drżenia pojedynczych mięśni, niekontrolowane mrugnięcia lub ruchy ucha, nieobecność i rozkojarzenie lub pobudzenie, chowanie się w spokojnym miejscu, wymioty, ślinienie, oddawanie moczu lub kału – to wszystko objawy padaczki. Jeśli takie symptomy wystąpią, jak najszybciej zgłoś się z pupilem do lekarza weterynarii. Nawet po zdiagnozowaniu problemu i rozpoczęciu leczenia ataki mogą się powtarzać, dlatego ważne jest, żebyś wiedział jak pomóc podopiecznemu. Nigdy nie zostawiaj go samego. Kiedy zaobserwujesz zbliżający się atak – zachowaj spokój. Usuń przedmioty o które pupil mógłby się uderzyć, np. krzesła i zapewnij mu bezpieczne otoczenie. Mierz czas trwania napadu – to ważna informacja dla lekarza weterynarii. Podłóż pod głowę zwierzęcia poduszkę, ale nie wkładaj nic do pyska ani nie wyjmuj języka. Ogranicz bodźce – zgaś światło, wyłącz muzykę, zapewnij choremu spokój. Po ataku schłodź ciało zwierzęcia, podaj mu roztwór glukozy i leki, jeśli już mu je przepisano.

Potrącenie przez samochód

Nigdy nie wypuszczaj kota z domu, a psa zawsze miej pod kontrolą na smyczy. Jeśli jednak z jakiegoś powodu dojdzie do wypadku, nie panikuj. Załóż psu choćby prowizoryczny kaganiec, bo zwierzę w szoku może spróbować Cię ugryźć. Staraj się uspokoić podopiecznego, aby szarpaniem nie pogorszył swojego stanu. Jeśli widzisz krwawienie, załóż opatrunek uciskowy powyżej rany. Kiedy pies nie oddycha i nie wyczuwasz bicia serca – konieczne będzie wykonanie reanimacji: zdejmij obrozę, udroźnij drogi oddechowe, wykonaj dwa wdechy ratunkowe, wtłaczając powietrze przez nos zwierzęcia, zamykając jego pysk. Następnie utóż zwierzę na prawym boku, połóż ręce na środku żeber, obok lewego łokcia i wykonaj 15 ucisków w 10 sekund. Czynność powtarzaj aż do skutku. Jeśli czekasz na pomoc weterynaryjną, zadbaj o przebywanie w bezpiecznym dla siebie i zwierzęcia miejscu. Kiedy nie ma takiej możliwości przetransportuj je do najbliższej kliniki, obchodząc się z nim jak najdelikatniej.

Ugryzienie przez psa

W myśl maksymy „lepiej zapobiegać niż leczyć” zawsze obserwuj zachowanie psa, którego wyprowadzasz oraz swoje najbliższe otoczenie. Trzymaj pupila na smyczy i nie zmuszaj go do witania się z każdym mijanym zwierzęciem. Wiele psich konfliktów wynika z nieodpowiedniej komunikacji, więc staraj się nigdy nie dopuszczać do sytuacji, w której Twój podopieczny będzie zaskoczony lub przestraszony. Kiedy zauważysz, że czuje się niekomfortowo zabierz go w inne miejsce lub poproś właściciela drugiego psa o oddalenie się. Jeśli dojdzie do starcia, spróbuj jak najszybciej rozdzielić walczące psy. Postaraj się odwołać podopiecznego słownie,

Ugryzienie przez psa

a jeśli to nie zadziała, użyj głośnego dźwięku, np. klaksonu. Jeśli drugi opiekun będzie współpracować, możecie równocześnie odciągnąć psy za obroże. Innym sposobem będzie użycie dużego przedmiotu, np. kawałka deski, jako bariery. Sprawdzić może się też choćby zarzucenie kurtki na zwierzę. Nigdy nie rozdzielaj psów własnymi rękami, nie polewaj ich wodą i nie ciągnij za ogony. Po bójce obejrzyj pupila, oceń jego stan i zabierz do kliniki weterynaryjnej. Ważne, aby ustalić czy drugi pies posiada aktualne szczepienie przeciwko wściekliźnie. Jeśli uznasz to za konieczne, nie wahaj się wezwać policji lub straży miejskiej.

Udar cieplny u pupila

Psy i koty (praktycznie) się nie pocą. To podstawowa informacja, która powinna dać Ci sporo do myślenia. Oczywiście posiadają inne mechanizmy termoregulacji – ziajanie, rozszerzanie i kurczenie naczyń krwionośnych; mają także gruczoły potowe w okolicach opuszek łap. Koty dodatkowo w letnie dni intensywnie się wylizują, co również stanowi skuteczny sposób na oddawanie ciepła. Ich działanie nie jest jednak tak efektywne jak u ludzi, więc o wiele łatwiej może dojść do przegrzania organizmu.

Rozwój udaru cieplnego

Nie ma ustalonej granicy temperatury otoczenia, która byłaby wyznacznikiem zwiększonego zagrożenia udarem u każdego psa czy kota. Jednak przy około 25°C mechanizmy, o których wspomniano wcześniej, okazują się niewystarczające. Zwierzę w takich warunkach znacznie szybciej dyszy, jego naczynia krwionośne się rozszerzają; powoli dochodzi do odwodnienia – taki stan jest sporym zagrożeniem dla zwierzęcia.

Objawy udaru cieplnego

Przede wszystkim temperatura ciała pupila może wzrosnąć do ponad 40°C. Długo utrzymujący się tego typu stan może doprowadzić do nieodwracalnych uszkodzeń narządów wewnętrznych, a co za tym idzie – śmierci.

Udar cieplny

Udar cieplny możemy rozpoznać na podstawie poniższych objawów:

- + szybkie, silne dyszenie,
- + temperatura ciała na poziomie 40–41°C,
- + obfite ślinienie się,
- + biegunka, wymioty,
- + płytki oddech oraz duszność,
- + w skrajnych przypadkach mogą pojawić się drgawki, zaburzenia równowagi, otępienie, a nawet utrata przytomności.

Przede wszystkim profilaktyka

Jako petsitter powinieneś mieć świadomość, jak zapobiegać takim sytuacjom. Spaceruj i zabaw się z psami planuj na wczesne poranki oraz wieczory, kiedy temperatura jest niższa oraz mamy do dyspozycji większą ilość cienia. Zapewnij swojemu podopiecznemu stały dostęp do wody; nie tylko w czterech ścianach, ale także w trakcie spacerów. Ogranicz korzystanie z kagańca, a jeśli pies na smyczy zachowuje się jak koń pociągowy, to wybierz raczej szelki, a nie obrozę, która będzie utrudniała mu oddychanie i termoregulację.

ważne!

Jeśli Twój podopieczny wykazuje objawy udaru, jak najszybciej skieruj się do kliniki weterynaryjnej.

Pierwsza pomoc w przypadku udaru cieplnego u psa

Zapewnij mu zacienione, najlepiej chłodne i spokojne miejsce. W celu schłodzenia go możesz przygotować okłady z zimnych mokrych ręczników. Regularnie je wymieniaj, ale pod żadnym pozorem nie umieszczaj psa w lodowatej wodzie. W ten sposób możesz mu tylko zaszkodzić. Jeśli zwierzę jest świadome, to spróbuj je napoić.

Koty ze względu na zupełnie inny tryb życia są znacznie mniej narażone na udary. Nie dość, że mieszcuchy raczej rzadko kiedy bywają na dworze, to w przypadku tych wychodzących – są bardziej samodzielne i inteligentniejsze. W rezultacie ryzyko, że spotkasz się z udarem cieplnym u kota jest naprawdę niskie. Jeśli jednak zauważysz, że kocur którym akurat się zajmujesz, postanowił zrobić sobie godzinną sesję balkonowego opalania przy 30°C – daj mu jasno do zrozumienia, że domowa kanapa jest lepszą i bezpieczniejszą opcją.

Apteczka dla pupila – co powinno się w niej znaleźć?

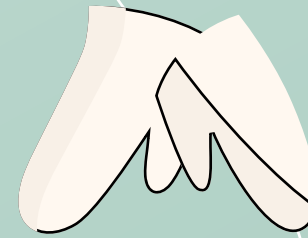
Wyposażeniem każdego petsittera powinna być apteczka pierwszej pomocy. W końcu wypadek może przydarzyć się nam nawet w trakcie najkrótszego spaceru. Kot natomiast w efekcie nadmiernej nudy może zeskoczyć z dwumetrowej szafki i źle wylądować. Zachowanie zimnej krwi i dobrze wyposażona apteczka pomogą nam wtedy zabezpieczyć zwierzaka na czas transportu do lekarza weterynarii.

Apteczka dla pupila

Jednorazowe rękawiczki

Podstawową zasadą na każdym kursie pierwszej pomocy jest to, że bezpieczeństwo ratownika jest najważniejsze. Rękawiczki stanowią natomiast pierwszą barierę zabezpieczenia przed krwią i potencjalnie znajdującymi się w niej drobnoustrojami – zwierzęta mogą bowiem być nosicielami zoonoz – chorób, którymi może zarazić się także człowiek.

Środki do dezynfekcji ran

Jednym z najpopularniejszych wyborów jest klasyczny Octenisept – ma on działanie bakteriobójcze, wirusobójcze i grzybobójcze.

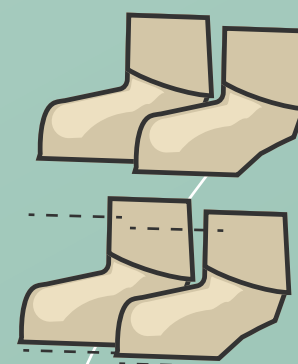
Koc termiczny - folia NRC

Bardzo przydatny przy poważniejszych wypadkach. Zmniejsza utratę ciepła organizmu i poprawia komfort cieplny zwierzęcia. Może także ułatwić transport poszkodowanego pupila.

Gumowe buty

Takie wyposażenie rozwiązuje problem ran na psich łapkach, które są najczęstszymi. Przydaje się w szczególności, kiedy zwierzę ma już opatrunek, a trzeba z nim np. wyjść na spacer. Nie zaleca się korzystania z nich przez dłuższy czas, ponieważ ograniczają oddychanie rany i spowalniają jej gojenie się. Równie dobrze sprawuje się rękawiczka jednorazowa przymocowana bandażem elastycznym.

Kleszczołapki

Stanowią pierwszą pomoc w przypadku zauważenia kleszcza u naszego pupila. Równie dobrze może je zastąpić pęseta. Pamiętajmy, że w przypadku pasożytowania kleszcza szybkość naszej reakcji może zdecydować o zarażeniu chorobą odkleszczową.

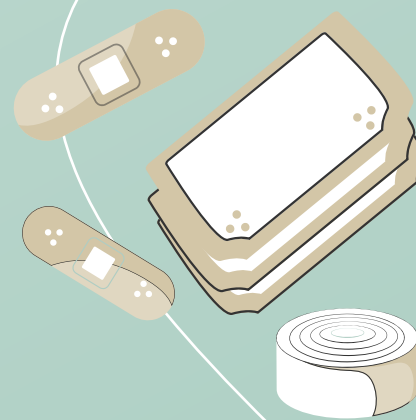

Apteczka dla pupila

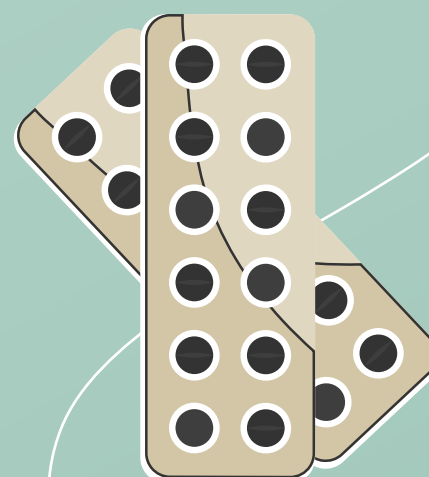
Opatrunki

Podstawą są kompresy opatrunkowe w różnych rozmiarach, którymi możesz zabezpieczyć ranę. Ich świetnym uzupełnieniem jest lignina, która dzięki swojej chłonności sprawia, że możemy w łatwy sposób zatamować krwawienie. Całość natomiast zabezpieczamy bandażami. W ich przypadku również dobrze jest mieć kilka różnych wielkości oraz rodzajów. U wszystkich pupili najlepiej sprawdzają się elastyczne bandaże kohezyjne, które nie dość, że można łatwo rozerwać, to często same w sobie stanowią odpowiednie zabezpieczenie przed psimi i kocimi zębami. Nieelastyczne bandaże także na pewno się przydadzą.

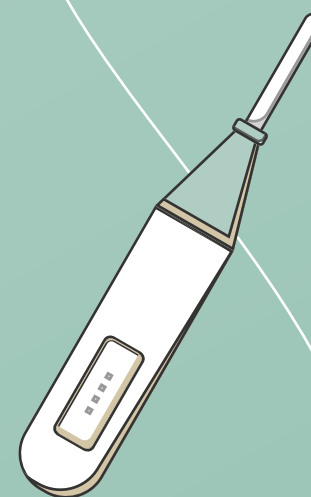
Węgiel aktywny

Niezbędny w przypadku biegunek oraz zatruc. Ma właściwości absorpcyjne, dzięki czemu „wciąga” bakterie i toksyny wywołujące biegunkę, a następnie pozbywa się ich z organizmu. Pokrywa on także błonę śluzową przewodu pokarmowego, chroniąc go tym samym przed działaniem nieprzyjaznych substancji.

Termometr

O ile nie przyda się nam w nagłych przypadkach, to może wiele powiedzieć o stanie zwierzęcia. Jeśli pupil jest osowiały, nie chce iść na spacer i polega, to warto sprawdzić, jaką ma temperaturę ciała. Dla ścisłości – u zwierząt towarzyszących temperaturę sprawdzamy w odbycie – umieszczając w nim całą końcówkę termometru. Tylko wtedy wynik będzie wiarygodny.

Nożyczki

Znajdą zastosowanie w wielu różnych sytuacjach. Przetniesz nimi bandaż, ubranko zwierzęcia czy linkę, o którą zahaczyło się zwierzę.

Kłosa w sezonie wakacyjnym

W sezonie letnim kłosa stanowią istne piekło dla naszych pupili. Jeśli kot, którym się opiekujesz jest niewychodzący, to ten problem raczej nie będzie Cię dotyczył, ale każdy spacer z psem po polnych terenach, na których rosną np. jęczmień, pszenica, żyto czy przekwitnięte osty, powinien zakończyć się dokładnym przeglądem czworonoga.

Dlaczego stanowią problem?

Ponieważ niepozorny kłos wbity w skórę, ucho, nos, a nawet taki znajdujący się w układzie oddechowym lub pokarmowym zwierzęcia, może wywołać ogromne zamieszanie. Powoduje on miejscowy stan zapalny, ale jednocześnie stanowi idealne wrota wejścia i pożywkę dla wszelkich bakterii. W rezultacie mała ranka wywołana kawałkiem zboża może doprowadzić do uogólnionego zakażenia.

Jak zlokalizować wbitego kłosa?

Kłosa są naprawdę ostre, więc bez problemu potrafią spenetrować delikatną skórę psa czy kota. Po spacerze warto zrobić mały przegląd zwierzęcia i sprawdzić jego pachwiny, brzuch, zad oraz okolice pod ogonem, łokcie, kolana, przestrzenie międzypalcowe oraz uszy (z zewnątrz oraz wewnątrz).

Wbity kłos wywołuje u pupila ból. Na pewno będzie się nim interesował. Lizał, drapał czy nawet podgryzał. Czasami może on wręcz prowadzić do kulawizny. Zwierzę może być oświecone, niespokojne i wokalizować.

Co zrobić z wbitym kłosem?

Poinformować o nim właściciela zwierzęcia i udać się do lekarza weterynarii! Zdecydowanie nie zalecamy prób samodzielnego usunięcia kłosa. Ich budowa sprawia, że bardzo łatwo rozpadają się na kawałki. W efekcie nawet jeden mały fragment, który pozostanie w skórze zwierzęcia, może prowadzić do rozwoju zakażenia. Specjalista natomiast dokładnie oczyści ranę i jeśli będzie taka potrzeba – poda antybiotyk oraz odpowiednie leki.

Kleszcz na pokładzie!

Co robić, jeśli na pupilu znajdziemy pajęczaka?

Prawda jest taka, że żadna profilaktyka nie daje 100% pewności, że zwierzak nie zostanie ofiarą kleszcza. Ich pasożytowanie samo w sobie nie jest groźne (chyba że mamy do czynienia z inwazją kilkudziesięciu kleszczy) jednak prawdziwe niebezpieczeństwo stanowią choroby, które są przez nie przenoszone.

Jakie choroby i w jaki sposób przenoszą kleszcze?

Do tego grona zaliczamy babeszjozę, anaplazmozę granulocytarną, boreliozę, erlichiozę, odkleszczowe zapalenie mózgu i opon mózgowych oraz trombocytopenię. Na całe szczęście większość kleszczy nie jest nosicielami żadnej z tych chorób, więc zawsze nasz podopieczny może mieć po prostu szczęście. Czynnikiem, który może uchronić pupila przed chorobą, jest czas naszej reakcji. Nie wygląda to tak, że kleszcz wsysa się w skórę i automatycznie przenosi chorobę. Jest to proces, w trakcie którego organizm żywiciela coraz bardziej wysyca się patogenami, aż do momentu, gdy ich poziom będzie na tyle wysoki, że dojdzie do zainfekowania. Następuje on zazwyczaj dopiero po kilkunastu godzinach, dlatego tak ważne jest, aby po każdym spacerze dokładnie przejrzeć całe ciało zwierzęcia.

Jak usunąć kleszcza?

Zacznijmy od tego, jak kleszczy nie usuwać. Przede wszystkim pajęczaków nie wykręcamy (ani w lewo, ani w prawo), nie smarujemy ich tłuszczem, masłem ani kremem do opalania. Pod żadnym pozorem nie próbuj ich też uśmiercić poprzez zgniecenie na skórze zwierzęcia. Każdy z powyższych sposobów może doprowadzić do wydostania się do krwiobiegu pupila większej ilości patogenów, a co za tym idzie – zwiększenia ryzyka rozwoju chorób odkleszczowych.

Tak naprawdę wystarczy Ci zwykła pęseta lub kleszczotapka, którą powinniśmy mieć w naszej apteczce pierwszej pomocy, o której pisaliśmy wcześniej.

Warto najpierw założyć rękawiczki jednorazowe. Kleszcza powinniśmy złapać narzędziem jak najbliżej skóry. Kolejnym krokiem jest energiczny, lekko zrotowany ruch ku górze i voilà – problem z głowy!

Na koniec zwróć uwagę, czy aby na pewno usunąłeś całego pasożyta i zdezynfekuj okolicę wktucia środkiem bakteriobójczym.

Ukąszenie przez osę lub pszczołę

Z ukąszeniami przez osę, pszczołę, szerszenia czy inne owady nie ma żartów. W przypadku wystąpienia ostrej reakcji anafilaktycznej może ono okazać się śmiertelnym zagrożeniem. Ważna jest zatem Twoja szybka reakcja i pomoc udzielona przez lekarza weterynarii.

Objawy użądlenia

Chyba każdego kiedyś ukąsiła osa lub pszczoła. Doświadczenie to wiąże się początkowo przede wszystkim z bólem i obrzękiem. Pupil może zareagować na użądlenie piszczeniem lub miauczeniem. Najprawdopodobniej będzie to miejsce lizał, podgryzał i niespokojnie się kręcił.

Miejscowe objawy nie stanowią jednak dużego problemu w porównaniu ze wstrząsem anafilaktycznym, który może wystąpić u uczulonych osobników. Mamy wtedy do czynienia z opuchlizną, dużym świądem lub pokrzywką, które mogą się pojawić w każdym miejscu ciała zwierzęcia. Występują także m.in. trudności z oddychaniem, spadek ciśnienia krwi, zaburzenia świadomości czy nawet utrata przytomności. Miejsce użądlenia będzie bardzo wrażliwe, a zwierzę w dużym stresie, więc raczej nie próbuj na własną rękę przy nim manewrować. Pies lub kot może sytuacji zareagować agresywnie.

Pierwsza pomoc

Samemu nie jesteś w stanie udzielić profesjonalnej pomocy pupilowi. Poinformuj właściciela o sytuacji i jak najszybciej postaraj się dostać do lekarza weterynarii.

Miejsce użądlenia będzie bardzo wrażliwe, a zwierzę w dużym stresie, więc raczej nie próbuj na własną rękę przy nim manewrować. Pies lub kot może w takiej sytuacji zareagować agresywnie.

Lekarz natomiast oceni stan zwierzęcia i w razie potrzeby wdroży leczenie. W przypadku wstrząsu anafilaktycznego cenna jest każda minuta, a pupila uratować może tylko odpowiedni zestaw leków.

Podstawowe parametry życiowe psa i kota

Ich poprawność lekarze weterynarii uczą się badać przez kilka lat swoich studiów. Znajomość wartości oddechów na minutę nie wystarczy Ci więc, żeby prawidłowo ocenić stan zwierzęcia, ale może nakieruje na to, żeby poinformować opiekuna o tym, że coś Cię zaniepokoiło, co w rezultacie skutkuje wizytą w klinice weterynaryjnej.

Prawidłowa temperatura wewnętrzna ciała

Najważniejsze jest to, że u pupili mierzymy ją per rectum, czyli poprzez umieszczenie termometru w odbycie. Warto końcówkę termometru posmarować wazeliną, ponieważ cała powinna znaleźć się w odbycie, aby nie zafatżować wyniku. Ograniczy ona również dyskomfort badania, które nie należy do najprzyjemniejszych u zwierząt. Każdy wynik ponad normę powinien być dla Ciebie ostrzeżeniem. Te poniżej normy także, ale czasami mogą wynikać one z nieprawidłowego pomiaru.

Prawidłowa liczba oddechów

Jest to najłatwiejsze z badań, ponieważ wymaga wyłącznie czujnej obserwacji. Najlepiej skupić się na ruchach klatki piersiowej, ale mogą nam pomóc także skrzydełka nosowe lub para pojawiająca się na lusterku przyłożonym do jamy nosowej. Badanie należy wykonywać zwierzęciu w spoczynku - u zestresowanego czy podnieconego będzie niemiarodajne.

Gatunek i wiek	Normalna temperatura ciała	Ilość oddechów
Szczenię	38,2 - 39,3°C	20 - 22
Pies dorosły	37,4 - 39,0°C	14 - 18
Kociak	38,2 - 39,5°C	17 - 25
Kot dorosły	38,1 - 39,2°C	17 - 23

Prawidłowe tętno

To badanie wymaga najwięcej praktyki. W trakcie zabaw z psem czy kotem złap jego kończynę miedniczną na poziomie uda. Dłoń wsuń w pachwinę i palcami wyszukaj na udzie pulsującą tętnicę udową. Ze względu na fizjologię układu krwionośnego pupili najlepiej jest mierzyć tętno przez całą minutę, jednak po 20 sekundach można wartość pomnożyć przez 3 (20 s x 3 = 60 s). Wynik poniżej, jak i powyżej normy powinien wzbudzić niepokój i jeśli towarzyszą mu inne objawy – być pretekstem do wizyty u lekarza weterynarii.

Gatunek i wiek	Ilość uderzeń /min
Szczenię	do 220 uderzeń
Pies dorosły	70-160 uderzeń
Pies dorosły małej rasy	do 180 uderzeń
Pies dorosły dużej rasy	60-140 uderzeń
Kot	120-240 uderzeń

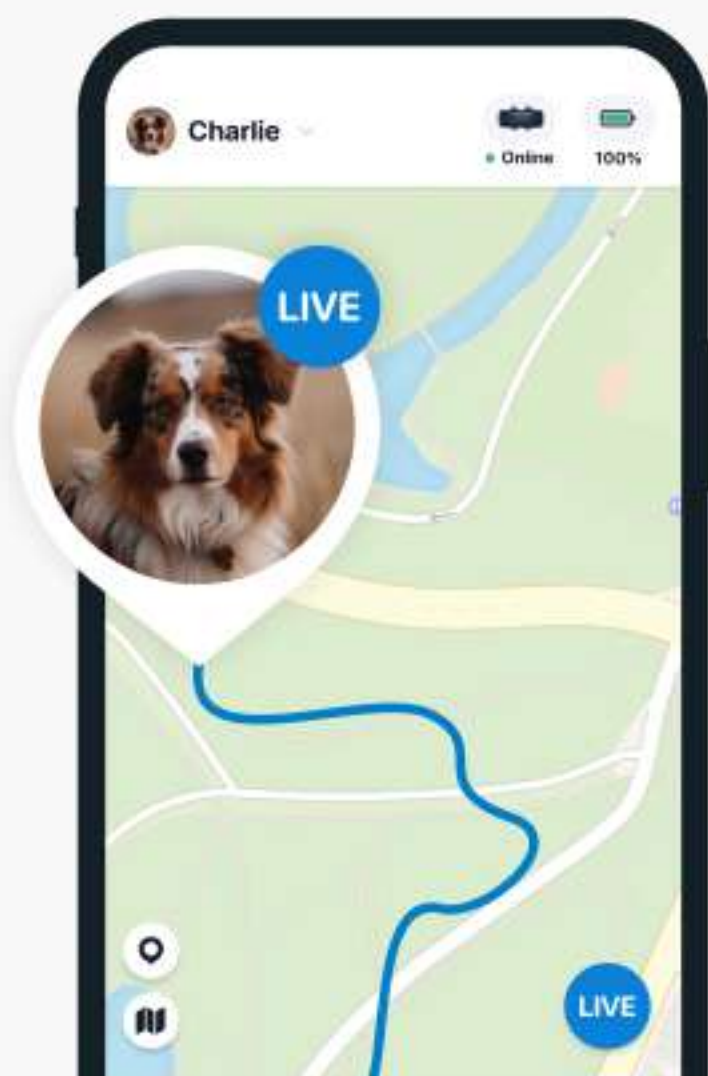

-40%

Z kodem rabatowym

PETSY40

**Zawsze wiedz,
gdzie jest Twój
zwierzak.**

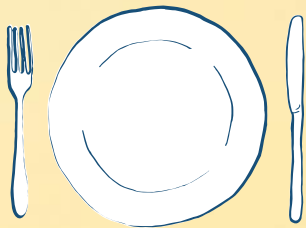

**40% zniżki na najbardziej
zaufany na świecie lokalizator
GPS dla kotów i psów**

- 1** Wybierz lokalizator na stronie tractive.com
- 2** Wpisz **PETSY40**, aby uzyskać 40% zniżki na urządzenie
- 3** Aktywuj lokalizator po wykupieniu abonamentu

tractive.com

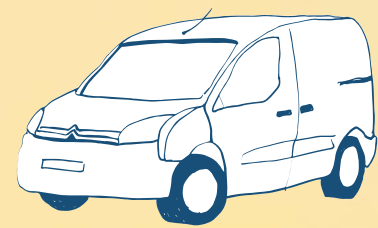
ŚWIEŻE spojrzenie na psie jedzenie

Składniki jakości
human-grade

Delikatnie gotowane
jedzenie

Dostarczone
do Twoich drzwi

-30%
na dwie
dostawy

Odbierz rabat i zyskaj podwójnie na

psibufet.pl/petsy30

POKUSA
FOR HEALTH

SUPLEMENTY, KARMY I PRZYSMAKI

dla wszystkich psów

-10%

na cały nieprzeceniony
asortyment sklepu
Pokusa for Health

Wejdź na www.pokusa.org,
zrób zakupy i wpisz kod:

petsy

Kod ważny do 31.12.2023 r.

SUPUPPY

NATURALNE SUPLEMENTY DLA ZDROWIA I SZCZĘŚCIA TWOJEGO PSA

**OPRACOWANE
PRZEZ EKSPERTÓW**

**PRODUKOWANE
W POLSCE**

**NAJWYŻSZA JAKOŚĆ
HUMAN GRADE**

-10% Z KODEM: SUPUPPYPETSY

WWW.SUPUPPY.COM

Olga Pietruszewska

dyplomowana psia behawiorystka i zoopsycholożka

Korzystam wyłącznie z pozytywnych metod pracy – najważniejsze są dla mnie **motywacja i emocje psa oraz budowanie relacji opartej na zaufaniu**. Dostosowuję warunki oraz przebieg spotkania, a następnie plan pracy, do indywidualnych potrzeb moich klientów oraz możliwości ich psów.

Zapraszam na:

- zajęcia indywidualne dla szczeniaków
 - trening indywidualny
- konsultacje behawioralną
 - wspólny spacer

Na hasło Petsy otrzymasz 10% rabatu na pierwsze spotkanie ze mną

Psitwór

Design, jakość i kolory!

Najbardziej kolorowe i ciekawe zabawki do **kreatywnego karmienia**, piękne szarpaki i inne autorskie produkty dla zwierząt oraz ich opiekunów.

 [psitwor_pl](https://www.instagram.com/psitwor_pl)

www.psitwor.pl

Kod rabatowy: PETSYS

-8% na wszystkie autorskie produkty

HEJ, TU WSPARCIE PUPILMED!

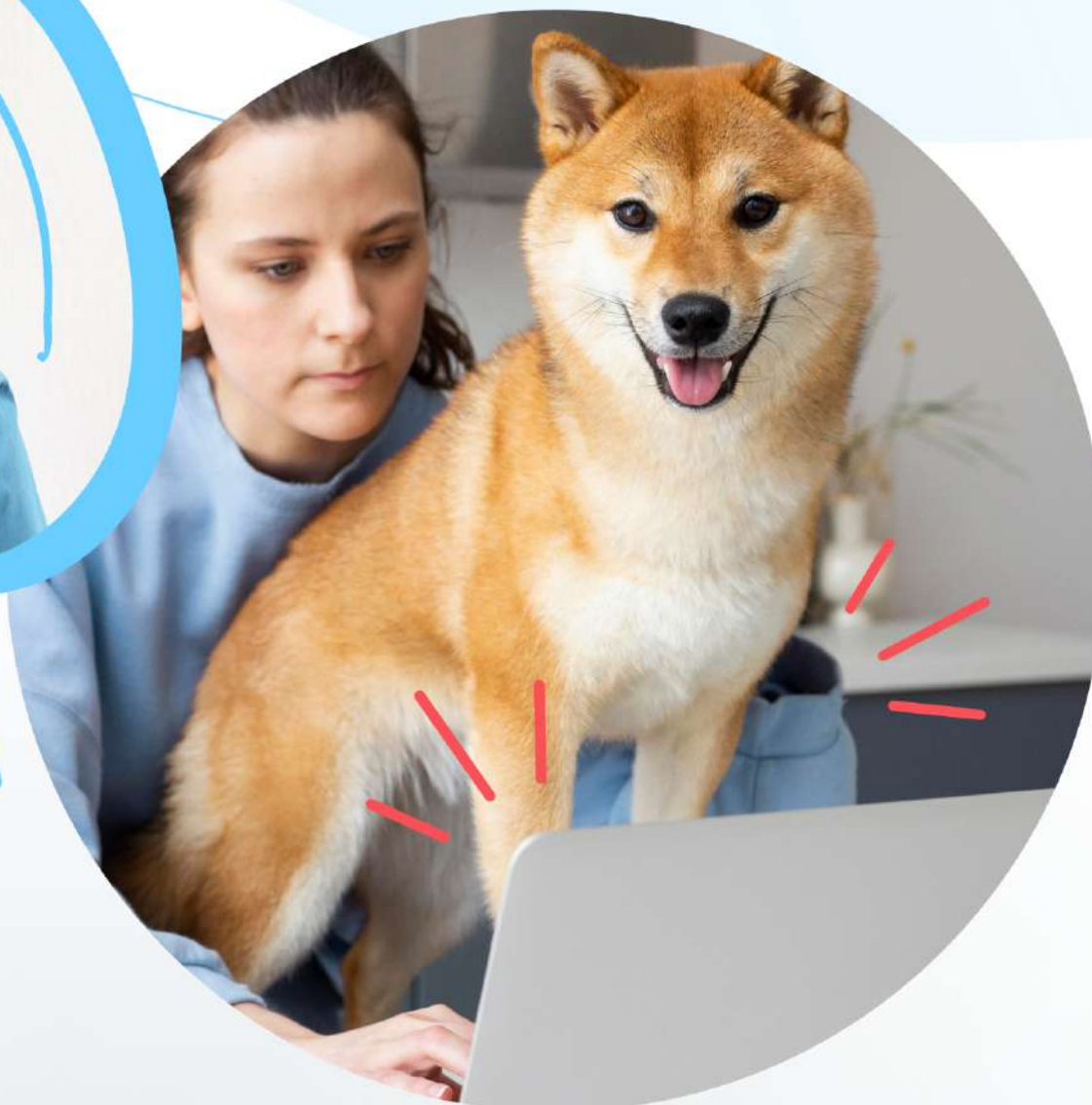
Niespodzianka podczas opieki nad pupilem?

Skorzystaj z porady online!

 Behawiorysta

 Lek. weterynarii

 Dietetyk

50% ZNIŻKI

KOD: PETS50

na stronie: www.pupilmed.pl

KUPONY NA KAŻDY DZIEŃ!

Skorzystaj z kuponów dopasowanych do potrzeb
Twojego pupila w aplikacji MyPetStory

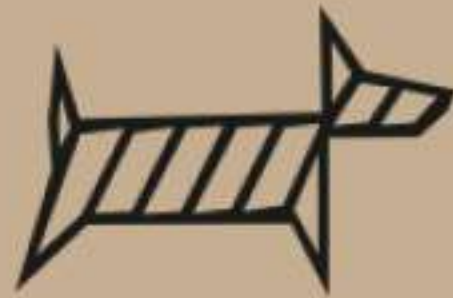
#Kupony #Wiedza #Przypomnienia #Adopcje #Pomaganie

Pobierz aplikację MyPetStory

www.mypetstory.pl

H E M P S Y

SPACER? NATURALNIE!

AKCESORIA DLA PSÓW Z LNU I KONOPI

UŻYJ KOD **PETSY15**, ABY UZYSKAĆ 15% ZNIŻKI
NA PRODUKTY W TWOIM KOSZYKU

WWW.HEMPSY.PL

Psiaki w Zen - Tu i Teraz

Holistyczna terapia zachowań
lękowych i reaktywnych w połączeniu
z aromaterapią, ziołami i
metodą Tellington TTouch

Zakątek Transformacji - Gospodarstwo w Harmonii z Naturą

Pobyty wypoczynkowe i
terapeutyczne dla opiekunów
z psami

**10% ZNIŻKI NA KONSULTACJĘ Z KODEM:
PSIAKIWZEN**

WWW.PSIAKIWZEN.PL

Kwestionariusz przed przyjęciem pupila

Imię i nazwisko

Adres zamieszkania

Telefon kontaktowy

Telefon alarmowy

E-mail

Termin pobytu

Data ostatnich szczepień, odrobaczania i zabezpieczenia przeciwko pchłom/kleszczom

Imię pupila

Rasa

Wiek

Waga

Kastracja/ sterylizacja (jeśli nie – data ostatniej cieczki/rui)

Numer chip

Stan zdrowia - czy zwierzak choruje przewlekle, (na co?) lub jest w trakcie leczenia?

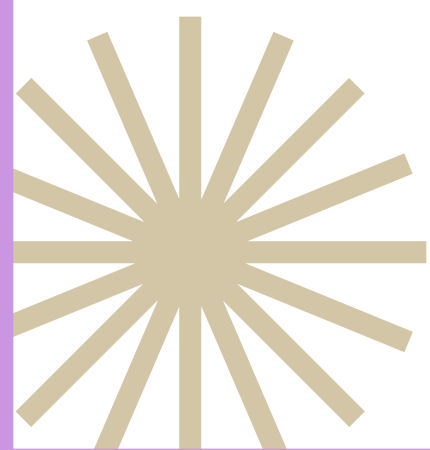
Dodatkowe informacje i uwagi o pupilu

Rutyna pupila - ilość i godziny spacerów, pory karmienia

Checklista

SPACER

- Smycz / dłuższa linka
- Obroża / szelki
- Kaganiec (jeśli pies używa)
- Smakołyki (zwłaszcza jeśli ma jakieś alergie/ nietolerancje)
- Kupoworki
- Inne rzeczy, używane podczas spacerów (np. zabawki, butelki z wodą, ręcznik do wytarcia łap itp.)
- Kontakt alarmowy
- Zaświadczenie o szczepieniu przeciwko wściekliźnie

Checklista

WIZYTA DOMOWA

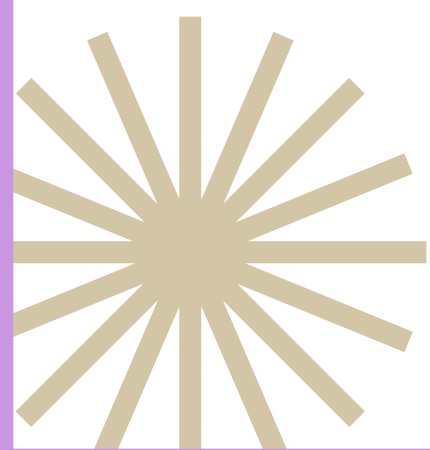
- Jedzenie i instrukcja dawkowania
- Leki wraz z instrukcją podawania i dawkowania
- Zabawki
- Inne rzeczy, które będą niezbędne podczas wizyty

PIES - jeśli spacer:

- Smycz / dłuższa linka
- Obroża / szelki
- Kupoworki

KOT

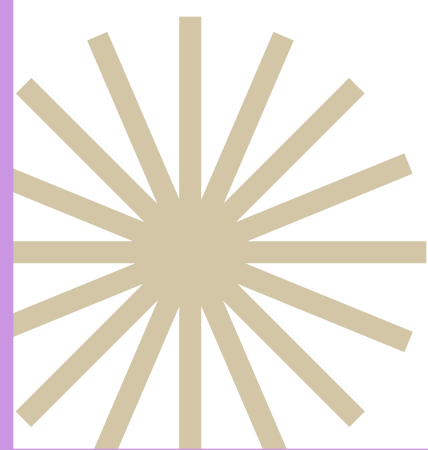
- Łopatką do kuwety
- Worek na zużyty żwirek

Checklista

NOCLEG PIES

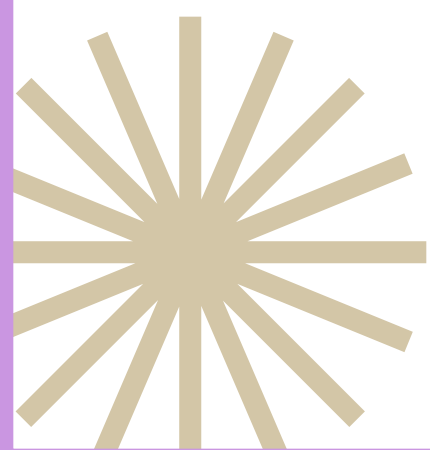
- Miski
- Karma
- Leki, suplementy
- Prysmaki, przekąski, gryzaki
- Legowisko lub kocyk
- Smycz/linka, obroża/szelki
- Zabawki
- Kupoworki
- Szczotki
- Ręcznik do wycierania łapek
- Książeczkę zdrowia/ niezbędną deokumentację medyczną
- Kaganiec (jeśli pies powinien w nim wychodzić)
- Inne rzeczy, które opiekun uważa za niezbędne

Checklista

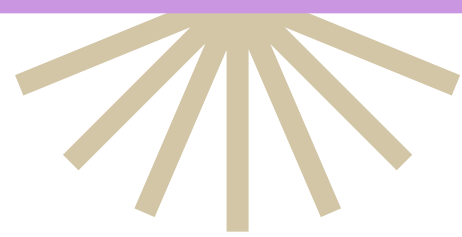
NOCLEG KOT

- Miski
- Karma
- Leki, suplementy
- Prysmaki, przekąski, gryzaki
- Legowisko lub kocyk
- Smycz/linka, obroża/szelki
- Zabawki
- Kuweta/ łopatka do sprzątania/ żwirek
- Szczotki
- Książeczkę zdrowia/ niezbędną deokumentację medyczną
- Inne rzeczy, które opiekun uważa za niezbędne

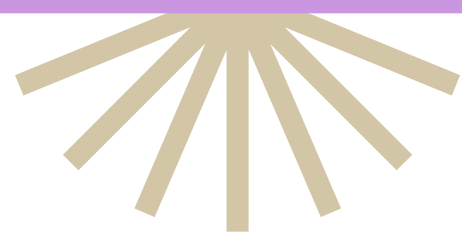
Wywiad

SPACER

Pytania do właściciela zwierzaka

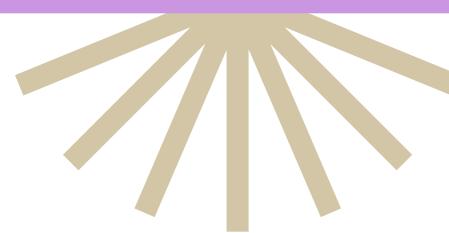
1. Jak ma przebiegać spacer, ile czasu, z jakich elementów ma się składać (np. węszenie, swobodna eksploracja, zabawa, ćwiczenie komend, ćwiczenia fitness/węchowe, wizyta na wybiegu)?
2. Jak pies zachowuje się w kontakcie z innymi psami kiedy jest na smyczy?
3. Jak reaguje na przebiegające koty/wiewiórki, odlatujące ptaki?
4. Jak reaguje na mijanie obcych ludzi?
5. Jakich sytuacji/przedmiotów może się wystraszyć?
6. Jakich sytuacji/miejsc lepiej unikać?
7. Czy zdarzają się sytuacje, w których pies zachowuje się agresywnie? Jeśli tak to jakie?
8. Czy pies jest przyzwyczajony do chodzenia jedną trasą?
9. Czy można podawać psu smakołyki (jeśli tak to jakie)
10. Czy ma alergie, nietolerancje pokarmowe?

WIZYTA DOMOWA

Pytania do właściciela zwierzaka

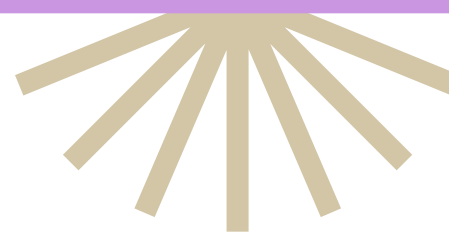
1. Jak zwierzak reaguje na obce osoby w domu?
2. Czy zwierzak był wcześniej w sytuacji, kiedy do domu wchodzi ktoś pod nieobecność opiekuna?
3. Jak ma przebiegać wizyta, z jakich elementów ma się składać? (np. zabawa, wymiana wody, podanie posiłku, pielęgnacja, kot – sprzątnięcie kuwety; pies – wyjście na załatwienie potrzeb fizjologicznych itp.)
4. Gdzie znajdę leki/jedzenie/smakołyki?
5. Gdzie znajdę zabawki?
6. Gdzie w domu znajduje się apteczka?
7. Czy są w domu miejsca, które powinny zostać dla zwierzaka niedostępne?

NOCLEG PIES

Pytania do właściciela zwierzaka

1. Ilość, godziny oraz czas trwania spacerów:
2. Jak reaguje na inne zwierzęta (psy, koty, inne):
3. Jak reaguje na kobiety/mężczyzn/dzieci/osoby starsze:
4. Jakich sytuacji unikać na spacerach, czy czegoś się boi/może zareagować agresywnie
5. Liczba, rodzaj, porcjowanie i godziny posiłków:
6. Alergie i nietolerancje pokarmowe - Suplementy, lekarstwa - dawki i pory podawania
7. Zalecenia dotyczące pielęgnacji:
8. Czy występowały zachowania agresywne (jeżeli tak - w jakich okolicznościach)?
9. Czy reaguje na coś specyficznie (np. odkurzacz, suszarka, jakieś sytuacje)?
10. Czy posiada jakieś charakterystyczne zachowania np. boi się czegoś, wokalizuje w konkretnych sytuacjach?
11. Czy pies pilnuje jedzenia/zabawek/legowiska ?
12. Jak toleruje jazdę samochodem? Czy opiekun zgadza się na jazdę samochodem np. na dłuższy spacer?
13. Czy ma tendencję do ucieczek? Potrafi np. wspinać się po płocie na ogrodzonym terenie lub otwierać drzwi?
14. Czy reaguje na podstawowe polecenia? Jakie zna komendy?
15. Czy zostawał kiedyś pod opieką obcych osób? Jeśli tak to na jak długo, w jakich okolicznościach i jak to znosił?
16. Czy podczas rozłąki z właścicielem zwierzaka zmieniał zachowanie np. nie jadł, więcej spał, nie bawił się?
17. Czy zostawiony sam w domu/w obcym miejscu, wykazuje zachowania lękowe (niszczy przedmioty/nadmiernie wokalizuje)?
18. Rzeczy zakazane dla psa
19. Dodatkowe uwagi lub wymagania

NOCLEG KOT

Pytania do właściciela zwierzaka

1. Jak reaguje na inne zwierzęta (psy, koty, inne):
2. Jak reaguje na kobiety/mężczyzn/dzieci/osoby starsze:
3. Liczba, rodzaj, porcjowanie i godziny posiłków:
4. Alergie i nietolerancje pokarmowe:
5. Suplementy, lekarstwa – dawkowanie i pory podawania:
6. Zalecenia dotyczące pielęgnacji:
7. Czy występowały zachowania agresywne (jeżeli tak – w jakich okolicznościach)?
8. Czy reaguje na coś specyficznie (np. odkurzacz, suszarka, jakieś sytuacje)?
9. Czy posiada jakieś charakterystyczne zachowania np. boi się czegoś?
10. Czy ma tendencję do ucieczek np. podczas wchodzenia do mieszkania?
11. Czy zostawał kiedyś pod opieką obcych osób? Jeśli tak to na jak długo, w jakich okolicznościach i jak to znosił?
12. Czy podczas rozłąki z właścicielem zwierzak zmieniał zachowanie np. nie jadł, więcej spał, nie bawił się?
13. Czy zostawiony sam w domu/w obcym miejscu, wykazuje zachowania lękowe (niszczy przedmioty/załatwia się poza kuwetą)?
14. Rzeczy zakazane dla kota:
15. Dodatkowe uwagi lub wymagania:

petsy

Partnerzy

zoocial

 tractive®

 PsiBufet

 POKUSA
FOR HEALTH

SUPUPPY

Olga Pietruszewska
behawiorystka

Psitwór

 Pupilmed

mypet_{story}

 H E M P S Y

 Psiaki
W ZEN
TU I TERAZ